

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

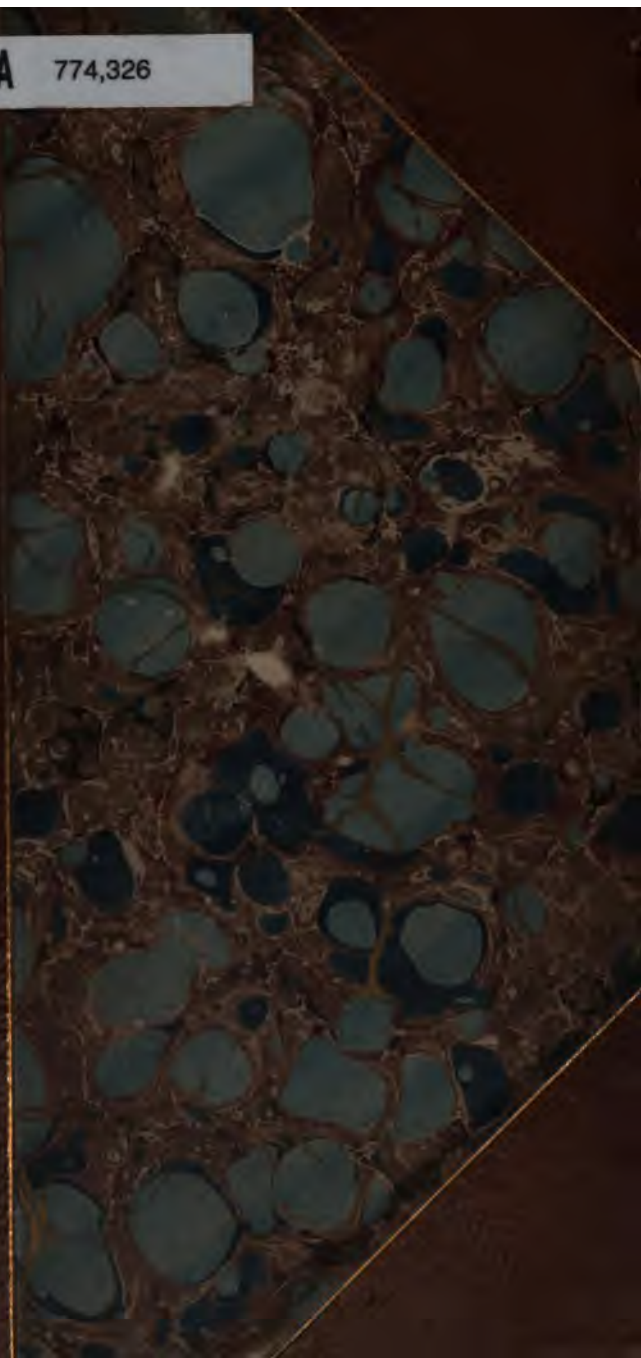
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

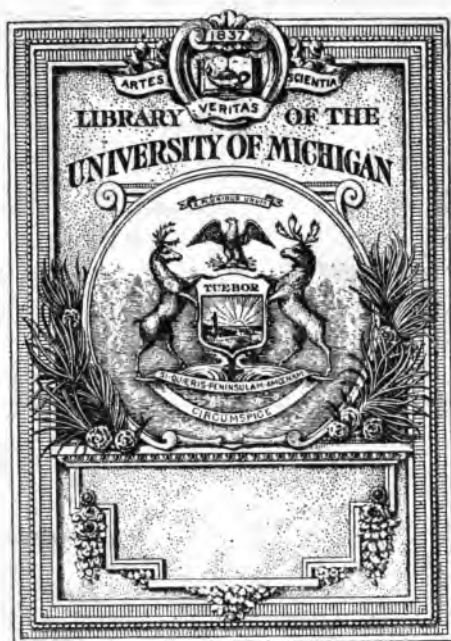
About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

GRAD
888
P75s
M73
BUHR

A 774,326

THE GIFT OF
PROF. ALEXANDER ZIWET

74

14.3

Porphyry

Alexander Fried

[Sententiae ad intelligibilia ducentes]

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΑΦΟΡΜΑΙ

ΠΡΟΣ ΤΑ ΝΟΗΤΑ

PORPHYRII SENTENTIAE AD INTELLIGIBILIA
DUCENTES

PRAEFATUS RECENSUIT TESTIMONIISQUE INSTRUXIT

B. MOMMERT

MCMVII
LIPSIAE
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

888

P75s

M73

Buttr

8X8

P75

M 93

VIRO DOCTISSIMO
GUILIELMO KROLLIO
PRAECEPTORI DILECTISSIMO
PIETATIS ET OBSERVANTIAE CAUSA
HUNC LIBELLUM INSCRIPSIT
B. M.

381193

Editoris praefatio.

Praefationis capita:

- I. Codicum conspectus.
- II. De editionibus huius libri.
- III. De capitum ordine ac dispositione.
- IV. De titulo et consilio libri.
- V. Tabula siglorum.

I.

Codicum conspectus.

Codices mihi innotuerunt hi:

classis V:

1. cod. Vaticanus graecus 1737 (olim 45) (V). (Fuit V Aloysii Lollini (1547—1626) et cum ceteris eius codicibus pervenit in bibliothecam Vaticanam (ubi nunc inserti sunt inter numeros 1683—1806); cf. Batiffol *Mélanges d'archéol.* IX 28, ubi de hoc libro agitur p. 37.) Chartaceus, cm 22 : 16, foll. num. 118, s. XV.

fol. 1. rubrum ornamentum; infra: *πορφυριου εφοδος εις τα νοητά.*

fol. 15. Procli *στοιχειωσις θεολογική,*

fol. 90. Procli *στοιχειωσις φυσική,*

fol. 108. *Ἐκέλου Λευκανοῦ περὶ τῆς τοῦ παντὸς φύσεως.*

Alterius classis, quam nomino **O**, sunt hi codices:

I. prioris ordinis S:

2. cod. Vaticanus graec. 237 (U), chartaceus, cm 22 : 15, U foll. num. 317, duo volumina, pars I foll. 1—155, pars II 156—317.

fol. 1. Ἐρομῶ τρισεμίστου Ποιμάνδρου (cf. Reitzenstein, Poimandres p. 324).

fol. 54. fragmentum, quod incipit: *ιστέον ὅτι τὰ νοητὰ τοιαύτην ἔχει φύσιν.*

fol. 56. post ornamentum rubrum: *πορφυρίων τῶν πρὸς τὰ νοητὰ ἀφορμῶν.*

fol. 76. *πρόκλου διαδόχου πλατωνικοῦ φιλοσόφου στοιχείωσις θεολογική. κεφ. σ'.*

fol. 182. Procli theologia Platonica.

Q 3. cod. Parisinus 450¹), (quem nomino Q) quadratus, foll. num. 183, s. XV, chartaceus, cum correctionibus marginalibus. Continet:

fol. 6. Nicomachi Geraseni arithmeticae isagoges libros II.

fol. 75. Theonis Smyrnaei de iis, quae in mathematicis ad Platonis lectionem utilia sunt.

fol. 136. Georgii Pachymerae opusculum de iride.

fol. 145. Ptolemaei librum de iudicandi facultate et animi principatu.

fol. 155. Theophrasti characteres.

fol. 160^v. fol. 179. *περὶ λογοποιίας*, qui liber interrumpitur et continuatur fol. 179.

fol. 161—178 manu altera inseruntur:

fol. 161. *πορφυρίων ἀφορμαὶ πρὸς τὰ νοητά.*

fol. 174^v. *πρόκλου διαδόχου πλατωνικοῦ φιλοσόφου στοιχείωσις θεολογική, κεφ. σ'*

α') *πᾶν πλῆθος μετέχει πῆ τοῦ ἐνός.*

β') *πᾶν μετέχον τοῦ ἐνός, καὶ ἐν ἔστι καὶ οὐχ ἔν.*

γ') *πᾶν τὸ γινόμενον ... sequuntur argumenta opp. α—ε.*

fol. 175. *πρόκλου διαδόχου φιλοσόφου πλατωνικοῦ περὶ τῆς κατὰ Πλάτωνα θεολογίας τῆς πρώτης κεφ. α—λ.*

fol. 177. *πρόκλου πλατωνικοῦ φιλοσόφου περὶ τῆς κατὰ Πλάτωνα θεολογίας τῆς δευτέρας κεφ. α—ιβ.*

fol. 179^r. Theophrasti characteres continuantur.

1) cf. Omont, Inventaire sommaire des manuscrits Grecs de la bibliothèque nationale III suppl. p. 264.

4. cod. Parisinus¹⁾ 907 (R), s. XVI (descriptus a Christopho Auero), chartaceus, pagin. num. 280.

p. 1. Georgii Gemisti Plethonis responsio ad ea, quae Scholarius in Aristotelis defensionem obiecerat.

p. 104. eiusdem opusculum de virtute.

p. 124. eiusdem oratio funebris in matrem imperatorum.

p. 133. Attici tractatus de differentia Aristotelicae, Mosaicae, Platonicae philosophiae.

p. 161. Porphyrii sententiae ad intelligibilia ducentes.

p. 189. Bessarionis ad Georgium Gemistum epistola.

p. 196. Gemisti ad Bessarionem epistolae duae.

p. 212. Georgii Gemisti liber de Platonicae atque Aristotelicae philosophiae differentia.

p. 265. Index auctorum qui in bibliotheca Photii recensentur.

Hos duos codices Parisinos benivolentia et beneficio ministerii, quod rebus ecclesiasticis, scholasticis, medicinalibus praeest, Gryphiam transmissos contuli.

5. cod. Monacensis graec. 91 (M), chartaceus, charta M solida et levigata, titulis et initialibus minio distinctis, litteris minusculis et nitidis, in folio, foll. num. 444, cum correctionibus marginalibus, s. XVI, optime conservatus et inscriptus.

fol. 373. Πυθαγόρου βλος.

fol. 383. πρόκλου διαδόχου πλατωνικοῦ φιλοσόφου στοιχειώσις θεολογική, κεφ. διακόσια.

fol. 434. πορφύρου τῶν πρὸς τὰ νοητὰ ἀφορημῶν.

6. cod. Marcianus 263, in 8, membranaceus, foliorum 193, saec. XV.

fol. 1. Heronis Alexand. Spiritalia. Mercurii trismegisti Poemander in XIV capita distributus, ut in editione Marsilii Ficini aliorumque. Asclepieae definitiones.

1) cf. Omont, l. c. p. 322.

fol. 75^v. Porphyrii sententiae ad intelligibilia ducentes capitibus XXXIV, quorum vigesimum nonum tantum inscriptionem praefert: fol. 83^v: *Περὶ ἀρετῶν*, de virtutibus. Initium: *ἄλλαι ἀρεταὶ τοῦ πολιτικοῦ*.

Theophrasti Eresii liber de sensu etc.

fol. 140. Damascii Damasceni parechbolae in librum primum Aristotelis de caelo. Anonymi expositio in Aristotelis librum de anima. Init. *ιστέον ὅτι τὰ νοητὰ τοιαύτην ἔχει φύσιν*. Ocelli Lucani de natura universi. Hephaestionis de metris.

II. posterioris ordinis T:

L 7. cod. Laurentianus 80₁₅ (L), cm 26½:18, membranaceus, s. XV; valde nitidus, constat foliis scriptis 89.

fol. 1. post ornamentum rubr.: *πορφυρίου φιλοσόφου περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων* [des. 84^v; scholia rubra in margine].

fol. 85. *πορφυρίου τῶν πρὸς τὰ νοητὰ ἀφορμῶν*, cum initialibus rubris et numeris capitum rubris.

N 8. cod. Monacensis graecus 171 (N), charta solida et usu sordida, atramento pallido, titulis marginalibus miniatissimis, litteris minutissimis, in folio, cum correctionibus marginalibus, possessus a Petro Victorio et scriptus, mutilus, collectus et in librum redactus, Romae 1529, constans foliis 115, saec. XVI, bene conservatus et inscriptus. Continet: f. 1. *πορφυρίου φιλοσόφου περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων*.

fol. 110. *πορφυρίου τῶν πρὸς τὰ νοητὰ ἀφορμῶν*.

fol. 114. *ἐκ τῶν τοῦ Εὐναπίου ὁ βλος τοῦ πορφυρίου*.

Unum caput XXXII (*περὶ ἀρετῶν*) habent hi codices:

9. cod. Reginae 178, chartaceus, in 4, saec. XVI, varia scriptus manu, foll. num. 84, quorum primum et sextum pessime ac festinanti calamo exarata, cui debentur etiam additamenta et emendationes passim in marginibus adscriptae.

fol. 1. Aspasii philosophi commentarius in Ethica Aristotelis. Incip.: *ἐστὶ δῶρον καλῶς διδόμενον* . . .

fol. 80. Porphyrii de virtutibus liber; incipit: ἄλλαι ἀρεταὶ τοῦ πολιτικοῦ . . .

10. cod. Escorialensis Σ—III—1 N 96, foll. num. 63.

11. cod. Escorialensis X—I—16, N 41.

12. cod. Escorialensis X—I—16 N 152. . . . Characteres Theophrasti — Porphyrii περὶ ἀρετῶν liber.

Quorum codicum Vaticanos 1737 et 237 (V, U) et Laurentianum 80₁₅ (L) Guilelmus Kroll a. 1892/3 contulit (locos quosdam dubios comiter inspexit C. Wendel), Parisinos 450 et 907 (Q, R) et Monacenses 91 et 171 (M, N) Gryphiam missos ipse excussi; codicis Marciani 263, quamquam ex bibliotheca Marciana ut huc mitteretur, fieri non potuit, per ministerium tamen Regium Italicum capituli tricesimi alterius (περὶ ἀρετῶν) initii ectypon photographicum adipisci mihi licuit; codices autem Reginae 178 et Escorialenses, qui unum caput περὶ ἀρετῶν praebeant, conferre operae pretium non esse putavi.

Deinde praeter Porphyrii codices in textu recensendo Stobaei libri, quippe quibus complura ἀφορμῶν capita tradantur, nobis adhibendi sunt, qui quidem huc spectent, codices P et F voluminum I et II (edid. Wachsmuth) et codices ABrM^d voluminis III (ed. Hense).

Ac postremum ad Porphyrii verba restituenda respiciendae sunt Plotini magistri Enneades, quae, cum ἀφορμαὶ ex illis quasi excerptae sint, permultis locis ad verbum cum libro nostro consentiunt et interdum veras lectiones reddunt. Sed cum sub editionis meae contextu Enneadum locos, qui ad singula capita pertinent, addiderim, Plotini codices in prooemio enumerare et longum et supervacaneum esse censui¹⁾.

Iam vero quoniam codices et libros, qui ad textum sanandum aliquid valent, enumeravi, altera nunc primi

1) De Plotini Enneadum codicibus cf. Muelléri prooemium.

capitis parte exponam, quae inter singulos codices intercedat ratio, quomodo singuli inter se aut consentiant aut dissentiant quantaque sint auctoritate. Porphyrii codices in duas classes discedunt, in classem V, cuius est solus cod. V, et in classem O, cuius sunt ceteri codices n. 2—8 signati. Ad duas has classes quasi tertia Stobaei libri accedunt.

Ac primum in ipsis titulis traditis differunt inter se hae tres classes; cum classis V ferat inscriptionem *ἔφοδοι εἰς τὰ νοητά*, classis O et Stobaei codices habent titulum *ἀφορμαὶ πρὸς τὰ νοητά*.¹⁾

Tres vero nos habere codicum classes inde elucet, quod aliae classes alia continent capita; in codice V enim exstant triginta duo capita I—X, XII—XIII, XV, XIX—XXI, XXV—XXVIII, XXX—XXXII, XXXIV—XXXVI, XXXVIII—XLII, XLIV (desunt igitur duodecim capita), V solus praebet cpp. IX, XXXVIII, XL—XLII, XLIV (6 cpp.); classis O²⁾ continet triginta quattuor capita I—VIII, X—XIII, XV—XXVIII, XXX—XXXVII (desunt decem cpp.), O una tradit 4 capita: XI, XXII, XXIV, XXXIII; Stobaei denique codices praebent duodecim capita: V, VII, XIV, XVI—XVIII, XXIII, XXXII, XXXVII, XXXIX, XLIII, nusquam nisi in Stobaei libris extant cpp. XXIX et XLIII.

Iam quod attinet ad ordinem capitum classibus V et O traditum³⁾ utraque consentit, praeterquam quod altera classis alia capita omittit.

1) Tenui inscriptionem *ἀφορμαὶ πρὸς τὰ νοητά* exhibitam a duabus classibus et pervulgatam inter viros doctos.

2) i. e. ordo S, nam ordo T, qui eadem capita ac S praebet, in capite tricesimo primo abrumpitur, sed amplius de hac re infra disseram.

3) Capita Stobaei codicibus tradita hic vel illic Florilegiis inserta sunt nullo ordine servato.

Sed ut clarius perspiciatur, quae capita singulis classibus exhibeantur et quo ordine, tabulam hanc addo.

V	O (S + T)	Stob.
I—IV	I—IV	—
V	V	V
VI	VI	—
VII	VII	VII
VIII	VIII	—
IX	—	—
X	X	—
—	XI	—
XII—XIII	XII—XIII	—
—	—	XIV
XV	XV	—
—	XVI—XVIII	XVI—XVIII
XIX—XXI	XIX—XXI	—
—	XXII	—
—	XXIII	XXIII
—	XXIV	—
XXV—XXVIII	XXV—XXVIII	—
—	—	XXIX
XXX—XXXI	XXX—XXXI	—
XXXII	XXXII	XXXII
—	XXXIII	—
XXXIV—XXXVI	XXXIV—XXXVI	—
—	XXXVII	XXXVII
XXXVIII	—	—
XXXIX	—	XXXIX
XL—XLII	—	—
—	—	XLIII
XLIV	—	—

Ac postremum non solum ex discrepantia tituli et capitum numeris satis apparet tres reapse esse classes codicum, sed idem probatur levioribus vel gravioribus discrepantiis inter singulas classes intercedentibus, quam ad rem demonstrandam nonnullos locos conferam.

Primum V et O plurimis locis aliquantum inter se differunt.

V		O (sc. S)
p. 1 ₂	ἔφοδοι εἰς τὰ νοητά	ἀφορμαὶ πρὸς τὰ νοητά
" 1 ₆	om.	σώματος καὶ
" 1 ₉	τρέψαντα	θέψαντα
" 1 ₁₀	καὶ	ἀλλὰ
" 1 ₁₃	οὐδὲ	οὐ γὰρ
" 1 ₁₄	δίδωσι	μεταδίδωσι
" 2 ₁	τὰ δὲ σώμ. μ. μόνον	om.
" 2 ₁₇	πάντα μὲν ἐν πᾶσιν	οὐχ ὁμοίως ἐννοοῦμεν ἐν πᾶσιν
" 3 ₁₀ sq.	νοεροῦ: ἄλλη φύσεως, ἄλλη ψυχῆς, ἄλλη νοερά, ἄλλη τοῦ ἐπέκεινα· ζῆ γὰρ κἀκείνο	νοεροῦ: ἄλλη φύσεως τοῦ ἐπέκεινα, ἄ. ψ., ἄ. νοερά· ζῆ γὰρ κἀκείνα
" 7 ₉	ψυχὴν	ψιλὴν
" 8 ₉	ἢ στάσις μὴ ὄν	om.
" 18 ₁₃	συνδοξάζειν	δοξάζειν
" 22 ₈ sqq.	τῶν δὲ μὴ πρὸς νοῦν ἐχουσῶν τὴν ἐνέργειαν, ἀλλὰ τῇ αὐτοῦ οὐσίᾳ εἰς συνδρομὴν ἀφιγμένων	τῶν δὲ λοιπῶν ἀναλόγως τοῖς εἰρημένοις ¹⁾ .

Neque tamen desunt loci, quibus — et iis quidem quos perlucidum est corruptos esse — miro modo consentiant, sive nonnullis locis lectiones falsas reddunt, sive saepius eadem vocabula vel totas sententias omittunt, id quod casu fieri non concedendum est. Ut exempla afferam, utraque classis deteriores lectiones tradit: p. 18₁₀ κατακοσμοῦσα (pro κατακοσμοῦσι), 19_{7/8} καθαρένουσα (pro καθαίρουσα), 19₁₀ καθάρσει (pro καθαρθείση), 21₁ παραδειγμάτων (pro παραδειγματικῶν), 21₁₆ ἐργάζεσθαι (pro ἐνεργάζεσθαι), 23₆ πέσματος (pro πέλισματος), 24₃ πράως ὄστερεῖν ἀλλ' ἐλαττωθέντα τῷ μὴ συμπάσχειν (pro πράως

1) in classe O hoc loco textus contrahitur, quod alibi non inveni.

οἰστέον ἐλάττω τιθέντα τῶ μὴ συμπ.) etc.; consentientes V et O omittunt:

8₄ ἐναντιον, 8₁₄ τὰ πάντα (quae lectiones ex Plotini libris supplementur), 17_{14/15} καὶ ἄλλαι αἱ τοῦ ἤδη τελείου θεωρητικοῦ, 20₉ ὅτι — ἀλλ', 20_{10/11} οὐχ ὄρθ' τὰ αὐτῆς, 22₁₀ ἀποστήσαι — τῶν παθῶν.

Porro ut magis perspicuum fiat, Stobaei codices non ex eodem archetypo fluxisse ac V et O, conferas praeter locos iam supra allatos, quibus Stobaei libri lacunas, quas praebent V et O, explent, hos¹⁾: 2₇ ὑπ' αὐτοῦ pro ἀπ' αὐτοῦ, 2₇ δὲ πάλιν om., 18_{1/2} ἐν ὁμολογίᾳ — δικαιοσύνη δὲ om., 19₁₈ ὥστε γε pro ὡς εἶγε, 19₁₄ ἡ κάθαρσις om., 20₁₄ δικαιοσύνη δὲ ἐν οἰκαιοπραγίᾳ μὲν ἐν τῇ (V et O: δικαίος. δὲ οἰκαιοπραγία ἐν τῇ), 21₅ νόησις pro φρόνησις, 22₉ μηδὲν pro μὴ, 22₁₈ ἐν ἀποστάσει pro ἀπόστασις, 23₂ ἄχρι pro μέχρι, 23₁₂ αἰσθημάτων pro αἰσθητῶν etc.

Jam vero quoniam demonstravimus et codicem V et classem O et Stobaei libros non ad eundem fontem recedere, sed aliam classem ex alio archetypo esse descriptam, restat, ut examinemus, quae intersit ratio inter classis O codices.

Quos in duos ordines, in ordinem S, cuius sunt codices UQRM (Marcianus)²⁾ et in ordinem T, cuius sunt L et N codices, supra divisi.

Ordo vero T praebet eadem capita ac S nec tamen progreditur ultra caput tricesimum primum (i. e. 28 epp); id eo factum esse videtur, quod scriba exemplaris ordinis T, cum in utroque ordine caput tricesimum secundum,

1) De Stobaei codicibus hic disputare opus non esse putavi, cf. Wachsmuthii et Hensii praefationes.

2) Quamquam non totum codicem Marcianum contuli, tamen eum, praeterquam quod duabus in illis paginis initii capituli XXXII, quas contuli, omnino congruit cum ceteris ordinis S codicibus, in ordine S numerandum esse iam inde elucet, quod eadem capita ac UQRM tradit.

quod caput tricesimum primum subsequitur, ferat inscriptionem *περὶ ἀρετῶν*, ratus librum, qui inscriberetur *ἀφορμαὶ πρὸς τὰ νοητά*, hic iam finiri post caput XXXI abruptum; quare nihil obstat, quin S et T in eadem classe habeamus.

Revera autem ordinum T et S codices ad unum exemplar redire inde cognoscitur, quod hi duo ordines in textu tradendo inter se congruunt; tamen inter S et T plures gravioresque discrepantiae inveniuntur, quam inter singulos utriusque ordinis codices.

Jam si codices ordinis T inter se conferimus, codex N ex L descriptus videtur esse vel uterque codex ex altero illo codice Laurentiano 80₁₄¹⁾ fluxit. Ac profecto codicem N ex Laurentiano quodam codice esse descriptum ex editione Petri Victorii apparet, qui et codicem N scripsit²⁾ et in editionis praefatione ipse fatetur se ἀφορμὰς edidisse 'ex Medicea bibliotheca.'³⁾ Deinde cum cod. N cum editione principe a Victorio curata omnino congruat neque ullo loco ab ea differat, efficitur, ut, si editio illa facta est ex Medicea bibliotheca, ipse ille codex N ex codice quodam Laurentiano sit derivatus. Quodsi nunc lectiones utroque codice (L et N) traditas examinamus, nos supra recte conclusisse probatur. Paucis enim illis locis, quibus L et N inter se discedunt, hae discrepantiae ortae sunt vel eo, quod codicis N scriba saepius sententias breviores vel longiores omisit, (velut 4_{5/6} om. εἰς ἑαυτὰ μὴ ἐπιστρέφοντα 7₁ διὰ τὸ εἶναι ἐναρμόνιον etc.),

1) De quo cf. Bandinius, Catalogus codicum Graecorum bibliothecae Laurentianae III p. 204/5: est codex graecus, chartaceus, in folio, saec. XIV, in cuius primo folio est liber conventus S. Marci de Florentia Ord. Praedicatorum, a Fratre Georgio Antonio Vespuccio filio nativo Conventus; constat foliis scriptis 187. *πορφύριον περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων* ac praeterea eiusdem sententiarum ad intelligibilia ducentium cpp. XXVIII.

2) cf. supra p. 8 'possessus a Victorio et scriptus.'

3) cf. supra p. 19.

id quod facile fieri potuit, cum plurimae sententiae eadem vocabula initialia prae se ferant, vel eo quod nonnullis locis scriba mente ac ratione usus correcturas, plerumque orthographicas, adhibuit (velut 9₁₂ ὑπομένον pro ὑπομένων, quod praebet L, 11₁₈ ἔνογκον pro ἔνεγκον, 12₁ στενωχωρεῖσθαι pro στενωχωρεῖσθαι etc.); unam graviorem dissensionem, quae invenitur 1₉ ὅταν βούλονται N pro ὅταν βούληται, negligentia scribae ortam esse credo. Quare vitio mihi non datum iri spero, quod non omnes discrepantias codicum L et N, cum ad textum recensendum nullius momenti sint, in apparatu critico attulerim.

De codice N autem nonnulla verba addere oportet, qui altera manu ex ordinis S quodam codice est correctus.¹⁾ Sed cum corrector ille nihil aliud fecerit, nisi sententias, quas ordo T omittit, ex exemplari quodam ordinis S, et id quidem neglegenter, suppleverit et nonnullis locis tantum sine ullo iudicio textum correxerit plerasque correcturas, cum utiles non sint et nihil nisi S ordinis scripturas reddant, in apparatu critico omisi. Duobus solum locis correcturae eaeque ineptae manu altera insertae a lectione S abhorrent: 4₅ τὰ μὲν pro τὰ δὲ et 5₄ ἐγκαλουμένη pro ἐκκαλουμένη. Has lectiones depravatas fortasse iam in exemplari fuisse, quo usus est ille, negandum non est.

Restat, ut de ordinis S codicibus pluribus exponamus. Atque e codicibus UQRM alium ex alio esse descriptum non solum probari non potest, sed uniuscuiusque singularem esse condicionem, et eo quod complures seu leviores seu graviores intercedunt discrepantiae, et inde intelligitur,

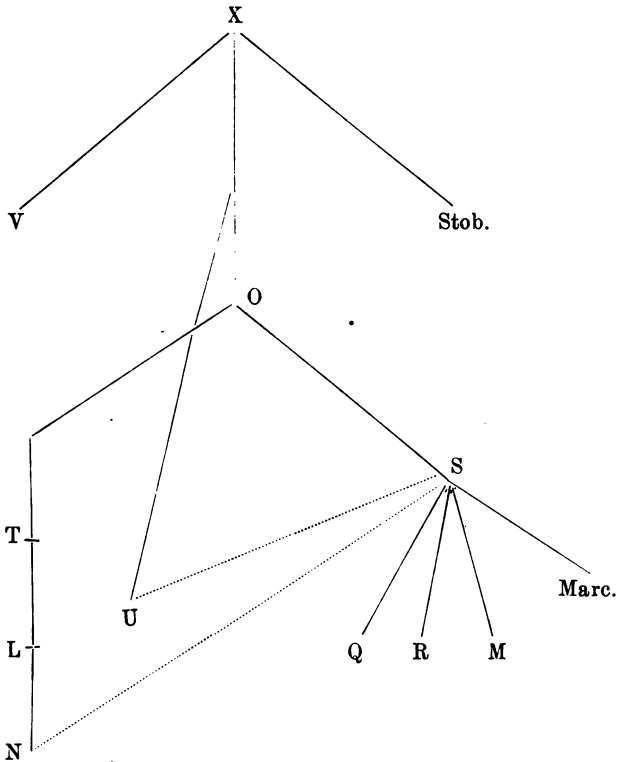
1 Victorium, qui hunc codicem ex Laurentiano descripsit, illas correcturas non addidisse ex eius editione elucet, quae illa supplementa non continet. Quae utrum iam in Medicea bibliotheca an Monachii, postquam codex eo pervenit, inserta sint, discerni non potest.

quod alius alias omittit sententias, quas res omnes in apparatu critico afferre longum est.

Velut U unus omittit 10₁₂ πρὸς τὸ μὴ ζῆν, quod praebent QRM, 15₁₄ αἱ τέλειαι ὑποστάσεις (addidit U²); codex Q omittit solus: 32_{3sq.} οὐδὲ σωρὸν ποιῶσαι — συγκεχυμένοι, R solus: 27_{8/9} σύνοδον σκοπούμεθα, ἀλλὰ πραγμάτων, 29_{8sq.} τῆς τοῦ ἁσωμάτου — δυνάμεως, 33₉ σπέρμα — ἐν τοῖς, M codex: 31_{17sq.} δεῖ νομίζειν — σωμάτων¹).

Unum vero codicem U nos diligentius perscrutari oportet, qui plurimis locis pristino textu eraso manu altera est correctus vel suppletus ex ordinis S quodam codice; nec vero semper correctus est textus ex S, immo interdum depravatus, ut p. 1₁₃ οὐδὲ falso ex S mutavit in οὐ γὰρ manus altera, 6₂ κερτημένη, quae est vera lectio, mutavit U² in καὶ κτωμένη. Nostra autem non interest correcturas has manu altera insertas, quae cum ceteris ordinis S codicibus congruunt, examinare, sed pristinum textum, qui est erasus, cognoscere. Hae pristinae lectiones, quae quidem cognosci possint, aut ineptae sunt velut 1₆ διαστατικῶς, 10₁₄ σωμάτων (pro ἁσωμάτων) 10₁₅ γίνεταί (pro γίνονται) etc., aut — et id permultis locis — miro modo cum V codice consentiunt, velut 9₁, 9₆, 9_{10sq.}, 12₂, 16_{6, 8, 13} etc. Sed quamvis U¹ distet a ceteris ordinis S codicibus et consentiat cum V, tamen propter communem titulum et propter eundem capitum traditorum numerum nos non habere arbitror, cur codicem U in ordine S non numeremus; fortasse codex U illis locis, quibus pristinus textus cognoscitur, novam quasi classem codicum efficere putandus est. Summam denique quaestionem ut complectamur, tres codicum classes statuimus: V, O, Stobaei libros; O classis in duos ordines S et T dividitur. Stemma autem codicum, quod dicitur, est fere hoc:

1) de codice Marciano cf. quae scripsi p. 13 adn. 2.

Relinquitur, ut, quoniam singulos codices certis classibus et ordinibus adsignavimus, quanta sint auctoritate hae tres classes et qua ratione uti nos oporteat in textu emendando, quaeramus. Ac tria capitum genera discerni possunt; primo loco ponenda sunt capita, quae una codicum classe traduntur aut V aut O aut Stobaei libris, deinde capita, quae in tribus his classibus exstant, postremo capita, quae duabus classibus aut V et O aut V et Stobaeo aut O et Stobaeo continentur; quare necesse est,

quarum classium sit maior, quarum minor auctoritas eruere.

Ac primum cum inter classes V et O diiudicandum sit, classem V praefero classi O. Quamquam enim et V et O permultos locos tradunt corruptos, tamen, praeterquam quod V pluribus locis quam O praebet veras lectiones, ea ex re, quod lectiones V et codice U¹ et Stobaei libris saepissime probantur, concludo codicem V plus valere ad textum restituendum quam O.

Stobaei vero libri plurimis locis, quibus V et O corrupti sunt, optimum praebent textum; quin etiam multis locis textus non posset emendari, nisi Stobaei codices nobis praesto essent. Quare Stobaei libri si non maiore, at tamen eadem sunt auctoritate qua V vel O. Itaque Bernhardtio, quod quidem attinet ad Porphyrium, assentiri non possum, qui in dissertatione¹) ita de Stobaei auctoritate iudicat: p. 25 'Compiler enim e quovis genere librorum sententias describens, cum manifestum sit, non eis semper verbis enuntiationes exhibitas reperire, quibus in florilegio uti possit, quam facile induci potuerit, ut verba ad suum adcommodaret consilium, non opus est multis exponere verbis . . . p. 26 Neque tamen his finibus continuit se compilerum temeritas, sed longius progressa, ut uno verbo dicam, ne a verbis mutandis quidem et versibus vel inserendis vel praetermittendis abstinerent illi, quo sensum ad argumenta capitum adcommodarent.' Mea quidem sententia editores et Stobaei Florilegii et Porphyrii ἀφορμῶν adhuc in eo erraverunt, hi quod Stobaei textum despexerunt, illi quod Porphyrii librum non satis diligenter adhibuerunt. Sed hactenus de codicibus.

1) Quaestiones Stobenses, Bonnae 1861.

II.

De editionibus huius libri.

Primus 'ex bibliotheca Medicea'¹⁾ viginti octo capita, quae nunc in codicibus L et N sunt, edidit Petrus Victorius, Florent. 1548 una cum libris 'Πορφυρίου φιλοσόφου περί ἀποχῆς ἐμψύχων et Μιχαήλ. Ἐφεσίου σχόλια εἰς τέσσαρα τοῦ Ἀριστοτέλους περί ζώων μορίων. Qua in editione doctissimus ille vir nihil aliud fecit, nisi codicem Laurentianum descripsit; quare haec editio non maiore est auctoritate, quam codex N, quocum ad verbum consentit, neque quicquam valet in Porphyrii libro edendo.

Haud ita multo post eadem viginti octo capita edidit versione latina addita F. de Fogerolles, Lugduni 1570²⁾. (Porphyrii Philosophi Pythagorici *περί ἀποχῆς ἐμψύχων*; τοῦ αὐτοῦ τῶν πρὸς τὰ νοητὰ ἀφορμῶν, e Graeco exemplari facta versione latina, scholiis et praefationibus illustrata per F. de Fogerolles). Textum graecum Victorii Fogerolles ad verbum descripsit; non solum correcturas non adhibuit, sed etiam errores, quos Victorius ipse in appendice libri correxerat, in textu reliquit.

Quadraginta quattuor autem huius libri capita, quae ad nostram memoriam pervenerunt³⁾, primus edidit Lucas Holstenius, Romae 1630 una cum libris 'περί ἀποχῆς ἐμψύχων' et 'de antro nympharum', cui praeter editiones a P. Victorio et Fogerollesio factas Stobaei libri et Vaticani codices (V et U) praesto erant, quod ex ipsius praefatione elucet. Sed quamquam doctissimus ille vir com-

1) i. e. e codice Laurentiano 80₁₄ vel 80₁₅. cf. supra p. 14.

2) Iterum latine vertit hunc librum Marsilius Ficinus Parisiis 1492, quem inscripsit: 'De occasionibus sive causis ad intelligibilia ducentibus.' (cf. Biblioth. Graec. V p. 733 ed. Fabricius et Harles.)

3) Nobis non totum librum sed fragmenta tantum tradita esse pluribus exponere necesse non est, ac ne c. XLIV quidem integrum est.

pluribus coniecturis textum correxit, tamen cum ordinem capitum codicibus traditum turbavit neque capita Stobaei libris servata recto loco inseruit, quas ad quaestiones proximo capite revertemur, tum plures codices, ut tum moris erat, non contulit, sed singula capita ex singulis codicibus emendavit altero codice non adhibito¹⁾.

Duobus post saeculis Holstenii editionem typis exprimendam curavit Creuzer in editionis Plotini praefatione (p. XXVII—XLVIII),²⁾ qui nullo codice inspecto textum ab Holstenio editum non solum non correxit, sed etiam depravavit et mendis typographicis et pessimis coniecturis; prooemium autem, quod pag. XXVI sqq. praemittit, nullius est preti et testimonia, quae ex Plotini Enneadibus et ex Procli institutione theologica aliisque ex Neoplatonicorum libris p. XXVIII—XXX collecta affert, aut falso adduntur aut parum accurate. Quare cum nova huius libri editione aucta apparatu critico et testimoniis ex Plotino collectis opus esse appareat, hanc operam G. Krollio auctore benevolentissimeque adiuvante suscepi.

III.

De capitum ordine ac dispositione.

Complures viri docti operam navarunt, ut quadraginta quattuor capitum dispositionem veram detegerent, sed alii, ut Holstenius, quem secutus est Creuzer, in eo erraverunt, quod argumenta capitum non satis respexerunt, alii, ut Bouillet et Richter, quod ordinem codicibus praebitum

1) Haec Holstenii editio iterum typis descripta est Cambridge 1655.

2) Plotini Enneades cum Marsilii Ficini interpretatione castigata iterum ediderunt Fr. Creuzer et G. H. Moser: primum accedunt Porphyrii institutiones Plotinianae et Procli Platon. institut. theol. Parisiis 1855.

neglexerunt. Atque Holstenius, qui primus singulis capitibus locum suum dare studuit, secundum tempora, quibus singuli codices in eius conspectum venerunt, parum diligenter in tres partes divisit capita. Prima parte complexus est ea capita, quae ex editione vel Victorii vel Fogerollesii descripsit, quibus addidit c. IX¹⁾ ex codice V haustum et cpp. XIV, XXIX, XXXIX, XLIII²⁾, quae ex Stobaei Florilegiis cognita habebat, ita ut haec capita hoc ordine pars prima contineret: I—XIV, XLIII, XV—XXVIII, XXX, XXXI, XXIX, XXXIX.

Alterius deinde partis cpp. XXXII—XXXVII, quae ante eius aetatem non erant edita, ex codice U hausit.

Denique tertiae partis, quam libro 'de antro nympharum' interposito a prima et altera separat, esse voluit cpp. XXXVIII, XL—XLII, XLIV primum ex codice V emendata.

Iam vero hoc ordine ab Holstenio instituto commotus A. Richter³⁾ capita distribuit secundum materiam in *ὑπομνήματα* et *κεφάλαια* vel *ἐπιχειρήματα*, qua de dispositione, cum cohaereat cum quaestionibus, quae sunt de titulo et consilio libri, capite proximo praefationis pluribus dicemus.

Aliam denique dispositionem dat Bouillet⁴⁾, qui secundum Plotini Enneadum libros hunc statuit ordinem:

Plot. Enn. I,	2	=	Porph. ἀφ. c. XXXII
„	„ I,	9	= „ „ VIII, IX
„	„ II,	4 ¹⁰	= „ „ XXVI

1) Mirum est, quod Holstenius, etsi c. IX, postquam codicem V detexit, recte post c. VIII inseruit, tamen c. XXXIX non suo loco post c. XXXVIII retinuit neque id ullo verbo commemorat in praefatione.

2) Cur cpp. XXXII, XXXVII, quae ipsa in Stobaei libris exstant, in prima parte omitteret, haec causa fuisse videtur, quod in Stobaei libris haec inesse eum fefellit.

3) Fichtes Zeitschrift für Philosophie, Neue Folge, 52. Bd. 1868 p. 231 f.

4) Les Ennéades de Plotin traduites par Bouillet, Paris p. XLVI sqq.

Plot. Enn. III	{	6 ₁	=	Porph. $\acute{\alpha}\phi$.	XVII
		6 ₆ et 25	=	" "	XIX
		6 ₃	=	" "	XXIII
		6 ₂₋₄	=	" "	XVIII
		6 ₅	=	" "	VII
		6 ₇	=	" "	XX
		6 ₈₋₁₉	=	" "	XXI
		8 ₁	=	" "	X
Plot. Enn. IV	{	8 ₇	=	" "	XXII
		8 ₈	=	" "	XXV
		2 ₁	=	Porph. $\acute{\alpha}\phi$.	I—V
		2 ₂	=	" "	VI
		3 ₂₀	=	" "	XXVII
		3 ₂₁₋₂₄	=	" "	XXVIII
		3 ₉	=	" "	XXIX
Plot. Enn. V	{	6 ₃	=	" "	XVI
		6 ₂	=	" "	XV
		2	=	Porph. $\acute{\alpha}\phi$.	XI, XXIV, XIII, XIV, XXX
		3 ₁	=	" "	XLI
		3 _{3,5-7}	=	" "	XLIV
Plot. Enn. VI	{	3 ₁₀₋₁₂	=	" "	XLIII
		3 ₅	=	" "	XXII
		4	=	Porph. $\acute{\alpha}\phi$.	XLII
		4 ₂	=	" "	XXXIII
		4 ₅	=	" "	XXXIV
		4	=	" "	XXXV
		4 _{4,9}	=	" "	XXXVII
		5 ₁	=	" "	XXXVIII
		5 ₂	=	" "	XXXIX
Plot. Enn. VI	{	5 _{3,6}	=	" "	XXXVI
		5 ₄	=	" "	XXXI
		5 ₁₂	=	" "	XL.

Itaque hoc ordine capita inter se excipiunt: XXXII, VIII, IX, XXVI, XVII, XIX, XXIII, XVIII, VII, XX, XXI, X,

XII, XXV, I—VI, XXVII, XXVIII, XXIX, XVI, XV, XI, XXIV, XIII, XIV, XXX, XLI, XLIV, XLIII, XXII, XLII, XXXIII, XXXIV, XXXV, XXXVII, XXXVIII, XXXIX, XXXVI, XXXI, XL.

Sed Bouilleti dispositionem non esse probandam duabus causis apparet. Primum non esse puto, cur ordinem codicibus traditum relinquamus; immo consilio et iudicio philosophum priore loco brevia illa capita priora statuisset arbitrator, quae longiora sequerentur. Deinde doctissimo illi viro, quamquam enixe operam dedit, non contigit, ut revera singula Porphyrii capita cum singulis Enneadum libris neceretur, quibus responderent. Itaque recte Bouilletum cpp. I—VI cum Enn. IV 2_{1,2} coniunxisse nego; cum Enn. IV 2_{1,2} sit de natura animae, in cpp. I—VI exponitur, quomodo corpora differant ab incorporeis. Capitibus vero VIII et IX, in quibus explicatur, quomodo animae ex corporibus discedant, nihil commune esse cum Enn. I libro 9, quo quaeritur, utrum se ipsum necare liceat necne, omnes intellecturos esse credo. Porphyrii autem capita, quae summas quaestiones complectuntur velut cpp. I—VI, XIV, XVII, quibus de omnibus differentiis inter corpora et incorporea intercedentibus disputatur, non uni sed pluribus Plotini libris respondent, in quibus agitur de conditione ac ratione, quae intersit inter animam et corpus, inter mentem et corpora, inter Unum et corpora, i. e. Enn. IV, V, VI, quas quaestiones Porphyrius in unam contraxit.

Ac profecto, quoniam nobis persuasimus dispositionem neque a Richtero neque a Bouillete propositam esse veram, secuti codices ordinem rectum restituamus, quem iam Holstenius statuere studuit. Qui quamquam recte intellexit ordinem codicibus traditum esse tenendum et capita Stobaei libris servata suo loco esse inserenda, tamen eo erravisse, et quod non omnia Stobaei capita recto loco adderet et quod ordinem codicibus traditum uno loco (in c. XXXIX) turbaret, supra demonstravi. Recte primum c. IX ex cod. V

post c. VIII et c. XIV ex Stobaeo haustum post c. XIII inseruit (cpp. XIII et XIV de eadem sunt materia). Ut autem c. XLIII, quod in Stobaei libris post c. XIV invenit, in editione hoc ipso loco adderet, eo factum est, quod c. XLIV in edenda prima parte nondum noverat; sed revera c. XLIII cum c. XLIV esse coniungendum, quod utrumque caput est de eodem argumento, iam Bouillet vidit, quem secutus hoc caput transposui.

Capita denique XXIX et XXXIX¹⁾ falso mea sententia post c. XXX Holstenius posuit, et quia non intellexerat c. XXIX esse coniungendum cum cpp. XXVII, XXVIII et quia in edenda prima parte codex V, in quo c. XXXIX post c. XXXVIII recte traditur, ei praesto non erat.

Primus vero Bouillet, cum cognovisset capitum XXIX, XXVII, XXVIII argumenta inter se cohaerere, quia eidem Plotini Enneadi IV respondeant, hoc caput XXIX transposuit. (Illic quaeritur, quae intersit ratio inter animam et corpus, hic de ratione corporis et incorporei).

Caput XXXIX denique suo loco post c. XXXVIII esse retinendum, cum c. XXXVIII sit excerptum ex Enn. VI 5₁, cap. XXXIX autem ex Enn. VI 5₂, praeterquam quod etiam in cod. V illo loco traditur, pluribus ostendere opus non est, et Holstenium mihi persuasum est suo loco non moturum fuisse, si iam in prima parte emendanda intellexisset id caput XXXIX in V tradi post cap. XXXVIII.

Quibus argumentis permotus eum capitum ordinem, quem in editione mea invenies,²⁾ statui.

1) Mirum esse, quod Holstenius, cum c. IX postea ex cod. V suo loco insereret, non c. XXXIX quoque, postquam codicem V inspexit, transposuit, supra commemoravi.

2) Caputum numeros ab Holstenio et Creuzero praescriptos in margine uncis inclusos addidi.

IV.

De titulo et consilio libri.

Quamquam Porphyrius, qui ipse in vita Plotini describenda complures libros suos, qui versentur in Plotini doctrina illustranda, affert, nullo verbo commemorat librum, qui inscribitur *ἀφορμαὶ πρὸς τὰ νοητά* vel *ἔφοδοι εἰς τὰ νοητά*, tamen, quin liber a Porphyrio sit scriptus, nemo adhuc dubitavit neque quisquam dubitabit. At non deerant, qui hunc librum a Porphyrio ipso in extrema Plotini vita commemoratum sub falso titulo latere demonstrarent. Ac profecto primo obtutu illorum argumentatio probanda videtur; sed si diligentius quaestionem hanc instituerimus, quam longe a vero aberraverint, intellegemus. Scriptum enim videmus in Plotini vitae c. XXVI¹⁾ *τὰ μὲν οὖν βιβλία (sc. Πλωτίνου) εἰς ἕξ ἑνεάδας τοῦτον τὸν τρόπον κατετάξαμεν τέσσαρα καὶ πενήκοντα ὄντα.* καταβεβλήμεθα δὲ καὶ εἰς τινὰ αὐτῶν ὑπομνήματα ἀτάκτως διὰ τοὺς ἐπιέξαντας ἡμᾶς ἐταίρους γράφειν εἰς ἅπερ αὐτοὶ τὴν σαφήνειαν αὐτοῖς γενέσθαι ἤξιουν. ἀλλὰ μὴν καὶ τὰ κεφάλαια τῶν πάντων πλὴν τοῦ περὶ τοῦ καλοῦ διὰ τὸ λείπειν ἡμῖν πεποιήμεθα κατὰ τὴν χρονικὴν ἔκδοσιν τῶν βιβλίων· ἀλλ' ἐν τούτῳ οὐ τὰ κεφάλαια μόνον καθ' ἕναστος ἔκκειται τῶν βιβλίων, ἀλλὰ καὶ ἐπιχειρήματα, ἃ ὡς κεφάλαια συναριθμεῖται.²⁾ Quo in capite Porphyrius duos libros suos nominat: *ὑπομνήματα* i. e. commentarios ad obscuriores Plotini locos scriptos, et *κεφάλαια*, quibus addita erant *ἐπιχειρήματα*, ἃ ὡς κεφάλαια συναριθμεῖται; vel alterius vel utriusque libri partem esse *ἀφορμὰς* Creuzer et Richter concluderunt, sed alter altera²⁾ usus ratione.

¹⁾ cf. editionis Muellerei vol. I p. 26.

²⁾ Wolfii sententiam (de philos. ex oraculis hauriunda p. 30): 'Libris de materia posteriores etiam libri de recessu animae fuerunt, ex quibus excerpta fortasse sunt *ἀφορμαὶ πρὸς τὰ νοητά*, quum animae liberationem secundum Plotineae doctrinae rationem exponant, sicut libri de regressu' praetermitto.

Creuzer postquam ἀφορμάς idem significare atque ἐπιχειρήματα demonstravit, ἐπιχειρήματα falso sub titulo 'ἀφορμαί' nobis tradi contendit praef. p. XXVIII: 'Quae, inquit, singula, quatenus ad dialecticum et philosophicum usum pertinent, qui cum hoc Ἀφορμῶν opusculo comparaverit, is nullo modo ambiget, ea in huius argumentum pariter ac formam usquequaque cadere; ac proinde Porphyrium ipsum eidem Ἐπιχειρημάτων nomen indere potuisse, quod postea demum in synonymum fere ἀφορμῶν abierit.'

Sed contra eum Richter eo libro et ὑπομνήματα et κεφάλαια et ἐπιχειρήματα ad nos pervenisse affirmat p. 236:

«Wir unterscheiden:

a) Bruchstücke der ὑπομνήματα, längerer, ohne bestimmte Ordnung geschriebener Kommentare zu schwierigen Büchern und Stellen der Enneaden. Hierher gehören die meisten Stücke, welche Stobäus aufbehalten hat, sowie die aus den Vatikan-Handschriften geflossenen Bestandteile.

b) Bruchstücke der ἐπιχειρήματα, unter denen sich auch vielleicht κεφάλαια befinden. Es sind kurze Sätze, die den didaktischen Zweck der Propädeutik haben und weittragende Gedanken knapp zusammenfassen. Hierher gehören die unter Nr. I—XXXII¹⁾ aufbehaltenen Stücke.“
 Quam sententiam probari sibi persuasit doctissimus ille vir Olympiodori quodam loco, qui comm. ad Plat. Phaedonem (62 B ὡς ἐν τινι φρουρᾷ ἐσμέν) laudat Porphyrium ἐν τῷ ὑπομνήματι. Quo ex Olympiodori loco, cum haec Platonis verba ὡς ἐν τινι φρουρᾷ ἐσμέν in libri nobis superstitis capite XL sint, effici caput XL ex ὑπομνήμασι sumptum esse argumentatur.

Sed quamvis arguta sit haec Richteri argumentatio, tamen his Olympiodori verbis non librum illum (i. e. c. XL) sed commentarium ad Platonis Phaedonem quendam Por-

1) i. e. secundum editionem Holstenii.

phyrii dici puto, in quo sane eadem sententia ex Platonis libro excerpta erat.

De quo Porphyrii commentario quamquam nihil certi traditum est, tamen conicere licet Porphyrium ut ad alios Platonis dialogos ita ad Phaedonem commentarios scripsisse, ut qui commentarios componendi usus floreret posterioribus illis temporibus praecipue in schola Neoplatonica. Quin etiam Richter, cum hoc concedat, sibi ipse contradicit p. 235: „Aber abgesehen davon, daß die Platonischen Worte sehr häufig angeführt werden, ebensogut also auch in anderen Schriften des Porphyrius sich finden können, so kann nur mit Sicherheit aus jener Stelle des Olympiodor geschlossen werden, daß c. XLI (i. e. c. XL meae editionis), das aus dem Codex Lolinus genommen ist, ein Bruchstück der *ὑπομνήματα* des Porphyrius ist.“

Sed priusquam de quaestione, utrum huic an illi an neutri horum librorum Porphyrii *ἀφορμαί* respondeant, diiudicemus, necesse est examinare, quanam sit ratio ac consilium libri.

Iam Holstenius librum esse brevem Plotini magistri disciplinae descriptionem ex illius Enneadibus excerptam et quasi in Plotini philosophiam introductionem intellexit; cf. p. 84: 'est autem hic libellus *στοιχείωσις θεολογική* seu prima quaedam institutio theologica brevibus aliquot aphorismis animum ad pleniorum rerum divinarum contemplationem excitans. Et ut Arrianus ex prolixioribus Epicteti dissertationibus enchiridium suum composuit . . ., ita Porphyrius hasce sententias ex Plotini ferme libris excerpit, quibus non male mea quidem sententia *εἰσαγωγῆς* loco praefigerentur'. Eandem vero sententiam aliis verbis elocutus est Richter l. c. p. 236/7: „Das vorliegende Buch . . . dient der Einleitung und Einführung in die Begriffswelt der neuplatonischen Philosophie . . . Auch gingen dem Studium größerer Abhandlungen und Schriften wohl die Einprägung und Erläuterung kurzer Sätze vorher, die in wenig Worten weite Gedankenkreise zusammenfaßten.“

Quod genus scribendi apud hunc philosophum non primum occurrit, sed iam ante Porphyrii tempora videmus tales introductiones in philosophiam scriptas esse¹⁾.

Rectissime Holstenius *ἀφορμὰς* comparat cum Arriani enchiridio, cuius libri, quae sit ratio ac consilium, ex Simplici comm. in Epict. Ench. praef. init. (ed. Schenkl test. III p. XIV sq.) cognoscitur: *Περὶ μὲν τοῦ βίου Ἐπικτήτου . . . τὸ δὲ βιβλίον τοῦτο, τὸ Ἐπικτήτου Ἐγχειρίδιον ἐπιγεγραμμένον, καὶ τοῦτο αὐτὸ συντάξαεν ὁ Ἀρριανός, τὰ κυριώτατα καὶ ἀναγκαϊότατα ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ κινήτικώτατα τῶν ψυχῶν ἐπιλεξάμενος ἐκ τῶν Ἐπικτήτου λόγων, ὡς αὐτός . . . ἔγραψεν ὁ Ἀρριανός.* Arrianus eodem modo ac Porphyrius brevibus sententiis ex magistri dissertationibus sumptis Epicteti philosophiae summam reddit.

Deinde huc pertinere arbitror Sexti Empirici *Πυρόω-*

1) Praeterea huc spectant plurimae illae epitomae, quas auctores *εἰσαγωγῆς* loco ex amplioribus seu ipsorum seu aliorum libris excerptas ediderunt; ut exempla afferam: Theophrasti nomine apud Diog. Laert. V 42—50 afferuntur *ἐπιτομαὶ Ἀριστοτέλους περὶ ζώων, νόμων ἐπιτομή, φυσικῶν δόξων ἐπιτομή*; porro Posidonii *μετεωρολογικὴ στοιχειώσις* breviarium libri amplioris *περὶ μετεώρων* videtur esse, quamvis Martini (Leipz. Stud. XVII p. 357 sqq.) id refutare studeat; Hephæstion quadraginta octo libros *περὶ μέτρων* scriptos saepius excerpit, quarum epitomarum *ἔγχειρίδιον περὶ μέτρων*, quod unum librum complectitur, memoriae nostrae traditur (cf. Longin. Prol. ad Heph. p. 88₂₁ W.: *ἰστέον δὲ ὅτι πρῶτον ἐποίησε περὶ μέτρων μὴ βιβλία, εἰδ' ὅστερον ἐπέτεμεν αὐτὰ εἰς ἑνδεκα, εἶτα πάλιν εἰς τρία, εἶτα πλεόν εἰς ἓν τοῦτον τοῦ ἐγχειρίδιου*).

Denique, ut alias epitomas praetermittam, quas omnes hic enarrare longum est, Lactantius *Divinarum Institutionum* composuit compendium, quod inscribitur *ἐπιτομή* (cf. Brandt, Stzb. d. Wien. Akad., philos. histor. Kl. 125 a. 1892 p. 521 sqq.), qui liber accuratissime respondet *ἀφορμαῖς* Porphyrii, nisi quod Lactantius proprium librum excerpit, Porphyrius autem Plotini magistri libros. Uterque enim scriptor eadem enuntiata adhibet in compendio, atque in libro ampliore, praeterea non omnes libros excerpit ac postremum in epitoma nova argumenta profert, quae in uberiore libro desideramus.

νειοι ὑποτυπώσεις, qui liber, etsi non ex Pyrrhonis quodam libro excerptus est, attamen εἰσαγωγῆς loco principis σκέψεως doctrinam breviter (ἐν τύπῳ vel ὑποπτώσει) explicat.

Sed florere coepit haec scriptio in secta Platonica posterioris aetatis, in qua Platonis praecipue libris commentarii addebantur et introductiones edebantur. Eo quidem consilio Albinus¹⁾ philosophus Platonice s. II. composuit introductiones suas: εἰσαγωγὴν εἰς τὴν τοῦ Πλάτωνος βίβλον et λόγον διδασκαλικὸν τῶν Πλάτωνος δογμάτων²⁾.

Ex Neoplatonica vero schola primus Porphyrius scripsit talem introductionem, librum, de quo dicimus, ἀφορμὰς πρὸς τὰ νοητά. Ac postrema huius generis exempla sunt Procli Neoplatonici introductiones in rem physicam et in rem theologiam (στοιχέωσις φυσικὴ et στοιχέωσις θεολογικὴ); ex quibus στοιχέωσις θεολογικὴ est brevis comprehensio recentiorum Neoplatonicorum doctrinae et artissime cohaeret cum illis ἀφορμαῖς. Sed inter se differunt duo hi libri, et quod Porphyrii sententiae dispositionem via ac ratione institutam non habent, Procli autem introductio theologica certo ordine singulas Neoplatonicorum disciplinas et sententias: de anima, de mente, de Uno etc. ostendit, et quod Porphyrius eisdem fere vocabulis et

1) cf. de hoc philosopho Freudenthal, Hellen. Studien III.

2) Eiusdem saeculi duo libri, qui ad nos pervenerunt, miro modo cum hoc Albini libro consentiunt: Apulei liber 'de dogmate Platonis' (cf. Sinko, de Apulei et Albini doctrinae Platonicae adumbratione Crac. 1905 p. 42/3) et commentarius quidam anonymus ad Platonis Theaetetum scriptus (cf. Diels, Anonymer Kommentar zu Platons Theaetet, Berlin 1905). Et Sinko, qui Apuleium consentire cum Albino probavit hac necessitudine iam a G. Krollio reperta, et Dielsius, qui necessitudinem inter Albinum et commentarium anonymum intercedentem ostendit, demonstrare studuerunt tres hos auctores ex eodem fonte, ex Gaii scholis de Platonis doctrina scriptis hausisse. Sed quamquam tres illos libros ex communi fonte fluxisse constat, attamen an ad Gaium recedant in dubium vocavit Immisch (D. L. Z. 1906 n. 15 p. 915).

sententiis ac Plotinus magister utitur (i. e. Plotini libros quasi excerpfit), Proclus autem propria adhibens vocabula et enuntiata non epitomam sed introductionem tantum composuit.

Iam vero quoniam rationem ac consilium *ἀφορῶν* perspeximus et librum cum ceteris eiusdem generis scriptis contulimus, nunc diiudicemus, quo nomine hic liber aptissime sit nominandus, utrum *ὕπομνήματα* an *κεφάλαια* an *ἐπιχειρήματα*; quam ad quaestionem dissolvendam nos quaerere oportet, quid haec vocabula significant illo ipso loco (Plot. vita c. XXVI).

Primum quid sint *ὕπομνήματα*, facile cognoscitur et ex Porphyrii ipsius verbis apparet: sunt adnotationes et commentarii, quos Porphyrius discipulis instantibus ad obscuriores Plotini locos illustrandos scripsit. Prorsus non necesse esse caput XL haustum esse ex *ὕπομνήμασιν* supra demonstravi; longiora autem illa capita XXXII—XLIV, quae Richter *ὕπομνήμασιν* attribuit, si inspexerimus, facile nobis persuadebimus, in commentariis non esse numeranda, cum haec capita, velut XXXII, XL etc., quae ex Plotini libris sunt excerpta, eisdem vocabulis et sententiis Plotini textum reddant, commentariorum autem sit, obscuriores locos non iisdem sed amplioribus sententiis explicare.

Deinde etsi Creuzerum l. c. haud ita falso iudicasse concedo *ἐπιχειρήματα* idem fere significare posse atque *ἀφορμάς*, tamen examinare nos oportet, quid sint et *κεφάλαια* et *ἐπιχειρήματα* in illo ipso capite XXVI commemorata. Dicit Porphyrius se ad omnes Enneadum libros praeter eum, qui sit de Pulchro, *τὰ κεφάλαια* composuisse iisque *τὰ ἐπιχειρήματα* quae pro *κεφαλαιαῖς* habenda sint (*ἃ ὡς κεφάλαια συναριθμεῖται*) inseruisse. Iam quid sint *κεφάλαια*, facile diiudicatur; sunt Plotini librorum argumenta brevibus sententiis expressa. Eodem sensu saepissime in commentariis ad Aristotelis libros scriptis verbum *κεφάλαια* usurpatur, velut Arist. com. I p. 544₆ (Alexandri Aphrod. in Metaph. comm. ed. Hayduck): *λέγει δὲ, ὅτι*

συλλογίσασθαι δεῖ, καὶ τί τὸ συλλογίσασθαι σημαίνει ἐπήγαγεν, ὅτι συναγαγεῖν τὸ κεφάλαιον ἦτοι τὰ κυριώτατα καὶ τέλος ἐπιθεῖναι (κεφ. = τὰ κυριώτατα καὶ τέλος); ut alia exempla praetermittam, permultis locis scribitur: τὰ κεφάλαια τῶν εἰρημένων (i. e. summa), ὡς ἐπὶ κεφαλαίων εἰπεῖν etc.

Sed si ἀφορμὰς ipsas inspexerimus, capita I—XXX, quamquam sane licet generatim appellare κεφάλαια, tamen mea quidem sententia non sunt eiusdem generis cum illis κεφαλαίοις, quae philosophus in capite XXVI laudat. Nam cum κεφάλαια ad unumquemque Plotini librum secundum tempora, quibus edebatur, se composuisse auctor ipse affirmet, capita illa, velut I—VI etc. non uni sed tribus Enneadibus respondere supra disserui. Ac cuius libri cpp. VIII et IX sunt κεφάλαια? Immo cum nullo libro Enneadam cohaerent illa. Capita denique longiora, quae easdem fere sententias ac Plotini libri exhibent, κεφάλαια appellari non possunt.

Restat, ut quid sint ἐπιχειρήματα quaeramus, quam ad rem cognoscendam commentarios in Aristotelis libros compositos perscrutemur. In eis enim hoc verbum, quid sibi velit, definitur, cf. II₂ p. 126₁₁ (Alexandri Aphr. in top. com. ed. M. Wallies) ἔστι δὲ ὁ τόπος ἀρχῆ καὶ ἀφορμῆ ἐπιχειρήματος· ἐπιχείρημα δὲ καλοῦσι τὸν διαλεκτικὸν συλλογισμόν; ἐπιχειρήματα igitur sunt conclusiones vel syllogismi. Ut autem apertius intelligas, quid sint ἐπιχειρήματα, cf. XIX 1 p. 56₆ sqq. (Aspasiae in Ethic. Nic. com. ed. Heylbut): τῷ μὲν γὰρ ἀσώτῳ δοκεῖ ἀνείμενος ὁ ἀνελευθέρος εἶναι, τῷ δὲ ἀνελευθέρῳ ἀνείμενος ὁ ἄσωτος. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης τρισὶν ἐπιχειρήμασιν εἰς τὸν τοιοῦτον χρῆται, ἐνὶ μὲν ἐκ παραβολῆς· ὡς γὰρ τὸ μέγα τοῦ μικροῦ πλέον ἀπίστησι τῆς μεσότητος. ἔτι ἐκ τοῦ πρὸς τὸ μέσον τοῖς ἄκροις ὁμοιότητα εἶναι, ἀλλήλοις δὲ πᾶσαν ἀνομοιότητα. τρίτον ἐκ τοῦ ὀρισμοῦ τῶν ἐναντίων κ. τ. λ. III₂ p. 118₁₂ εὐπορεῖν ἐπιχειρημάτων et λόγους ποιεῖσθαι et μύθους διεξέρχασθαι: alterum alteri opponitur. XVIII₁ p. 49₂₈ (Eliae in Porph. isag. et Arist. Categor. comm. ed. Busse) in oppositione

stant *ἐπιχειρήματα* et *προβλήματα*. XXI₂ p. 8₈₆ (Anonymi et Stephani in art. rhetor. com. ed. Rabe) *ἐπιχειρήματα* conferuntur cum *πίστεσι* (= argumenta, Beweismittel); XXI₂ 95₁₈ *ἐπιχειρήματα* et *τόποι* comparantur: *ἐκ τούτων οὖν τῶν τόπων ἦτοι ἐπιχειρημάτων*. XXI₂ p. 291₃ *ἐπιχειρ.* una cum *δικαιολογίαις* dicuntur (argumentationes): *εἶπον ἂν ἐγὼ ἐνταῦθα καὶ τὰ ἐπιχειρήματα καὶ τὰς δικαιολογίας*.

In XXVI igitur capite Plotini vitæ *ἐπιχειρήματα*, quae Porphyrius affert, sunt disputationes vel expositiones de Plotini conclusionibus vel argumentationibus in Enneadibus adhibitis. Iam vero quamquam multa capita *ἀφορμῶν ἐπιχειρήματα* recte appellantur, tamen, cum Porphyrium in eodem libro ad unumquemque Plotini librum non solum *κεφάλαια* sed etiam *ἐπιχειρήματα* composuisse, quae illis simillima erant (ἃ ὡς *κεφάλαια συναριθμεῖται*), ex cap. XXVI appareat, iisdem fere de causis, quas de *κεφαλαίοις* attuli, sequitur, ut libro nostro *ἐπιχειρήματα* a Porphyrio laudata non contineantur.

Quare ut summam complectamur, neque *ὕπομνήματα* neque *κεφάλαια* neque *ἐπιχειρήματα* haec capita esse mihi persuasi, sed alius Porphyrii liber nobis praesto est, cuius consilium ac rationem iam Holstenius intellexit: est quaedam in Plotini philosophiam introductio, cuius libri fragmenta tantum ad nostram memoriam pervenerunt.

V.

Tabula siglorum.

	V	{	V = cod. Vatican. 1737
	O	{	U = cod. Vatican. 237
			Q = „ Parisinus 450
			R = „ Parisinus 907
			M = „ Monacensis 91
			„ Marcianus 263
	T	{	L = „ Laurentianus 80 ₁₅
			N = „ Monacensis 171
Stobaei libri		{	P = Stobaei cod. Parisin. 2129
			F = „ „ Farnesin.
			A = „ „ Parisinus gr. 1984
			Br = „ „ Bruxellensis 11360
			M ^d = cod. Escorialens. collatio Dindorfiana.

Holst. vel Holsten = Holstenii editio librorum *περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων*, de antro nympharum, ἀφορμαὶ πρὸς τὰ νοητά, Romae 1630.

Cr. = Enneades cum Marsilii Ficini interpretatione castigata edider. Creuzer et Moser; primum accedunt Porphyrii institutiones Plotinianae . . . Paris. 1855.

Wachsmuth = Stobaei Florilegia I et II ed. Wachsmuth.

Bouillet = Les Ennéades de Plotin traduites par Bouillet, Paris 1857.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΑΦΟΡΜΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑ ΝΟΗΤΑ.

I. Πᾶν μὲν σῶμα ἐν τόπῳ, οὐδὲν δὲ τῶν καθ' αὐτὰ V, O
ἀσωμάτων ἢ τι τοιοῦτον ἐν τόπῳ.

5 II. Τὰ καθ' αὐτὰ ἀσώματα αὐτῷ, ᾧ κρείττονα παντός
ἔστι σώματος καὶ τόπου, πανταχῆ ἔστιν, οὐ διαστατῶς ἀλλ'
ἀμερῶς.

III. Τὰ καθ' αὐτὰ ἀσώματα, οὐ τοπικῶς παρόντα τοῖς
σώμασι, πάρεστιν αὐτοῖς, ὅταν βούληται, πρὸς αὐτὰ θέψαντα
10 ἢ πέψυκε θέπειν· καὶ τοπικῶς αὐτοῖς οὐ παρόντα τῇ σχέσει
πάρεστιν αὐτοῖς.

IV. Τὰ καθ' αὐτὰ ἀσώματα ὑποστάσει μὲν καὶ οὐσίᾳ οὐ
πάρεστιν οὐδὲ συγκίρναται τοῖς σώμασι, τῇ δὲ ἐκ τῆς ῥο-
πῆς ὑποστάσει τινὸς δυνάμεως μεταδίδωσι προσεχόντος τοῖς
15 σώμασιν· ἡ γὰρ ῥοπή δευτέραν τινὰ δύναμιν ὑπέστησε προσ-
εχῆ τοῖς σώμασιν.

V. Ἡ μὲν ψυχή τῆς ἀμερίστου καὶ περὶ τὰ σώματα V, O,
μεριστῆς οὐσίας μέσον τι, ὃ δὲ νοῦς ἀμερίστος οὐσία μόνον, Stob.
(Ecl. I 49
p. 343)

c. V. cf. Plot. IV 2, ὥστε διαιρουμένων τῶν σωμάτων μερι-
ζεσθαι μὲν καὶ τὸ ἐν αὐτοῖς εἶδος . . . ἅτε πάντη μεριστὸν γενό-

2 ἀφορμαὶ πρὸς τ. ν. O Stob] ἔφοδοι εἰς τ. ν. V 3 πᾶν
σῶμα O ἐὰν μὲν σῶμα V 4 τι om. V 5 αὐτῷ ᾧ] αὐτὸ ᾧ O
(αὐτὸ δ N²) κρείττον O 6 σώματος καὶ om V διαστατικῶς
UQ 9 βούλονται N τρέψαντα V 10 ἢ O] & V καὶ
post ἢ praeb UT καὶ V] ἀλλὰ O 13 οὐδὲ V] οὐ γὰρ O (U²)
14 δίδωσι V 17 τῆς post καὶ add. Wachsm., sed cf. Raderm.
ad. Demetr. 69. 18 ἐστίν post τι praeb. O.

τὰ δὲ σώματα μεριστὰ μόνον, αἱ δὲ ποιότητες καὶ τὰ ἔνυλα εἶδη περὶ τὰ σώματα μεριστά.

V, O VI. Οὐ πᾶν τὸ ποιοῦν εἰς ἄλλο πελάσει καὶ ἀφῆ ποιεῖ, ἃ ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ τὰ πελάσει καὶ ἀφῆ τι ποιοῦντα κατὰ συμβεβηκὸς τῇ πελάσει χρῆται.

V, O, Stob. (Scol. I 49 p. 348) VII. Ψυχὴ καταδεῖται πρὸς τὸ σῶμα τῇ ἐπιστροφῇ τῇ πρὸς τὰ πάθη τὰ ἀπ' αὐτοῦ καὶ λύεται δὲ πάλιν διὰ τῆς ἀπ' αὐτοῦ ἀπαθειας.

V, O VIII. Ὁ ἔδησεν ἢ φύσις, τοῦτο φύσις λύει, καὶ ὁ ἔδησεν ἢ ψυχὴ, τοῦτο αὐτὴ λύει. ἔδησε μὲν φύσις σῶμα ἐν 10 ψυχῇ, ψυχὴ δὲ ἑαυτὴν ἐν σώματι. φύσις μὲν ἄρα λύει σῶμα ἐκ ψυχῆς, ψυχὴ δὲ ἑαυτὴν λύει ἐκ τοῦ σώματος.

V IX. Ὁ γοῦν θάνατος διπλοῦς· ὁ μὲν συνεγνωσμένος, λυομένου τοῦ σώματος ἀπὸ ψυχῆς, ὁ δὲ τῶν φιλοσόφων, λυομένης τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος· καὶ οὐ πάντως 15 ἕτερος ἑτέρῳ ἔπεται.

V, O X. Πάντα μὲν ἐν πᾶσιν, ἀλλὰ οἰκειῶς τῇ ἐκάστων οὐσίᾳ·

μενον· οἷα χροαὶ καὶ ποιότητες πᾶσαι . . . φύσιν εἰς μέσον ἀμφοῖν κατέστη τοῦ τε ἀμερίστου καὶ πρώτου καὶ τοῦ περὶ τὰ σώματα μεριστοῦ τοῦ ἐπὶ τοῖς σώμασιν. Plot. IV 1 τὸ οὖν ἐκ τῆς ἀμερίστου καὶ τῆς περὶ τὰ σώματα μεριστῆς ταύτων . . . νοῦς μὲν οὖν αἰεὶ ἀδιάκριτος καὶ οὐ μεριστός. — Procl. στοιχ. θεολ. CLXXI et CXC.

c. VI. ἀφῆ: cf. πρὸς Γαῦρον XI 2.

c. VII. cf. Plot. III 6,5 fin.

c. IX. ὁ δὲ τῶν φιλοσόφων: cf. Plot. VI 4,16 εἰ δὲ παντελῶς λύσειε φιλοσοφία . . . αὐτὴ δὲ καθαρῶς ἐν τῷ νοητῷ οὐθενὸς ἐξηρηγμένον αὐτοῦ . . .

c. X. cf. Procl. στοιχ. θεολ. CIII. πάντα ἐν πᾶσιν, οἰκειῶς δὲ ἐν ἐκάστῳ . . . ἀλλ' ὅπου μὲν νοερῶς, ὅπου δὲ ζωτικῶς, ὅπου

1 τὰ δὲ σώμ. μερ. μόνον om. O 2 κατὰ τὰ σώμ. O (U²) μεριστά V i. mg. 3 πᾶν om. Holst. 6 τὸ om Stob. 7 ἀπ' αὐτοῦ Stob. δὲ πάλιν om. Stob. 8 ἀπ' αὐτοῦ om. Stob. 9 ὁ suprascr. V². καὶ post τοῦτο praeb. U²MQT. 10 ἡ φύσις O. 11 ψυχὴν V¹ corr. V². αὐτὴν V¹ corr. V². 12 ἀπὸ σώματος V. 17 ἀντα V (π oblitus est rubricator).

ἐν νῷ μὲν γὰρ νοερώς, ἐν ψυχῇ δὲ λογικῶς, ἐν δὲ τοῖς
φυτοῖς σπερματικῶς, ἐν δὲ σώμασιν εἰδωλικῶς, ἐν δὲ τῷ
ἐπέκεινα ἀνενοσήτως τε καὶ ὑπερουσίως.

XI. Αἱ ἀσώματοι ὑποστάσεις ὑποβαίνουσαι μὲν μερί- 0
5 ζονται καὶ πληθύνονται εἰς τὰ κατὰ ἄτομον ὑφέσει δυνά-
μεως, ὑπερβαίνουσαι δὲ ἐνίζονται καὶ εἰς τὸ ὁμοῦ ὄν χω-
ροῦσι δυνάμεως περιουσία.

XII. Οὐ μόνον ἐν τοῖς σώμασι τὸ δμώνυμον, ἀλλὰ v, 0
καὶ ἡ ζωὴ τῶν πολλαχῶς ἄλλη γὰρ ζωὴ φυτοῦ, ἄλλη ἐμ-
10 ψύχου, ἄλλη νοεροῦ, ἄλλη φύσεως, ἄλλη ψυχῆς, ἄλλη νοερά,
ἄλλη τοῦ ἐπέκεινα· ζῆ γὰρ κἀκείνο, εἰ καὶ μηδὲν τῶν μετ'
αὐτὸ παραπλήσιον αὐτῷ ζῶην κέκτηται.

δὲ ὄντως κ. τ. λ. cf. praet. Procl. CXVIII, CLXXIII, CXC, CXC VII.

c. XI. cf. Plot. V 3,16 ἐκεῖνα δὲ νῦν λεκτέον, ὡς, ἐπειδὴ ἐν
τοῖς γεννωμένοις οὐκ ἔστι πρὸς τὸ ἄνω, ἀλλὰ πρὸς τὸ κάτω χω-
ρεῖν καὶ μᾶλλον εἰς πλῆθος ἰέναι, καὶ ἡ ἀρχὴ ἐκάστων ἀπλο-
στέρα ἢ αὐτά.

Procl. στοιχ. θεολ. XXI. πᾶσα τάξις ἀπὸ μονάδος ἀρχομένη
πρόεισιν εἰς πλῆθος τῇ μονάδι σύστοιχον, καὶ πάσης τάξεως τὸ
πλῆθος εἰς μίαν ἀνάγεται μονάδα κ. τ. λ. . . εἰς τὸ πλῆθος ὑπό-
βασιν . . . καὶ εἰς πλῆθος ψυχῶν ὑποβαίνειν καὶ τὸ πλῆθος εἰς
τὴν μίαν ἀνάγειν.

c. XII. cf. Plot. I, 4,3 εἰ μὲν συνώνυμον τὸ ζῆν ἐπιούμε-
θα . . . πολλαχῶς τοίνυν τῆς ζωῆς λεγομένης . . . ὁμονόμως τοῦ
ζῆν λεγομένου (ἄλλως μὲν τοῦ φυτοῦ, ἄλλως δὲ τοῦ ἀλόγου).
cf. praeterea Plot. III 8,8.

πάντα μὲν ἐν πᾶσι.] οὐχ ὁμοίως ἐννοοῦμεν ἐν πᾶσιν 0 (μὲν
νοοῦμεν U¹Q. i. textu T). τῇ om. T. 1 ἐν δὲ τοῖς φυτοῖς
— εἰδωλ. bis habet V. 3 ἀνενοσήτως VT (N i. mg). 4 ὑπο-
βαίνουσι QT (N¹) καὶ μερίζ. Holst. 6/7 ὄν χωροῦσι Kroll]
ἀτιχωρ. 0 ἀν ἀναχ. ? 8 τὸ om. V. 9 καὶ post φυτοῦ praeb. 0.
10 τοῦ ἐπέκεινα post φύσεως hab. 0 ἄλλη ψυχῆς uncis incl. Holst.
νοερά] ἀν νοητοῦ ? 11 ἄλλη τοῦ ἐπέκεινα om. 0. κἀκεῖνα 0.
11/12 μετ' αὐτὸ] παρ' αὐτὸ 0. 12 παραπλήσιον 0. αὐτῷ]
αὐτὸ U¹L αὐτοῦ N (sed. corr. i. mg).

V, O XIII. Πᾶν τὸ γεννῶν τῇ οὐσίᾳ αὐτοῦ χειρὸν αὐτοῦ γεννᾷ, καὶ πᾶν τὸ γεννηθὲν φύσει πρὸς τὸ γεννήσαν ἐπιστρέφει· τῶν δὲ γεννώντων τὰ μὲν οὐδ' ὄλως ἐπιστρέφει πρὸς τὰ γεννηθέντα, τὰ δὲ καὶ ἐπιστρέφει καὶ οὐκ ἐπιστρέφει, τὰ δὲ μόνον ἐπέστραπται πρὸς τὰ γεννήματα, εἰς ἑαυτὰ 5 μὴ ἐπιστρέφοντα.

Stob.
Ecl. I 48
p. 312. XIV. Πᾶν γεννητὸν ἀπ' ἄλλου τὴν αἰτίαν τῆς γενέσεως ἔχει, εἴγε μὴδὲν ἀναιτίως γίνυται. ἀλλὰ τῶν γε γεννητῶν, ὅσα μὲν διὰ συνθέσεως κέκτηται τὸ εἶναι, λυτὰ ἂν εἴη καὶ διὰ τοῦτο φθαρτά. ὅσα δὲ ἀπλᾶ καὶ ἀσύνηθτα ὄντα ἐν 10 τῷ ἀπλῷ τῆς ὑποστάσεως κέκτηται τὸ εἶναι, ἅλτα ὄντα, ἔστι μὲν ἄφθαρτα, γεννητὰ δὲ λέγεται οὐ τῷ σύνθετα εἶναι, ἀλλὰ τῷ ἀπ' αἰτίου τινὸς ἀνηρτησθαι. τὰ μὲν οὖν σώματα διχῶς γεννητὰ, καὶ ὡς ἀπ' αἰτίας ἡρτημένα τῆς παραγούσης καὶ ὡς σύνθετα· ψυχὴ δὲ καὶ νοῦς γεννητὰ, ὡς ἀπ' αἰτίας 15 ἡρτημένα μόνον, οὐ μὴν καὶ ὡς σύνθετα. τὰ μὲν ἄρα σώματα γεννητὰ καὶ λυτὰ καὶ φθαρτά, τὰ δὲ ἀγέννητα μὲν ὡς ἀσύνηθτα καὶ ταύτη καὶ ἅλτα καὶ ἄφθαρτα, γεννητὰ δὲ ὡς αἰτίου ἡρτημένα.

c. XIII. cf. Porph. πρὸς Γαῦρον VI₂, praecip. XIV₃: δέον ἄνωθεν κάτω καὶ ἀπὸ τοῦ κρείττονος προᾶγειν τὸ ἦττον, ὅτι πᾶν τὸ γεννῶν τῇ αὐτοῦ οὐσίᾳ χειρὸν ἑαυτοῦ πέφυκε γεννᾶν οὐ κρείττον. καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἐν ἡμῖν φυτικὴ χειρὸν ἐγέννα ἑαυτῆς κ. τ. λ. — Plot. V 2,2 τοῦ δὲ γεννωμένου ἄλλην τάξιν λαμβάνοντος τὴν χεῖρα . . . — V 4,1 fin: καὶ τιμιώτατον εἶναι τὸ γεννῶν, τὸ δ' ἐφεξῆς γεννώμενον καὶ δεύτερον ἐκείνου τῶν ἄλλων ἄμεινον εἶναι. — Procl. στοιχ. θεολ. VII, XV, XXXI.

c. XIV. cf. Plot. III 1,1 περὶ δὲ τῶν γιγνομένων ἢ ὄντων μὲν . . . ἀεὶ κατ' αἰτίας ἅπαντα λεκτέον γίνεσθαι, τὸ δὲ ἀναίτιον οὐ παραδεκτέον . . . — Procl. στοιχ. θεολ. XI.

1 πᾶν] ἐὰν V (errore rubricatoris). 5 τὰ δὲ] τὰ μὲν N²
i. mg. 8 τῶν γε] τῶν τε codd. 9 λυτὰ Mein.] αὐτὰ codd.
15 ἀπλῶς post νοῦς ins. Mein. 17 νοητὰ post τὰ δὲ inser.
Mein. 19 ἀπ' αἰτίου Mein.

XV. Ἡ μνήμη οὐκ ἔστι φαντασιῶν σωτηρία, ἀλλὰ τῶν ^{V, O} μελετηθέντων ἐκ νέας προβολή. [XVI]

XVI. Ἡ ψυχὴ ἔχει μὲν πάντων τοὺς λόγους, ἐνεργεῖ ^{O, Stob} δὲ καὶ αὐτοὺς ἢ ὑπ' ἄλλου εἰς προχείρισιν ἐκκαλουμένη ἢ ^{(Ecl. I 4} ^{p. 348)} ἑαυτὴν εἰς αὐτοὺς ἐπιστρέφουσα εἰς τὸ εἶσω. καὶ ὑπ' ἄλλου ^[XVII] μὲν ἐκκαλουμένη ὡς πρὸς τὰ ἔξω τὰς αἰσθήσεις ἀποδίδωσιν, εἰς δὲ ἑαυτὴν εἰσδύσα πρὸς τὸν νοῦν [ὡς] ἐν ταῖς νοήσεσι γίνεται. οὔτε οὖν αἰσθήσεις ἔξωθεν οὔτε νόησεις ἄλλη ἔτι δὲ ὡς τῷ ζῶντι οὐκ ἄνευ πάθους τῶν αἰσθητικῶν ὀργάνων αἰ αἰσθήσεις, οὔτω καὶ αἰ νοήσεις οὐκ ἄνευ φαντασίας, ἢ ἢ τὸ ἀνάλογον, ὡς ὁ τύπος παρακολούθημα ζῶντος αἰσθητικοῦ, οὔτω τὸ φάντασμα ψυχῆς ζῶντος ἐπόμενον νοήσει.

c. XV. cf. Plot. IV 6,1 οὐδὲ τὰς μνήμας πάντως τε καὶ ἀκολούθως ἐροῦμεν κατοχὰς μαθημάτων καὶ αἰσθήσεων εἶναι τοῦ τύπου μείναντος ἐν τῇ ψυχῇ. III 6,2 μεμνησθαι δὲ δεῖ, ὅτι καὶ τὰς μνήμας οὐκ ἐναποκειμένων τινῶν ἐλέγετο εἶναι ἀλλὰ τῆς ψυχῆς οὔτω τὴν δύναμιν ἐγειράσης, ὥστε καὶ, ὃ μὴ ἔχει, ἔχειν.

c. XVI. cf. Plot V 7,1 ἀλλ' εἰ ἡ ψυχὴ ἐκαστου, ὧν διεξέρχεται, τοὺς λόγους ἔχει πάντων, πάντες αὐ ἐκεῖ. cf. praeterea Plot. IV 3,10, IV 6,3.

l. 6 sqq.: cf. Plot. IV 3,30/31 ὅτι τὸ δεχόμενον οὐ μόνον δέχεται νοήσεις, ἀλλὰ καὶ αἰσθήσεις... διτταὶ αἰεὶ αἰ φαντασίαι· οὐ γὰρ δὴ τὸ μὲν τῆς ἑτέρας τῶν νοητῶν, τὸ δὲ τῶν αἰσθητῶν.

l. 10 ὀργάνων: cf. Plot. IV 4,22 ἢ οὐ τολμητέον καὶ ἄνευ ὀργάνων γίνεσθαι αἰσθήσεις... — IV 4,23 δι' ὀργάνων δεῖ σωματικῶν τὰς αἰσθήσεις γίνεσθαι. cf. praet. IV 5,1.—Procl. στοιχ. θεολ. CXCIV.

1 Ἡ om. MQ. 2 ἐκ νέας προβαλέσθαι προβολή V προβαλλεσθαι ἐκ νέας προβλήματα O προβαλέσθαι del. Kroll. 4 προχείρισιν U¹Q¹N Stob. εἰς τὴν προχ. Stob. ἐνκαλ. N². 6 ἀποδίδωσιν Stob.] εἰσάγειν δίδωσιν O εἶσω δίδωσιν Usener. 7 εἰσδύσα] εἰσιδύσα Stob. πρὸς τὸν νοῦν om. O. ὡς om. Stob. 8 οὖν om. U¹MQ Stob. οὔτε οὖν αἰσθήσεις ἔξω φαντασίας οὔτε αἰ νοήσεις εἶπη τις ὡς τῷ ζῶντι O. 9 ἔτι Heeren] ποτὲ Stob. 11 ἢ ἢ] εἰ μὴ O. ὁ om. O.

O, Stob.
(Ecol. I 49

p. 844).

[XVIII]

O, Stob.

(Ecol. I 49

p. 844).

[XXIX]

XVII. Ἡ ψυχὴ οὐσία ἀμεγέθης, ἄνλος, ἀφθαρτος, ἐν ζωῇ παρ' ἑαυτῆς ἐχούση τὸ ζῆν κεκτημένη τὸ εἶναι.

XVIII. Ἄλλο τὸ πάσχειν τῶν σωμάτων, ἄλλο τὸ τῶν ἄσωμάτων· τῶν μὲν γὰρ σωμάτων σὺν τροπῇ τὸ πάσχειν, τῆς δὲ ψυχῆς αἱ οικειώσεις καὶ τὰ πάθη ἐνεργεῖαι, οὐδὲν ἐοικυῖαι θερμάνσεσι καὶ ψύξεσι σωμάτων. διὸ εἶπερ τὸ πάσχειν σὺν τροπῇ, ρητέον ἀπαθῆ πάντα τὰ ἄσωματα· τὰ μὲν γὰρ ὕλης κχωρισμένα καὶ τῶν σωμάτων ἐνεργεῖα ἦν τὰ αὐτὰ, τὰ δὲ ὕλη πλησιάζοντα καὶ σώμασιν αὐτὰ μὲν ἀπαθῆ, τὰ δὲ ἐφ' ὧν θεωρεῖται πάσχει. ὅταν γὰρ τὸ ζῶον αἰσθάνηται, ἔοικεν ἢ μὲν ψυχὴ ἀρμονία χωριστῆ ἐξ ἑαυτῆς τὰς χορδαῖς κινούσῃ ἡρμωσμένας, τῇ δ' ἐν ταῖς χορδαῖς ἀρμονία ἀχωρίστῳ τὸ σῶμα. τὸ δ' αἴτιον τοῦ κινήσαι τὸ ζῶον, διὰ τὸ εἶναι ἔμψυχον, ἀνάλογον δὲ τῷ μουσικῷ, διὰ

ad. c. XVII et XVIII cf. Plot. III 6,1—4.

ad. c. XVII cf. Procl. στοιχ. θεολ. CLXXXVI sq.

l. 5 sq.: cf. Plot. III 6,1 καὶ βλασ ὁ λόγος ἡμῖν καὶ τὸ βούλημα μὴ ὑποβαλεῖν τροπαῖς καὶ ἀλλοιώσει τὴν ψυχὴν τοιαύταις, ὅποια αἱ θερμάνσεις καὶ ψύξεις σωμάτων. cf. praet. Plot. I 1,3.

l. 11 sq. cf. Plot. IV 7,2 ubi anima et corpus cum ἀρμονία et χορδαῖς comparantur; praesert. cf. Plot. III 6,4 οἷον εἰ ἡ ἀρμονία ἐξ αὐτῆς τὰς χορδαῖς ἐκίνει... τὰ δὲ αἴτια τοῦ κινήσαι ἀνάλογον τῷ μουσικῷ, τὰ δὲ πληγέντα διὰ πάθους πρὸς τὰς χορδαῖς ἂν τὸν λόγον ἔχοι. καὶ γὰρ κάκει οὐχ ἡ ἀρμονία πέπονθεν, ἀλλ' ἡ χορδή· οὐ μὴν ἐκινήθη ἂν ἡ χορδή μουσικῶς, εἰ καὶ ὁ μουσικὸς ἐβούλετο, μὴ τῆς ἀρμονίας τοῦτο λεγούσης.

2 καὶ κτωμένη U²M καὶ κτημένη QR καὶ κεκτημ. T 3 τὸ post. om. T Stob. 4 τῶν] τὸ Stob. σωμάτων] ἄσωμάτων Stob. 5 αἱ οικεῖαι M. οὐδὲν] οὐδὲ O. 7 πάσχειν τῶν σωμάτων O (U¹ i. mg) αἰ σὺν τροπ. L παντελῶς σὺν τρ. Stob. ἀπαθῆ ρητέον Stob. πάντα] παντελῶς Stob. 8 τῶν om Stob. ἐνεργεῖαι F ἐνεργεῖαι P¹. 10 τὸ om. O. 11 αἰσθάνεται U¹. 12 κινούσα F κινούσιν P. τῇ δ' ἐν ταῖς χορδαῖς om. Stob. ante ἀρμονία ἀχ. lacunam statuer. Canter et Wachsm., qua maior pars alterius coli interciderit, talis fere: αὐτῇ δ' ἢ αἰσθησις. 13 ἀχωρίστως QT τὸ σῶμα om. Stob. 14 εἶναι] εἰ μὲν L εἶναι μὲν QRM. δὲ om. Stob. ἐστὶν pro δὲ coni. Kroll.

τὸ εἶναι ἐναρμόνιον, τὰ δὲ πληγέντα σώματα διὰ πάθος αἰσθητικὸν ταῖς ἡρμωσμέναις χορδαῖς. καὶ γὰρ ἐκεῖ οὐχ ἡ ἀρμονία πέπονθεν ἢ χωριστή, ἀλλ' ἡ χορδή. καὶ κινεῖ μὲν ὁ μουσικὸς κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ ἀρμονίαν. οὐ μὴν ἐκινήθη
 5 ἂν ἡ χορδή μουσικῶς, εἰ καὶ ὁ μουσικὸς ἐβούλετο, μὴ τῆς ἀρμονίας τοῦτο λεγούσης.

XIX. Ἡ τῶν ἀσωμάτων προσηγορία οὐ κατὰ κοινότητα ^{V, O} ^[XX] ἐνὸς καὶ ταύτου γένους προσηγορεύεται, καθάπερ τὰ σώματα, κατὰ δὲ ψιλὴν τὴν πρὸς τὰ σώματα στέρησιν· ὅθεν τὰ μὲν
 10 αὐτῶν ὄντα, τὰ δὲ οὐκ ὄντα εἶναι οὐ κεκώλυται. καὶ τὰ μὲν πρὸ σωμάτων, τὰ δὲ μετὰ σωμάτων, καὶ τὰ μὲν χωριστὰ σωμάτων, τὰ δὲ ἀχώριστα, καὶ τὰ μὲν καθ' ἑαυτὰ ὑφρασηκόντα, τὰ δὲ ἄλλων εἰς τὸ εἶναι δεόμενα, καὶ τὰ μὲν ἐνεργείαις τὰ αὐτὰ καὶ ζωαῖς αὐτοκινήτοις, τὰ δὲ ταῖς ζωαῖς
 15 παρφυρισταμέναις ταῖς ποιαιῖς ἐνεργείαις. κατὰ γὰρ ἀποφασιν, ὧν οὐκ ἔστιν, οὐ κατὰ παράστασιν, ὧν ἔστι, προσηγορεύεται.

XX. Τῆς ὕλης τὰ ἴδια κατὰ τοὺς ἀρχαίους τάδε· ^{V, O} ^[XXI] ἀσώματος, ἑτέρα γὰρ σωμάτων, ἄζωος, οὔτε γὰρ νοῦς οὔτε
 20 ψυχὴ οὐ ζῶν καθ' ἑαυτὸ, ἀνείδεος, ἀλλοῖος, ἀπειρος, ἀδύνα-

ad. c. XIX. cf. Plot. V 3,14 καὶ γὰρ λέγομεν, ὃ μὴ ἔστιν . . . ὃ δὲ ἔστιν οὐ λέγομεν.

ad. c. XX. cf. Plot. II 4,8; praecip. III 6,7 οὕτω γὰρ τοῦ ὀνόματος τετύχηκε τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὸ ἀσώματος, ὅτι ἐκάτερον τό τε ὄν ἢ τε ὕλη ἑτέρα τῶν σωμάτων. οὔτε δὲ ψυχὴ οὔσα οὔτε νοῦς οὔτε ζωὴ οὔτε εἶδος οὔτε λόγος οὔτε πέρας <ἀπειρία γὰρ> οὔτε δύναμις (τί γὰρ καὶ ποιεῖ;) . . . μὴ ὄν δ' ἂν εἰκότως λέγοιτο

1 πάθος P. 2 οὐχ] οὐθ' Stob. 3 πέπονθε T. 4 αὐτῷ Mein.] αὐτῷ codd. 6 τούτω ἐνούσης Wachsm. τοῦτο θελούσης Mein. 8 ἐνὸς ταύτου Holst. οὕτως προσαγ. O. 9 ψιλὴν] ψυχὴν V. ἀσώματα V. 10 μὴ καλύεται V. 15 παρφυρισταμένα O. 16 ὧν] ὄν V. παράστασιν ὄν προσηγ. V. 19 σωμάτων] σώματα M. ἄζωος Holst. 20 οὐ ψυχὴ V. ζῶν] ζῶον R. ἀλλοῖος cf. Schmid Atticismus IV 42 III 46

μος. διὸ οὐδὲ ὄν και οὐκ ὄν· και οὐχ ὅπερ κίνησις μὴ ὄν ἢ στάσις μὴ ὄν, ἀλλ' ἀληθινὸν μὴ ὄν, εἰδῶλον και φάντασμα ὄγκου, ὅτι τὸ πρῶτως ἐν ὄγκῳ, τὸ ἀδύναμον και ὑφεις ὑποστάσεως και ἐστὸς οὐκ ἐν στάσει και τὸ <ἐναντίον> αἰε ἐφ' ἑαυτοῦ φανταζόμενον, μικρὸν και μέγα, και ἦττον 5 και μᾶλλον, ἐλλείπον και ὑπερέχον, αἰε γινόμενον και οὐ μένον, οὐδ' αὖ φεύγειν δυνάμενον, ἐλλειψις παντὸς τοῦ ὄντος. διὸ πᾶν, ὃ ἐπαγγέλλεται, ψεύδεται, κἂν μέγα φαντασθῆ, μικρὸν ἐστιν. οἶον γὰρ παίγνιον ἐστι, φεύγον εἰς τὸ μὴ ὄν· ἢ γὰρ φυγὴ οὐ τόπω, ἀλλὰ τῆ ἐκ τοῦ ὄντος 10 ἀπολείπει. ὅθεν και τὰ ἐν αὐτῇ εἰδῶλά ἐστιν ἐν εἰδώλῳ χεῖρον, ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ τὸ ἀλλαχοῦ ἰδρῦμένον ἀλλαχοῦ φανταζόμενον και πιμπλάμενον, ὡς δοκεῖ, και ἔχον οὐδὲν και δοκοῦν <τὰ πάντα>.

V. O
[XXII] XXI. Τὰ πάθη πάντα περὶ τοῦτο, περὶ ὃ και ἡ φθορά 15 ὁδὸς γὰρ ἐστιν εἰς φθορὰν ἢ παραδοχὴ τοῦ πάθους, και

και οὐχ ὥσπερ κίνησις μὴ ὄν ἢ στάσις μὴ ὄν, ἀλλὰ ἀληθινῶς μὴ ὄν, εἰδῶλον και φάντασμα ὄγκου και ὑποστάσεως ἔφεις και ἐστηκὸς οὐκ ἐν στάσει . . . και τὰ ἐναντία αἰε ἐφ' ἑαυτοῦ φανταζόμενον, μικρὸν και μέγα και ἦττον και μᾶλλον, ἐλλείπον τε και ὑπερέχον, εἰδῶλον οὐ μένον οὐδ' αὖ φεύγειν δυνάμενον . . . ἀλλ' ἐν ἐλλείψει τοῦ ὄντος παντὸς γενόμενον. διὸ πᾶν ὃ ἂν ἐπαγγέλλεται ψεύδεται κἂν μέγα φαντασθῆ, μικρὸν ἐστι . . . οἶον παίγνιον φεύγον· ὅθεν και τὰ ἐν αὐτῷ ἐγγίγνεσθαι δοκοῦντα παίγνια, εἰδῶλα ἐν εἰδώλῳ ἀτέχνως. ὡς ἐν κατόπτρῳ τὸ ἀλλαχοῦ ἰδρῦμένον, ἀλλαχοῦ φανταζόμενον. και πιμπλάμενον, ὡς δοκεῖ, και ἔχον οὐδὲν και δοκοῦν τὰ πάντα.

ad c. XXI cf. Plot. III 6,8—11, Procl. LXXX.

1. 15 sqq. cf. III 6,8 ὥστε και τὰ πάθη περὶ τοῦτο, περὶ ὃ και ἡ φθορά· ὁδὸς γὰρ εἰς φθορὰν ἢ παραδοχὴ τοῦ πάθους,

1 και οὐκ ὄν] ἀλλ' οὐκ ὄν O και post. om. O. 2 ἢ στάσις μὴ ὄν om. O. 3 ὅτε V. πρῶτον R. 4 ὑφεις Kroll] ἔφεις codd. ἐστὸς correxi] ἐστῶς codd. ἐναντίον addidit ex Plot. Holst. 6 γινόμεν. VM. 7 μένον] μόνον T. φεύγει T. 10 τόπος Q. 11 ἀπολήψει V. 14 τὰ πάντα add. ex Plot. Holst. 15 Τὰ πάθη περὶ τοῦτο πάντα O. 16 και om. O.

τούτου τὸ φθείρεσθαι, οὐ καὶ τὸ πάσχειν φθείρεται· δὲ οὐδὲν ἀσώματον· τινὰ δὲ αὐτῶν ἢ ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν, ὥστε πάσχειν οὐδὲν, τὸ γὰρ πάσχον οὐ τοιοῦτον εἶναι δεῖ, ἀλλ' οἷον ἀλλοιοῦσθαι καὶ φθείρεσθαι ταῖς ποιότησι τῶν ἐπεισιόντων καὶ τὸ πάσχειν ἐμποιοῦντων. τῷ γὰρ ἐνόησι ἀλλοίωσις οὐ παρὰ τοῦ τυχόντος. οὔτε οὖν ἡ ὕλη πάσχει — ἄποιος γὰρ καθ' ἑαυτήν — οὔτε τὰ ἐπ' αὐτῆς εἶδη εἰσιόντα καὶ ἐξιόντα, ἀλλὰ τὸ πάθος περὶ τὸ συναμφοτέρον, καὶ ᾧ τὸ εἶναι ἐν τῷ συναμφοτέρῳ, τουτὶ γὰρ ἐν ταῖς ἐναντίασι δυνάμεσι καὶ ποιότησι τῶν ἐπεισιόντων καὶ τὸ πάσχειν ἐμποιοῦντων ὑποκείμενον θεωρεῖται. διὸ καὶ οἷς τὸ ζῆν ἔξωθεν καὶ οὐ παρ' ἑαυτῶν, ταῦτα τὸ ζῆν καὶ τὸ μὴ ζῆν παθεῖν οἴατε, οἷς δὲ τὸ εἶναι ἐν ζωῇ ἀπαθεῖ, κατὰ ζωὴν μένειν ἀνάγκη, ὥσπερ τῇ ἀζωίᾳ τὸ μὴ παθεῖν, καθ' ὅσον ἀζωῖα. ὡς οὖν τὸ τρέπεσθαι καὶ πάσχειν ἐν τῷ συνθέτῳ, τῷ ἐξ ὕλης τε καὶ εἶδους, ὅπερ ἦν τὸ σῶμα, οὐ μὴν τῇ ὕλει τοῦτο προσῆν, οὕτω καὶ τὸ ζῆν καὶ ἀποθνήσκειν καὶ

καὶ τούτω τὸ φθείρεσθαι, ᾧ καὶ τὸ πάσχειν, τὴν δὲ ὕλην φθείρεσθαι οὐχ οἷον τε . . .

1. 3 sqq. cf. III 6,8 ὅλως δὲ τὸ πάσχον δεῖ τοιοῦτον εἶναι οἷον ἐν ταῖς ἐναντίασι εἶναι δυνάμεσι καὶ ποιότησι τῶν ἐπεισιόντων καὶ τὸ πάσχειν ἐμποιοῦντων.

1. 6 sqq. cf. III 6,9 ὥσπερ οὖν καὶ τὸ βλαπτόμενον οὐχ ὑπὸ τοῦ τυχόντος, οὕτως οὐδὲ τὸ τρέπομενον καὶ πάσχον ὅφ' ὄπου οὖν ἂν πάθοι . . . ἀνάγκη τοῖνυν, εἴ τι πάσχει, μὴ ὕλην ἀλλὰ τι συναμφοτέρον ἢ ὅλως πολλὰ ὁμοῦ εἶναι.

1. 9 sqq. cf. III 6,9 ἀλλὰ τοῖς ἐναντίοις ὑπὸ τῶν ἐναντίων ἢ πείσις κ. τ. λ.

1 τούτου καὶ τὸ VU¹. τὸ πάσχειν ἔστιν UMT. 2 ἢ post. om. T (add. N² i. mg). 3 πάσχει S. δεῖ καὶ ποιότησι (om. ceteris) V. 5 καὶ ἀλλοίωσις T. καὶ ἡλοιωσις V (corr. V²). 6 οὐ om. VU¹. οὔτε οὖν] ὥστε V. 7 καθ' αὐτήν V. 9 καὶ post εἶναι add. U¹ (del. U²). συναμφοτέρῳ Kroll] συναμφοτέρον codd. ἐν post. del.? 10 καὶ τὸ — ὑποκείμενον om. VU¹ (Q sub textu). 12 ὑποκείμενον Kroll] ὑποκείμενον O (ὑπομένων L). οἷς] ὧν O. 14 μένειν] μὲν V. 15 καὶ πάσχειν om. V. 16 τῷ ἐξ] τὸ ἐξ V. 17 καὶ τὸ ἀποθν. V.

πάσχειν κατὰ τοῦτο ἐν τῷ συνθέτῳ ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος θεωρεῖται. οὐ μὴν καὶ τῇ ψυχῇ καὶ τοῦτο συμβαίνει, ὅτι οὐκ ἦν ἐξ ἀζωίας καὶ ζωῆς συγκείμενον πρῶγμα, ἀλλὰ ζωὴ μόνον. καὶ τοῦτο ἦν τῷ Πλάτῳ τὸ οὐσίαν εἶναι καὶ λόγον τῆς ψυχῆς τὸ αὐτοκίνητον.

Ο
[XXIII] **XXII.** Ἡ νοερά οὐσία ὁμοιομερῆς ἐστίν, ὡς καὶ ἐν τῷ μερικῷ νῶν εἶναι τὰ ὄντα καὶ ἐν τῷ παντελεῖω. ἀλλ' ἐν μὲν τῷ καθόλου καὶ τὰ μερικὰ καθολικῶς, ἐν δὲ τῷ μερικῷ καὶ τὰ καθόλου καὶ μερικὰ μερικῶς.

Ο. Stob.
(Stob. 149
p. 345).
[XXIV] **XXIII.** Τῆς οὐσίας, ἧς ἐν ζωῇ τὸ εἶναι καὶ ἧς τὰ πά- 10
θη ζῶαι, ταύτης καὶ ὁ θάνατος ἐν ποιᾷ ζωῇ κεῖται, οὐκ ἐν ζωῆς καθάπαξ στερήσει, ὅτι μηδὲ τὸ πάθος ἦν ὁδὸς εἰς τὴν παντελεῖαν ἀζωίαν ἐπ' αὐτῆς.

Ο
[XXV] **XXIV.** Ἐπὶ τῶν ζῶων τῶν ἀσωμάτων αἱ πρόοδοι με-
νόντων τῶν προτέρων ἐδραίων καὶ βεβαίων γίνονται καὶ οὐ 15
φθειρόντων τι αὐτῶν εἰς τὴν τῶν ὑπ' αὐτὰ ὑπόστασιν οὐδὲ μεταβαλλόντων ὥστε οὐδὲ τὰ ὑφιστάμενα μετὰ τινος φθορᾶς ὑφίσταται ἢ μεταβολῆς, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ γίνεται ὡς ἡ

ad. c. XXII cf. Plot. V 3,5, Procl. CLXXX.

ad. c. XXIV l. 14 πρόοδοι: cf. Plot. IV 8,6, Procl. XXX (εἰ γὰρ πᾶσα πρόοδος μενόντων γίνεται τῶν πρώτων).

l. 15 sqq. cf. Plot. V 2,2: πρόεισιν οὖν ἀπ' ἀρχῆς εἰς ἔσχατον καταλειπομένον ἀεὶ ἐκάστου ἐν τῇ οικείᾳ ἔδρᾳ, τοῦ δὲ γεννωμένου ἄλλην τάξιν λαμβάνοντος τὴν χεῖρον.

1 κατὰ τοῦτο] καὶ τοῦτο Kroll τῷ om. T. 2 καὶ post. del. Holst. 3/4 ζωῆς καὶ μόνον. καὶ O. 4 ἦν Kroll] ἐν codd. τῷ ἀπλῆν οὐσ. εἶναι O(U⁵). 5 τὸ om. O. 9 καὶ μερικὰ delend. esse cens. Kroll. 10 ῥς οὐσ. F¹ (litt. in. pro rubr. om.) τῆς οὐσ. F²P 11 ζῶαι] ζωή//// U ζωῆ Usener ζῶα F θῶα P. 12 καθάπαξ] καθάπερ Stob. τὸ πάθος] τὸ παθεῖν Wachsm. διὰ τοῦ πάθους Usener ὅτι μηδὲ πάθος ἢ ὁδὸς ἐστὶ πάντη πρὸς τὸ μὴ ζῆν ἢ ἀζωία ἢ ἐν αὐτῇ O (πρὸ τὸ μὴ ζῆν om. U¹ add. U²). 14 ζῶων τῶν ex ζῶωντων U². ἀσωμάτων ex σωμαίων U². 15 γίνονται ex γίνεται U²Q². 16 ὑπόστασις T (-σιν N i. mg). 18 καὶ διὰ Kroll] οὐδὲ O. γίνεται] γενητὰ Kroll γινετόν Holst. γενητόν Creuz.

φθορᾶς μετέχουσα γένεσις καὶ μεταβολῆς. ἀγένητα ἄρα καὶ ἄφθαρτα καὶ ἀγενήτως καὶ ἀφθάρτως γεγονότα κατὰ τοῦτο.

XXV. Περὶ τοῦ ἐπέκεινα νοῦ κατὰ μὲν νόησιν πολλὰ ^{V, O} [XXV] λέγεται, θεωρεῖται δὲ ἀνοησίᾳ κρείττονι νοήσεως, ὡς περὶ τοῦ καθεύδοντος διὰ μὲν ἐρηγήσεως πολλὰ λέγεται· τῷ γὰρ ὁμοίῳ τὸ ὅμοιον γινώσκειται, ὅτι πᾶσα γνῶσις τοῦ γνωστοῦ ὁμοίωσις.

XXVI. Μὴ ὄν τὸ μὲν γεννώμεν χωρισθέντες τοῦ ὄντος, ^{V, O} τὸ δὲ προνοοῦμεν ἐχόμενοι τοῦ ὄντος, ὡς εἶχε χωρισθειῆμεν [XXV]. τοῦ ὄντος, οὐ προνοοῦμεν τὸ ὑπὲρ τὸ ὄν μὴ ὄν, ἀλλὰ γεννώμεν ψευδῆς πάθος, τὸ μὴ ὄν συμβεβηκὸς περὶ τὸν ἐκστάντα ἑαυτοῦ. καὶ γὰρ αὐτὸς ἕκαστος, ὥσπερ ὄντως καὶ δι' ἑαυτοῦ ἐνῆν ἀναχθῆναι ἐπὶ τὸ ὑπὲρ τὸ ὄν μὴ ὄν καὶ παραχθῆναι ἐπὶ τὸ κατὰπτωμα τοῦ ὄντος μὴ ὄν.

XXVII. Οὐδὲν [πρὸς] τὸ ἀσώματον τὸ καθ' αὐτὸ ἢ τοῦ ^{V, O} σώματος ἐμποδίζει ὑπόστασις, πρὸς τὸ μὴ εἶναι ὅπου βούλεται [XXV] καὶ ὡς θέλει. ὡς γὰρ τῷ σώματι τὸ ἄογκον ἄληπτον καὶ οὐδὲν πρὸς αὐτὸ, οὕτω τῷ ἀσωμάτῳ τὸ ἔνογκον καὶ ἀνεπιπρόσθητον καὶ ὡς μὴ ὄν κεῖται· οὐδὲ τοπικῶς διέρχεται ^{V, O} 20 τὸ ἀσώματον, ὅπου βούλεται (ὄγκῳ γὰρ συνυφίσταται τόπος)

ad. c. XXV. l. 1 sq.: cf. Procl. o. CXXXIII οὔτε δόξα ἔστι αὐτῶν <sc. θεῶν> οὔτε ἐπιστήμη καὶ διάνοια οὔτε νόησις.

l. 3 sqq. cf. Jambl. de comm. math. scientia c. 8: ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἀξίωμα κοινὸν περὶ πάσης γνωριστικῆς δυνάμεως ὡς τῷ ὁμοίῳ τὰ ὅμοια γινώσκειται.

ad. c. XXVII et XXVIII cf. Plot. IV 3, 20 sqq.

3 τοῦ νοῦ V. 4 λέγεται: ε ex on U². κρείττον' T. ὥσπερ ἐπὶ τοῦ O (U²). 9 προεγνωῦμεν UL προεγνωοῦμεν QRMN. 10/11 γενῶμεν T. 11 μὴ ὄν om. Holst. 12 ὥσπερ Kroll] ὥσπερ codd. de ὄντως dubito. 14 τὸ spat. 4. litt. τωμα V. ὄντως N i. mg. 15 πρὸς del. Kroll. 16 ἐποδίζει V. μὴ om. Q, erasit U². 17 σώματι om. M. ἄληπτον om. V. 18 ἀποσωμάτῳ T. ἐνογκον T. 20 συνυφίστατο V συνεφίσταται T.

οὐδὲ στενοχωρεῖται ἀσώματος ὄν. τὸ γὰρ δπασοῦν ἐν ὄγκῳ στενοχωρεῖσθαι ἡδύνατο καὶ τοπικῶς ἐποιεῖτο τὴν μετάβασιν, τὸ δ' ἄογκον παντελῶς καὶ ἀμέγεθες ὑπὸ τῶν ἐν ὄγκῳ ἀκράτητον τοπικῆς τε κινήσεως ἄμοιρον διαθέσει τοίνυν ποιᾶ ἐκεῖ εὐρίσκειται, ὅπου καὶ διάκειται τόπω ὄν πανταγοῦ καὶ οὐδαμοῦ. διὸ ποιᾶ διαθέσει ἢ ὑπὲρ οὐρανὸν ἢ ἐν μέρει που τοῦ κόσμου κεκράτηται. ὅταν δὲ κρατηθῇ ἐν τινι μέρει τοῦ κόσμου, οὐκ ὀφθαλμοῖς ὁράται, ἀλλ' ἐκ τῶν ἔργων αὐτοῦ φανερὰ ἢ παρουσία αὐτοῦ γίνεται.

V, O
[XXIX]

XXVIII. Τὸ ἀσώματος ἂν ἐν σώματι κατασχεθῇ, οὐ 10 συγκλεισθῆναι δεῖ, ὡς ἐν ζωγραφίῳ θηρία. συγκλείσαι γὰρ αὐτὸ οὐδὲν οὕτω δύναται καὶ περιλαβεῖν σῶμα, [οὐδ'] ὡς ἀσκός ὕγρὸν τι ἔλκειν ἢ πνεῦμα. ἀλλ' αὐτὸ δεῖ ὑποστῆσαι δυνάμεις ῥεπούσας ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸ ἐνώσεως εἰς τὸ ἔξω, αἷς δὴ κατιὸν συμπλέκεται τῷ σώματι. δι' ἐκτάσεως οὖν ἀρρη- 15 του τῆς ἑαυτοῦ <οὐσίας> ἢ εἰς σῶμα σύνεργις. διὸ οὐδ' ἄλλο αὐτὸ καταδεῖ, ἀλλ' αὐτὸ ἑαυτὸ, οὐδὲ λύει τοίνυν θραυσθὲν τὸ σῶμα καὶ φθαρὲν, ἀλλ' αὐτὸ ἑαυτὸ στραφὲν ἐκ τῆς προσπαθείας.

1. 11 ὡς ἐν ζωγραφίῳ: cf. πρὸς Γαῦρον XIV 4 ἀγνούτων ὅτι οὐχ ὡς χειρὶ ἢ δέσμῳ ἢ ὡς ζωγραφίῳ κρατεῖται ἡ ψυχὴ, οὐδὲ γὰρ ὄλωσ ἢ ταύτης κράτησις σωματικὴ... Plot. IV 3,20 οὐ μὴν οὐδ' ὡς ἐν ἀγγελίῳ... οὐ γὰρ δὴ ὡς ἐν τῷ ἀμορῷ τοῦ οἴνου ὁ οἶνος. Nemes. de nat. hom. ed. Matthaei c. III § 58 p. 134 sq. ἡ δὲ ψυχὴ... μὴ περιγραφομένη τόπω... οὐ γὰρ κρατεῖται ὑπὸ τοῦ σώματος οὐδὲ ἐν τῷ σώματι ἐστὶν ὡς ἐν ἀγγελίῳ ἢ ἀσκό.

1 ἀσώματος ὄν correxi] σωμαίων ὄντων codd. ὅπως οὖν T. 2 ἡδύνατο VU¹Q i. mg]. δύναται O(U²). ποιεῖσθαι O(U²). 3 ἐνόγκων Kroll. 4 τε om. V. 8 ἔργων τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ γίνεται V. 9 αὐτοῦ φανερὰ add. U². 11 δεῖ Holst.] δέοι V δέοι O. ἐν ζωγραφίῳ θηρίοις V. 12 οὐδ' del. Kroll. 13 ἔλκει T. ἀλλ' αὐτὸ] καὶ αὐτὰ V. 14 πρὸς αὐτὸ Bouillet l p. LXIV adn. 4] πρὸς αὐτὸ O (praeter U¹ et M) πρὸς αὐτὰ VU¹M. 15 κατιῶν V. 16 τῆς ἑαυτοῦ om. Holst. οὐσίας add. Kroll. 17 λύειν T. 18 ἑαυτὸ] αὐτὸ V.

XXIX. Ὡσπερ τὸ ἐπὶ γῆς εἶναι ψυχῆ ἐστὶν οὐ τὸ γῆς ἐπιβαίνειν ὡς τὰ σώματα, τὸ δὲ προσεστάναι σώματος, ὃ γῆς ἐπιβαίνει, οὕτως καὶ ἐν ἄδου εἶναι ἐστὶ ψυχῆ, ὅταν προσεστήκη εἰδώλου φύσιν μὲν ἔχοντος εἶναι <ἐν> τόπῳ, σκοτεινὴν δὲ τὴν ὑπόστασιν κεκτημένου· ὥστε εἰ ὁ ἄδης ὁ ὑπόγειός ἐστὶ τόπος σκοτεινός, ἢ ψυχῆ καίπερ οὐκ ἀποσπώμενη τοῦ ὄντος ἐν ἄδου γίγνεται ἐφελκομένη τὸ εἶδωλον. ἐξελεθούση γὰρ αὐτῇ τοῦ στερεοῦ σώματος τὸ πνεῦμα συνομαρτεῖ, ὃ ἐκ τῶν σφαιρῶν συνελέξατο. ἐκ δὲ τῆς πρὸς τὸ σῶμα προσπαθείας τὸν λόγον ἐχούση τὸν μερικὸν προβεβλημένον, καθ' ὃν σχῆσιν ἔσχε πρὸς τὸ ποιὸν σῶμα ἐν τῷ βιοῦν, ἐκ τῆς προσπαθείας ἐναπομόργνυται τύπος τῆς φαντασίας εἰς τὸ

ad. c. XXIX cf. Plot. IV 3,9 et 15.

15 l. 7. ἐφελκ. τὸ εἶδωλον: cf. πρὸς Γαῦρον XI 3 ἀλλ' εἶτε διὰ τὸ εἶναι ἐγκόσμιος ἐφέλκοιτό τι σῶμα αἰθερώδες ἢ πνευματώδες ἢ ἀερώδες. . . Porph. de antro nymph. ed. Nauca p. 64,15 καὶ τὰς γε φιλοσωμάτων ὄγκον τὸ πνεῦμα ἐφελκομένης παχύνειν τοῦτο ὡς νέφος. . . De phil. ex or. haur. ed. Wolff p. 150: ὅπου γὰρ πνεύματος πλείονος ὀλκή. Plot. I 1,12 χωρίζειν δὲ ἔοικεν ὁ ποιητὴς τοῦτο ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους τὸ εἶδωλον αὐτοῦ διδοῦς ἐν ἄδου, αὐτὸν δὲ ἐν θεοῖς εἶναι. II 2,3 ἴσως δὲ καὶ παρ' ἡμῖν τὸ πνεῦμα τὸ περὶ τὴν ψυχὴν τοῦτο ποιεῖ.

l. 9. ὃ ἐκ τῶν σφ. α.: cf. Porph. de phil. ex or. haur. ed. Wolff p. 160 πνεῦμα γὰρ τὸ κατὶν καὶ ἀπόρροια ἐκ τῆς ἐπιοργανίου δυνάμεως εἰς ὀργανικὸν σῶμα καὶ ἐμψυχον εἰσελεθούσα, βάσει χρωμένη τῇ τε ψυχῇ.

l. 12. ἐναπομόργνυται τύπος: cf. πρὸς Γαῦρον VI 1 εἰ μὲν δὲ φανταζόμεθα εἰς τὰ αὐτῶν σώματα οἶοντε ἡμεν ἀπομόργνυσθαι, καθ' ὃ ἤδη λόγος κρατεῖ τοὺς δαίμονας τὰ εἶδη τῶν φαντασμάτων εἰς τὸ συνὸν ἢ παρακείμενον αὐτοῖς ἀερώδες πνεῦμα

1 ψυχῆ Holst.] ψυχῆ codd, ψυχῆς Heeren. οὐ τὸ Holst.] οὐ τῷ P² οὕτω P¹F. 2 τὸ δὲ] τῷ δὲ P². 3 ὑπερβαίνει P. ψυχῆ Holst.] ψυχῆ codd. ψυχῆς Heeren. 3/4 προσεστήκη Gaisford] προσεστήκει codd. προσεστήκει Holst. 4 ἐν τόπῳ] τόπω F τῷ P. σκοτεινὴν Wachsm.] σκότει codd. σκοτιώδη Heeren. 5 εἰ] ἐπεὶ Wachsm. ὁ alterum om. F. 8 συνομαρτεῖ P⁷] συνομαρτεῖ P¹F. 10 ἔχουσα Heeren. 11 ποιὸν Mein.] τοῖον codd.

πνεῦμα καὶ οὕτως ἐφέλκεται τὸ εἶδωλον. ἐν ἄδου δὲ λέγεται, ὅτι τῆς αἰδοῦς φύσεως ἐτύγγανε τὸ πνεῦμα καὶ σκοτεινῆς.

§ 2 ἐπεὶ δὲ διήκει τὸ βαρὺ πνεῦμα καὶ ἐνυγρον ἄχρι τῶν ὑπογελῶν τόπων, οὕτω καὶ αὕτη λέγεται χωρεῖν ὑπὸ γῆν, 5 οὐχ ὅτι ἡ οὐσία αὐτῆ μεταβαίνει τόπους καὶ ἐν τόποις γίνεται, ἀλλ' ὅτι τῶν πεφυκότων σωμάτων τόπους μεταβαίνει καὶ εἰληχῆναι τόπον σχέσεις ἀναδέχεται, δεχομένων αὐτὴν κατὰ τὰς ἐπιτηδειότητας τῶν τοιούτων σωμάτων ἐκ τῆς κατ' αὐτὴν ποιᾶς διαθέσεως. ὡς γὰρ ἂν διατεθῆ, ἐδ- 10 ρίσει σῶμα τάξει καὶ τοῖς οἰκείοις διωρισμένον. διὸ καθαρότερον μὲν διακειμένη σύμφυτον τὸ ἐγγὺς τοῦ αὔλου σῶμα, ὅπερ ἐστὶ τὸ αἰθέριον, προελθούση δὲ ἐκ λόγου εἰς φαντασίας προσβολὴν σύμφυτον τὸ ἡλιοειδές, θηλυθυεῖση δὲ καὶ παθαινομένη πρὸς τὸ εἶδος παράκειται τὸ σεληνοειδές, πε- 15 σούση δὲ εἰς σώματα, ὅταν κατὰ τὸ αὐτῆς ἄμορφον στή εἶδος, ἐξ ὑγρῶν ἀναθυμιάσεων συνεστηκότα, ἄγνοια ἔπεται τοῦ ὄντος τελεία καὶ σκότωσης καὶ νηπιότης.

§ 3 καὶ μὴν καὶ ἐν τῇ ἐξόδῳ ἔτι κατὰ τὴν δλυγρον ἀναθυ-

διαδεινῶναι . . . Porph. de abstin. ed. Nauck p. 168,7 οὐ γὰρ στερεὸν σῶμα περιβέβληται οὐδὲ μορφήν πάντες μίαν, ἀλλ' ἐν σχήμασι πλείοσιν ἐκτυπούμεναι αἱ χαρακτηρίζουσαι τὸ πνεῦμα αὐτῶν μορφαί. Porph. comm. in Odys. ed. Schrader p. 130,21 ταῖς γὰρ ψυχαῖς κατὰ τὸν ποιητὴν τὰ τῶν ἀνω παθημάτων εἶδωλα καὶ κάτω διηνεκῶς ἐμφαντίζονται . . .

l. 19. κατὰ τὴν δλυγρον ἀναθυμιάσιν: cf. Porph. de abstin. ed. Nauck p. 172,4 sq.: ἔη γὰρ τοῦτο (πνευματικὸν καὶ σωματικὸν) ἀτμοῖς καὶ ἀναθυμιάσεσιν ποικίλως διὰ ποικίλου.

2 αἰδους Creuzer. 5 λεγέτω P¹. 6 ἡ οὐσία αὐτῆ transposui] ἡ αὐτῆ οὐσία codd. ἡ αὔλος οὐσία Wachsm. 7 τῶν σωμάτων πεφυκότ. transp. Wachsm. 8 τόπον Kroll] τόπου codd. τόπους Canter. 9 τοιούτων om. Heeren. 10 διατεθῆ Mein.]διετέθη codd. 14 ἡλιοειδές P. 15/16 πεσοῦση correxi] πεσοῦσης codd.

μίασιν τὸ πνεῦμα ἔχουσα τεθολωμένον, σκιὰν ἐφέλεκται καὶ βαρεῖται, χωρεῖν σπεύδοντας τοῦ τοιοῦτου πνεύματος εἰς μυχὸν τῆς γῆς φύσει, ἂν μὴ ἄλλη τις αὐτὸ αἰτία ἀνθέλκη. ὡσπερ οὖν τὸ γεῶδες ὄστρεον περικειμένη ἀνάγκη ἐπὶ γῆς
 5 ἐνίσχασθαι, οὕτω καὶ ὑγρὸν πνεῦμα ἐφελκομένη εἰδωλον περικεῖσθαι ἀνάγκη. ὑγρὸν δὲ ἐφέλεκται, ὅταν συνεχῶς μελετήσῃ ὁμιλεῖν τῇ φύσει, ἣς ἐν ὑγρῷ τὸ ἔργον καὶ ὑπόγειον μᾶλλον. ὅταν δὲ μελετήσῃ ἀφίστασθαι φύσεως, αὐγῆ ξηρὰ γίνεται, ἄσκιος καὶ ἀνέφελος. ὑγρότης γὰρ ἐν ἀέρι
 10 νέφος συνίστασι, ξηρότης δὲ ἀπὸ τῆς ἀτμίδος αὐγῆν ξηρὰν ὀφίστησιν.

XXX. Τῶν μὲν ὅλων καὶ τελείων ὑποστάσεων οὐ^{v, o} δεμία πρὸς τὸ ἑαυτῆς γέννημα ἐπέστραπται. πᾶσαι δὲ αἱ τέλειαι ὑποστάσεις πρὸς τὰ γεννήσαντά εἰσιν ἀνηγμένα
 15 ἄχρι καὶ τοῦ κοσμικοῦ σώματος· τέλειον γὰρ ὃν ἀνήκται πρὸς τὴν ψυχὴν, νοερὰν οὖσαν, κύκλω διὰ τοῦτο κινούμενον. ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ πρὸς τὸν νοῦν, νοῦς δὲ πρὸς τὸ πρῶτον. διήκει τοίνυν ἐπὶ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἐσχάτου ἀρξάμενον, καθ' ὃ δύναται ἕκαστον· ἡ δὲ πρὸς τὸ πρῶτον ἀνα-
 20 γωγῆ προσεχῆς μέντοι ἢ πόρρωθεν. διὸ ταῦτα οὐκ ἐφλε-

l. 10 νέφος: cf. de antro nymph. p. 64,16 ὑγρὸν γὰρ ἐν ἀέρι παχυνθὲν νέφος συνίσταται.

ad. c. XXX cf. Procl. XXXIII sqq.

l. 16. κύκλω: cf. Procl. c. XXXIII.

l. 19/20 cf. Procl. XI: ἀφ' ἧς (αἰτίας) ... πρόεισιν ἕκαστα τὰ μὲν ἐγγὺς ὄντα ἐκείνης, τὰ δὲ πόρρωτερον.

1 ἔχουσα Canter] ἐχούση codd. 3 post τῆς γῆς F add. τὸ πνεῦμα. 7 et 8 μελετήσει F. 13 ἀπῆς V. 13/14 αἱ τέλειαι ὅποστ. om. V. 14 γεννήματα V. 15 καὶ τοῦτο post. ὃν praeb. S (U²). 16 καὶ ante κύκλω add. O. 18 διήκει τοίνυν ἐπὶ τούτων ἀπὸ V ἐπὶ add. U² τοῦτο/// U. 19 ἡ δὲ U²R ἢ καὶ T ἡ πρὸς VU¹QM. 20 προσεχῶς V. πορρωθέν ἐστι O.

σθαι μόνον τοῦ θεοῦ λέγοιτ' ἄν, ἀλλὰ καὶ ἀπολαύειν κατὰ δύναμιν.

§ 2 ἐν δὲ ταῖς μερισταῖς ὑποστάσεσι καὶ τούτων ταῖς ἀτελέσι καὶ πρὸς πολλὰ ῥέπειν δυναμέναις ἔνεστι καὶ πρὸς τὰ γεννήματα ἐπιστρέφειν· ὅθεν καὶ ἐν ταύταις ἦν ἡ ἀμαρ- 5 τία, ἐν ταύταις ἡ λειοδορημένη ἀπιστία. ταύτας οὖν κακοὶ ἢ ὅλη τῶ ἐπιστρέφασθαι ἐπ' αὐτὴν δύνασθαι δυναμένας ἐστράφθαι καὶ πρὸς τὸ θεῖον· ὡσθ' ἡ μὲν τελειότης ἀφίστησι τὰ πρότερα ἀπὸ τῶν δευτέρων, τηροῦσα αὐτὰ ἐπεστραμμένα πρὸς τὰ πρῶτα, τὸ δὲ ἀτελὲς στρέφει καὶ πρὸς τὰ 10 ὕστερα τὰ πρῶτα καὶ φιλεῖν ταῦτα ποιεῖ τῶν πρὸ αὐτῶν ἀποστραφέντα.

v, 0 XXXI. Ὁ θεὸς πανταχοῦ ὅτι οὐδαμοῦ, καὶ ὁ νοῦς πανταχοῦ ὅτι οὐδαμοῦ, καὶ ἡ ψυχὴ πανταχοῦ ὅτι οὐδαμοῦ. ἀλλ' ὁ θεὸς μὲν πανταχοῦ καὶ οὐδαμοῦ τῶν μετ' αὐτὸν πάν- 15 των, αὐτοῦ δὲ ἔστι μόνον ὡς ἔστι τε καὶ ἐθέλει. νοῦς δὲ ἐν μὲν θεῷ, πανταχοῦ δὲ καὶ οὐδαμοῦ τῶν μετ' αὐτόν· καὶ ψυχὴ καὶ ἐν νῶ καὶ ἐν θεῷ, πανταχοῦ <δὲ> καὶ οὐδαμοῦ ἐν σώματι. σῶμα δὲ καὶ ἐν ψυχῇ καὶ ἐν νῶ καὶ ἐν θεῷ. καὶ ὡς πάντα τὰ ὄντα καὶ οὐκ ὄντα ἐκ τοῦ θεοῦ καὶ ἐν 20 θεῷ καὶ οὐκ αὐτὸς τὰ ὄντα καὶ οὐκ ὄντα καὶ ἐν αὐτοῖς

ad. XXXI cf. Plot. III 9,3.

l. 21 sqq. αὐτὸ μὲν γὰρ εἰ μόνον πανταχοῦ, αὐτὸ ἂν ἦν τὰ

3 καὶ τούτων ταῖς ἀτελέσι om. O ἀτελέσι Kroll] ἀπλέσι V. 6 ταύταις οὖν κακὸν VU¹ ταῦτ' οὖν κακοὶ M 7 τὸ ἐπιστρ. V. δυναμέναις QRN 8 καὶ om. VU¹. 8/9 ἀφίστησι — ἀπὸ O. ἀφίστησι — ὑπὸ V. 9 τὰ πρότερα ἀπὸ τῶν δευτέρων Kroll] τὰ δεύτερα ἀπὸ τῶν προτέρων codd. 11 τὰ πρὸ αὐτῶν O. τὰ// U. πρὸς αὐτόν M. 13 καὶ ὁ νοῦς π. ὅτι οὐδ. om. VU¹. 16 αὐτοῦ correxi] αὐτοῦ codd. μόνον U²M. τε om. T. 18 ἐν θεῷ μὲν S (U² hab. μὲν ante θεῷ eras. et post script.) ἐν μὲν θῶ μὲν T. νῶ τε καὶ O. δὲ add. Kroll. ἐν τῷ σώματι V. 19 καὶ ἐν νῶ om. Holst. 20 οὐκ ὄντα] μὴ οὐκ ὄντα V μὴ ὄντα O. 21 θεῷ: καὶ ὡς πάντα τὰ ὄντα καὶ οὐκ ὄντα καὶ ἐν αὐτοῖς V.

(εἰ μὲν γὰρ μόνον ἦν πανταχοῦ, αὐτὸς ἂν ἦν τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσιν. ἐπεὶ δὲ καὶ οὐδαμοῦ, τὰ πάντα μὲν γίνεται δι' αὐτοῦ καὶ ἐν αὐτῷ, ὅτι πανταχοῦ ἐκεῖνος, ἕτερα δὲ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸς οὐδαμοῦ), οὕτω καὶ νοῦς πανταχοῦ ὢν καὶ οὐδαμοῦ αἴτιος ψυχῶν καὶ τῶν μετ' αὐτάς, καὶ οὐκ αὐτὸς ψυχῇ οὔτε τὰ μετὰ ψυχὴν οὐδὲ ἐν τούτοις, ὅτι οὐκ ἦν μόνον πανταχοῦ τῶν μετ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ οὐδαμοῦ. καὶ ἡ ψυχὴ οὐ σῶμα οὔτε ἐν σώματι, ἀλλ' αἰτία σώματος, ὅτι πανταχοῦ οὕσα τοῦ σώματός ἐστιν οὐδαμοῦ. καὶ ἔστη γε ἡ πρόοδος τοῦ παντός εἰς τὸ μήτε πανταχοῦ ἕμα μήτε μηδαμοῦ εἶναι δυνάμενον, ἀλλ' ἀνὰ μέρος ἐκατέρων μετέχον.

XXXII. Περὶ ἀρετῶν.

Ἄλλαι αἱ ἀρεταὶ τοῦ πολιτικοῦ καὶ ἄλλαι αἱ τοῦ πρὸς θεωρίαν ἀνιόντος καὶ διὰ τοῦτο λεγομένου θεωρητικοῦ καὶ ἄλλαι αἱ τοῦ ἤδη τελείου θεωρητικοῦ καὶ ἤδη θεατοῦ καὶ ἄλλαι αἱ τοῦ νοῦ, καθὼ νοῦς καὶ ἀπὸ ψυχῆς καθαρός.

αἱ μὲν τοῦ πολιτικοῦ ἐν μετριοπαθείᾳ κείμεναι, τῷ § 2 ἔπεςθαι καὶ ἀκολουθεῖν τῷ λογισμῷ τοῦ καθήκοντος κατὰ τὰς πράξεις. διὸ πρὸς κοινωνίαν βλέπουσαι τὴν ἀβλαβῆ τῶν πλησίον ἐκ τοῦ συναγελασμοῦ καὶ τῆς κοινωνίας πολιτικαὶ λέγονται. καὶ ἐστὶ φρόνησις μὲν περὶ τὸ λογιζόμενον,

πάντα. ἐπεὶ δὲ καὶ οὐδαμοῦ, γίνεται μὲν τὰ πάντα δι' αὐτοῦ, ὅτι πανταχοῦ ἐκεῖνος, ἕτερα δὲ αὐτοῦ, ὅτι αὐτὸς οὐδαμοῦ.

Procl. XCVIII πᾶν αἴτιον χωριστὸν πανταχοῦ ἐστὶν ἕμα καὶ οὐδαμοῦ...

ad. c. XXXII cf. Plot. I 2.

l. 20 sqq. cf. Plot. I 2,1 ἢ οὐκ εὐλογον τὰς γε πολιτικὰς λε-

1 μὲν om. VU¹. δ' ἂν R². 2 καὶ om. VU¹. πάντα μὲν S(U²) praeter M] μὲν om. VM. 2/3 δι' αὐτὰ V δι' αὐτόν U¹. 5 μετ' αὐτήν V. 6 μετὰ τὴν ψυχὴν V. 9 ἔστη] ἐστὶ O. 9/10 πρόδος L. 13 αἱ prius om. VS. τοῦ post. om. V. 14/15 καὶ ἄλλαι — θεωρητικοῦ om. VS. 15 ἤδη θεατοῦ] ἐνδιαθέτου A. 16 καθαροῦ Stob. 17 αἱ μὲν] ἐν μὲν V. μετριοπαθείᾳ τοῦ ἀλόγου Stob. 17/18 τὸ ἐπ. S. 20 καὶ om. S.

ἀνδρεία δὲ περὶ τὸ θυμούμενον, σωφροσύνη δὲ ἐν ὁμολογίᾳ καὶ συμφωνίᾳ ἐπιθυμητικοῦ πρὸς λογισμόν, δικαιοσύνη δὲ ἡ ἐκάστων τούτων ὁμοῦ οἰκαιοπραγία ἀρχῆς πέρι καὶ τοῦ ἀρχεσθαι.

§ 3 αἱ δὲ τοῦ πρὸς θεωρίαν προκόπτοντος θεωρητικοῦ ἐν 5 ἀποστάσει κεῖνται τῶν ἐντεῦθεν. διὸ καὶ καθάρσεις αὐταὶ λέγονται, ἐν ἀποχῇ θεωρούμεναι τῶν μετὰ τοῦ σώματος πράξεων καὶ συμπαθειῶν τῶν πρὸς αὐτό. αὐταὶ μὲν γὰρ τῆς ψυχῆς ἀφισταμένης πρὸς τὸ ὄντως ὄν, αἱ δὲ πολιτικαὶ τὸν θνητὸν ἄνθρωπον κατακοσμοῦσι, καὶ πρόδρομοί γε αἱ 10 πολιτικαὶ τῶν καθάρσεων· δεῖ γὰρ κοσμηθέντα κατ' αὐτὰς ἀποστῆναι τοῦ σὺν σώματι πράττειν τι προηγουμένως. διὸ ἐν ταῖς καθάρσεσι τὸ μὲν μὴ συνδοξάζειν τῷ σώματι, ἀλλὰ μόνον ἐνεργεῖν ὑψίστησι τὸ φρονεῖν, ὃ διὰ τοῦ καθαροῦ νοεῖν τελειοῦται· τὸ δὲ γε μὴ ὁμοπαθεῖν συνλίστησι τὸ σω- 15

γομένης ἀρετᾶς ἔχειν, φρόνησιν μὲν περὶ τὸ λογιζόμενον, ἀνδρείαν δὲ περὶ τὸ θυμούμενον, σωφροσύνην δὲ ἐν ὁμολογίᾳ τινὶ καὶ συμφωνίᾳ ἐπιθυμητικοῦ πρὸς λογισμόν, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκάστων τούτων ὁμοῦ οἰκαιοπραγίαν ἀρχῆς πέρι καὶ τοῦ ἀρχεσθαι.

l. 9 sq. cf. I 2,2 αἱ μὲν τοίνυν πολιτικαὶ ἀρεταὶ . . . κατακοσμοῦσι μὲν ὄντως . . .

l. 13 sqq. cf. I 2,3 εἴη ἂν ἀγαθὴ (ψυχῆ) καὶ ἀρετὴν ἔχουσα, εἰ μῆτε συνδοξάζοι, ἀλλὰ μόνη ἐνεργοί, ὅπερ ἐστὶ νοεῖν τε καὶ φρονεῖν. μῆτε ὁμοπαθῆς εἴη, ὅπερ ἐστὶ σωφρονεῖν. μῆτε φοβοῖτο ἀφισταμένη τοῦ σώματος, ὅπερ ἐστὶν ἀνδρίζεσθαι. ἡγοῖτο δὲ λόγος καὶ νοῦς, τὰ δὲ μὴ ἀντιτείνου· δικαιοσύνη δ' ἂν εἴη τοῦτο. τὴν δὴ τοιαύτην διάθεσιν τῆς ψυχῆς, καθ' ἣν νοεῖ τε καὶ ἀπαθῆς οὕτως ἐστὶν, εἴ τις ὁμοίωσιν λέγοι πρὸς θεὸν, οὐκ ἂν ἀμαρτάνοι.

1 ἀνδρεία Stob. 1/2 ἐν ὁμολογίᾳ — δικαιοσύνη δὲ om. Stob. ἐπιθυμητικῶν S. 3 ἐκάστω S ἐκάστων Stob. 5 θεωρητικοῦ om. S. 6 τῶν ἐνταῦθα Gesner. 7 τῶν om. V. τῶν τοῦ σώματος BrM^d τῶν μι τοῦ σώματος A. 10 κατακοσμοῦσαι VS. καὶ πρ. γε V] καὶ — τε S καὶ — δὲ Stob. 12 σὺν τοῖς σώμασι S σὺν τῷ σώματι Wachsm. 13 δοξάζειν S. 14 μόνη M^d. 15 ὁμοπαθεῖν S.

φρονεῖν, τὸ δὲ μὴ φοβεῖσθαι, ἀφισταμένην τοῦ σώματος ὡς εἰς κενόν τι καὶ μὴ ὄν, τὴν ἀνδρείαν, ἡγουμένου δὲ λόγου καὶ νοῦ καὶ μηδενὸς ἀντιτείνοντος ἢ δικαιοσύνη. ἢ μὲν οὖν κατὰ τὰς πολιτικὰς ἀρετὰς διαθέσεις ἐν μετριοπαθείᾳ 5 θεωρεῖται τέλος ἔχουσα τὸ ζῆν ὡς ἄνθρωπον κατὰ φύσιν, ἢ δὲ κατὰ τὰς θεωρητικὰς ἐν ἀπαθείᾳ, ἧς τέλος ἢ πρὸς θεὸν ὁμολώσις. ἐπεὶ δὲ καὶ κάθαρσις ἢ μὲν τις ἦν καθαιρούσα ἢ δὲ κεκαθαρμένων, αἱ καθαρτικαὶ ἀρεταὶ κατ' ἄμφω θεωροῦνται τὰ σημαινόμενα τῆς καθάρσεως· καθαιρουσί τε 10 γὰρ τὴν ψυχὴν καὶ καθαρθεῖσθαι σύνεσι. τέλος γὰρ τὸ κεκαθάσθαι τοῦ καθαιρεῖν. ἀλλ' ἐπεὶ τὸ καθαιρεῖν τε καὶ κεκαθάσθαι ἀφαίρεσις ἦν παντὸς τοῦ ἄλλοτρίου, τὸ ἀγαθὸν ἕτερον ἂν εἴη τοῦ καθήραντος· ὡς εἶγε πρὸ τῆς ἀκαθαρσίας ἀγαθὸν ἦν τὸ καθαιρούμενον, ἢ κάθαρσις ἦρκει. ἀλλ' ἀρ- 15 κέσει μὲν ἢ κάθαρσις, τὸ δὲ καταλειπόμενον ἔσται τὸ ἀγαθὸν καὶ οὐχ ἢ κάθαρσις. ἀλλ' ἢ ψυχῆς φύσις οὐκ ἦν ἀγαθόν, ἀλλ' ἀγαθοῦ μετέχειν δυνάμενον καὶ ἀγαθοειδές.

1. 6/7 ἢ πρὸς θεὸν ὁμολώσις: cf. Porph. de abstin. ed Nauck p. 225,7 τοῦ δ' ὁμοιωσθαι θεῷ ὄντος τέλους ὡς ἐνι μάλιστα...

1. 10 sqq. τέλος: cf. I 2,4 ἢ γοῦν ἐν τῷ καθαιρεσθαι ἀτελεστέρα τῆς ἐν τῷ κεκαθάσθαι, τὸ γὰρ κεκαθάσθαι οἶον τέλος ἦδη. ἀλλὰ τὸ κεκαθάσθαι ἀφαίρεσις ἄλλοτρίου παντός, τὸ δὲ ἀγαθὸν ἕτερον αὐτοῦ. ἢ εἰ πρὸ τῆς καθάρσεως ἀγαθὸν ἦν, ἀρκέσει μὲν ἢ κάθαρσις, τὸ δὲ καταλειπόμενον ἔσται τὸ ἀγαθόν, οὐχ ἢ κάθαρσις. καὶ τί τὸ καταλειπόμενον ἔστι ζητητέον. ἴσως γὰρ οὐδὲ τὸ ἀγαθὸν ἦν ἢ φύσις ἢ καταλειπομένη· οὐ γὰρ ἂν ἐγένετο ἐν κακῷ ἀφ' οὗ ἀγαθοειδῆ λευκτέον; ... τὸ οὖν ἀγαθὸν αὐτῆς τὸ συνεῖναι τῷ συγγενεῖ, τὸ δὲ κακὸν τὸ τοῖς ἐναντίοις.

1 ἀφιστάμενον V. 2 κενόν] καινόν S. 3 ἢ prius om. Stob. δικαιοσύνη τὸ τοιοῦτον Stob. 6 ἢ post.om. VS. 7 καὶ om. Stob. 7/8 καθαρθεύουσα VS. 10 καθαρθεῖσθαι Gaisf.] καθάρσει VS. καθαρθεῖσθαι Stob. 11τε om. S Stob. 12 ἦν] ὄν S. τοῦ om. S. 13 καθήραντος S (ex καθαιρόντος U²) καθήραντος V καθάραντος Stob. καθαιρόντος Gaisf. ὥστε γε Stob. 14 καθαιρούμενον S. ἢ κάθαρσις om. Stob. ἀρκέσει Stob. ἀρέσει Holst. 16 καὶ om. S. ἢ post. om. V.

οὐ γὰρ ἂν ἐγένετο ἐν κακῷ. τὸ οὖν ἀγαθὸν αὐτῆ ἐν τῷ
 συνεῖναι τῷ γεννήσαντι, κακία δὲ τὸ τοῖς ὑστέροις. καὶ
 διπλῆ γε κακία· τό τε τούτοις συνεῖναι καὶ μετὰ παθῶν
 ὑπερβολῆς. διὸ πᾶσαι αἱ πολιτικαὶ ἀρεταί, μιᾶς γοῦν αὐτὴν
 κακίας ἀπαλλάττονται, ἀρεταὶ ἐκρίθησαν καὶ τίμια. αἱ δὲ 5
 καθαρτικαὶ τιμιώτεραι καὶ τῆς ὡς ψυχῆς κακίας ἀπαλλάτ-
 τουσαι· δεῖ τοίνυν καθηραμένην αὐτὴν συνεῖναι τῷ γεν-
 νήσαντι. καὶ ἀρετὴ ἄρα αὐτῆς μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῆ,
 ἥπερ ἐστὶν ἐν γνώσει καὶ εἰδήσει τοῦ ὄντος, οὐχ ὅτι οὐκ
 ἔχει παρ' αὐτῆ ταύτην, ἀλλ' ὅτι ἄνευ τοῦ πρὸ αὐτῆς οὐχ 10
 ὄρᾳ τὰ αὐτῆς.

§ 4 ἄλλο οὖν γένος τρίτον ἀρετῶν μετὰ τὰς καθαρτικὰς καὶ
 πολιτικὰς, νοερῶς τῆς ψυχῆς ἐνεργούσης. σοφία μὲν καὶ
 φρόνησις ἐν θεωρίᾳ, ὧν νοῦς ἔχει, δικαιοσύνη δὲ οἰκιο-
 πραγία ἐν τῇ πρὸς τὸν νοῦν ἀκολουθίᾳ καὶ τῷ πρὸς τὸν 15
 νοῦν ἐνεργεῖν, σωφροσύνη δὲ ἡ εἴσω πρὸς νοῦν στροφὴ, ἡ
 δὲ ἀνδρεία ἀπάθεια καθ' ὁμοίωσιν τοῦ πρὸς ὃ βλέπει, ἀπα-
 θὲς ὃν τὴν φύσιν. καὶ ἀντακολουθοῦσί γε αὐταὶ ἀλλήλαις,
 ὥσπερ καὶ αἱ ἄλλαι.

l. 12 sqq. cf. I 2,6 τίς οὖν ἐκάστη ἀρετὴ τῷ τοιούτῳ; ἡ σοφία
 μὲν καὶ φρόνησις ἐν θεωρίᾳ ὧν νοῦς ἔχει . . . δικαιοσύνη δὲ
 εἴπερ οἰκιοπραγία . . . ὥστε καὶ τῇ ψυχῇ δικαιοσύνη ἢ μίξων
 τὸ πρὸς νοῦν ἐνεργεῖν, τὸ δὲ σωφρονεῖν ἢ εἴσω πρὸς νοῦν στρο-
 φή, ἡ δὲ ἀνδρεία ἀπάθεια καθ' ὁμοίωσιν τοῦ πρὸς ὃ βλέπει
 ἀπαθὲς ὃν τὴν φύσιν. perg. I 2,7 ἀντακολουθοῦσι τοίνυν ἀλλή-

1 αὐτῆ] αὐτῆς Wachsm. 4 διόπερ αἱ πολιτικαὶ Stob.
 5 ἐκλήθησαν S. τίμιοι S. 6 ὡς ψυχῆς κακίας Vol] ὡς ψυχῆν
 κ. S ὡς ψυχικῆς κακίας M^d Br. ὡς ψυχὴν κακίαν Holst. 8/9 αὐ-
 τη, ἥπερ ἐστὶν] αὐτῆ πάρεστιν S αὐτῆ πάρεστιν V. 9 ὅτι —
 ἀλλ' om. VS. 10/11 οὐχ ὄρᾳ τὰ αὐτῆς om. VS. 12 ἀλλ'
 οὖν γένος M^d A. 13 τὰς πολιτικὰς Stob. 14 δικαιοσ. δὲ
 ἐν οἰκιοπραγίᾳ μὲν ἐν τῇ Stob. 15 δὲ post νοῦν add.
 Bücheler. τῷ] τὸ VS. τὸν post. om. M^d Br. 16 ἢ prius om. VS.
 19 αἱ om. S Stob.

Τέταρτον δὲ εἶδος ἀρετῶν, τὸ τῶν παραδειγματικῶν, § 5
 αἵπερ ἦσαν ἐν τῷ νῶ, κρείττους οὔσαι τῶν ψυχικῶν καὶ
 τούτων παραδείγματα, ὧν αἱ τῆς ψυχῆς ἦσαν ὁμοιώματα.
 νοῦς μὲν ἐν ᾧ ἅμα πάντα ὥσπερ παραδείγματα, ἐπιστήμη
 5 δὲ ἢ φρόνησις, σοφία δὲ γινώσκων ὁ νοῦς, τὸ δὲ πρὸς
 αὐτὸν ἢ σωφροσύνη, τὸ δὲ οἰκεῖον ἔργον ἢ οἰκειοπραγία,
 ἢ δὲ ἀνδρεία ἢ ταυτότης καὶ τὸ ἐφ' ἑαυτοῦ μένειν καθαρὸν
 διὰ δυνάμεως περιουσίαν.

Τέτταρα τοίνυν ἀρετῶν γένη πέφηνεν, ὧν αἱ μὲν ἦσαν § 6
 10 τοῦ νοῦ, αἱ παραδειγματικαὶ καὶ σύνδρομοι αὐτοῦ τῇ οὐ-
 σίᾳ, αἱ δὲ ψυχῆς ὡς ψυχῆς πρὸς νοῦν ἐνορώσεως ἥδη καὶ
 πληρουμένης ἀπ' αὐτοῦ, αἱ δὲ ψυχῆς ἀνθρώπου καθαιρο-
 μένης τε καὶ καθαρθείσης ἀπὸ σώματος καὶ τῶν ἀλόγων
 παθῶν, αἱ δὲ ψυχῆς ἀνθρώπου κατακοσμούσεως τὰν ἀνθρω-
 15 πον διὰ τοῦ τὰ μέτρα τῇ ἀλογίᾳ ἀφορῶν καὶ μετριοπά-
 θειαν ἐνεργάζεσθαι. καὶ ὁ μὲν ἔχων τὰς μείζους ἐξ ἀνάγκης
 ἔχει καὶ τὰς ἐλάττους, οὐ μὴν τοῦμπαλιν. οὐκ ἐτι μὲν-
 τοι τῷ ἔχειν καὶ τὰς ἐλάττους ὁ ἔχων τὰς μείζους ἐνεργήσει

καὶ αὐταὶ αἱ ἀρεταὶ ἐν ψυχῇ, ὥσπερ καὶ αἱ τὰ πρὸ τῆς ἀρε-
 τῆς ἐν νῶ ὥσπερ παραδείγματα. καὶ γὰρ ἡ νόησις ἐκεῖ ἐπιστήμη
 καὶ σοφία, τὸ δὲ πρὸς αὐτὸν ἢ σωφροσύνη, τὸ δὲ οἰκείον
 ἔργον ἢ οἰκειοπραγία, τὸ δὲ οἶον ἀνδρεία ἢ ταυτότης καὶ τὸ
 ἐφ' αὐτοῦ μένειν καθαρὸν.

1. 16 sq. cf. I 2,7 καὶ ὁ μὲν ἔχων τὰς μείζους καὶ τὰς ἐλάτ-
 τους ἐξ ἀνάγκης θυνάμει, ὁ δὲ τὰς ἐλάττους οὐκ ἀναγκαιῶς ἔχει
 ἐκείνας.

1 παραδειγμάτων VS 3 ὧν αἱ Kroll] ὧν καὶ VS. ὧν
 αἱ. — ἅμα πάντα om. Stob. 4 ἅμα πάντα Holst.] ἅμα τὰ VS
 ἅπαντα Hense. 5 φρόνησις] νόησις Stob. 6 δικαιοσύνη post
 ἔργον inser. Heeren. 8 περιουσίας Holst. 9 ὧν om. Stob.
 10 αἱ τοῦ νοῦ Stob. 11 ὡς ψυχῆς om. Stob. 12 ὡς ψυχῆς S.
 15 διὰ τὸ μέτρα VS. 16 ἐργάζεσθαι VS. 17 τοῦμπαλιν] καὶ
 ἐμπαλιν Stob. 18 τὸ ἔχειν SA ἔχει τὰς ἐλάττους ὁ ἔχων M^d
 καὶ εἰ ἔχει τὰς ἐλ. ὁ μὴ ἔχων Br (sed ὁ μὴ in ras.)

καὶ κατὰ τὰς ἐλάττους προηγουμένως, ἀλλὰ μόνον κατὰ περίστασιν τὴν τῆς γενέσεως.

§ 7 ἄλλοι γὰρ οἱ σκοποί, ὡςπερ εἴρηται, καὶ κατὰ γένος διαφέροντες. τῶν μὲν γὰρ πολιτικῶν, μέτρον ἐπιθεῖναι τοῖς πάθεσι πρὸς τὰς ἐν τοῖς κατὰ φύσιν ἐνεργείας, τῶν δὲ καθαρικῶν τελῶς τῶν παθῶν ἀποστήσαι τῶν τέως μέτρον λαμβανόντων, τῶν δὲ πρὸς νοῦν ἐνεργῆσαι μηδὲ τοῦ ἀποστήσαι ἐκ τῶν παθῶν εἰς ἔννοιαν ἀφικνουμένους, τῶν δὲ μὴ πρὸς νοῦν ἐχουσῶν τὴν ἐνέργειαν, ἀλλὰ τῇ αὐτοῦ οὐσίᾳ εἰς συνδρομὴν ἀφικνέμενον. διὸ καὶ ὁ μὲν κατὰ τὰς πρα- 10 κτικὰς ἐνεργῶν σπουδαῖος ἦν ἄνθρωπος, ὁ δὲ κατὰ τὰς καθαρικὰς δαιμόνιος ἄνθρωπος ἢ καὶ δαίμων ἀγαθός, ὁ δὲ κατὰ μόνας τὰς πρὸς τὸν νοῦν θεός, ὁ δὲ κατὰ τὰς παραδειγματικὰς θεῶν πατήρ. ἐπιμελητέον οὖν μάλιστα τῶν καθαρικῶν ἡμῖν σκεψαμένοις, ὅτι τούτων μὲν ἡ τεύξις ἐν τῷ βίῳ τούτῳ, διὰ τούτων δὲ καὶ ἡ εἰς τὰς τιμιωτέρας ἄνοδος. διὸ θεωρητέον, ἄχρι τίνος καὶ ἐπὶ πόσον οἴατε παραλαμβάνεσθαι ἢ κάθαρσις· ἔστι μὲν γὰρ ἀπόστασις σώματος

l. 10 sqq. cf. I 2,7 οἷον τὸ σωφρονεῖν οὐκ ἐν μέτρῳ τιθεῖς, ἀλλ' ὄλως . . . ζῶν οὐχὶ τὸν ἀνθρώπου βίον τὸν τοῦ ἀγαθοῦ, δὴ ἀξιοὶ ἢ πολιτικῆ ἀρετῆ, ἀλλὰ τοῦτον μὲν καταλιπὼν, ἄλλον δὲ ἐλόμενος τὸν τῶν θεῶν . . . I 2,8 εἰ μὲν οὖν τι τῶν τοιοῦτων ἀπροαίρετον γίγνεται θεὸς ἂν εἴη, ὁ τοιοῦτος καὶ δαίμων διπλοῦς ἂν . . . εἰ δὲ μηδὲν, θεὸς μόνον.

1 καὶ om. VS. 2 τὴν om. Stob. 3 ἄλλοι γὰρ οἱ om. S. 4 διαφέρονται S διάφοροι Stob. μὲν om. S. 5 πρὸς τὰς πρακτικὰς τῆς κατὰ φύσιν S. 6 ἀποστήσαι — 8 τῶν παθῶν om. VS. τῶν τέως Kroll] τὸ τέως codd. 7 λαμβανόντων Kroll] λαμβάνον M^d Br λαμβάνων A λαμβανουσῶν Buecheler. 8 ἀφικνουμένους] ἐρχομένους Stob. 8/9 τῶν δὲ μὴ] τῶν δὲ λοιπῶν ἀναλόγως τοῖς εἰρημένοις S. 9 μὴ] μηδὲν Stob. μηδὲ Gaisford. 10 καὶ om. M^d Br. 12 δαιμόνιος ἦν ἄνθρωπος Stob. 13 κατὰ prius om. S. τὸν om. Creuz. 17 ἐπὶ om. Stob. 17/18 περιλαβ. V. 18 ἐν ἀποστάσει Stob.

καὶ τῆς ἀλόγου παθητικῆς κινήσεως. πῶς δ' ἂν γένοιτο
καὶ μέχρι τίνος, ζητέον.

Πρῶτον μὲν οἶον θεμέλιος καὶ ὑποβάθρα τῆς καθάρ- § 8
σεως, τὸ γινῶναι ἑαυτὸν ψυχὴν ὄντα ἐν ἀλλοτρίῳ πράγ-
5 ματι καὶ ἑτερουσίῳ συνδεδεμένην.

Δεύτερον δὲ τὸ ἀπὸ τούτου ὀρμώμενον τοῦ πείσματος § 9
συνάγειν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ σώματος καὶ τοῖς μὲν τόποις πάν-
τως γε μὴν ἀπαθῶς πρὸς αὐτὸ διατιθέμενον. ἐνεργῶν μὲν
γάρ τις συνεχῶς κατ' αἰσθησιν, κἂν μὴ μετὰ προσπαθείας
10 καὶ τῆς τοῦ ἡδέσθαι ἀπολαύσεως τοῦτο ποιῇ, ἀλλ' οὖν ἐσκέ-
δασται περὶ τὸ σῶμα, συναφῆς αὐτῷ κατὰ ταύτην γινό-
μενος, προσπάσχω δὲ ταῖς τῶν αἰσθητῶν ἡδοναῖς ἢ λύπαις
σὺν προθυμίᾳ καὶ ἐπινεύσει συμπαθεῖ. ἀφ' ἧς δὴ μάλιστα
διαθέσεως αὐτὸν προσήκει καθαίρειν. τοῦτο δ' ἂν γένοιτο, εἰ καὶ
15 τὰς ἀναγκαίας τῶν ἡδονῶν [καὶ τὰς] αἰσθήσεις ἱατρικῆς ἔνεκα

1. 7 sq. cf. I 2,5 ἀπὸ μὲν δὴ σώματος ἴσως μὲν καὶ τοῖς
οἶον τόποις συνάγουσαν ἑαυτὴν, παντῶς γε μὴν ἀπαθῶς ἔχου-
σαν . . .

1. 15 sqq. cf. I 2,5 καὶ τὰς ἀναγκαίας τῶν ἡδονῶν αἰσθήσεις
μόνον ποιουμένην καὶ ἱατρύσεις καὶ ἀπαλλαγὰς πόνων, ἵνα μὴ
ἐνοχλοῖτο, τὰς δὲ ἀληθόνας ἀφαιροῦσαν καὶ, εἰ μὴ οἰόντε,
πρῶτος φέρουσαν καὶ ἐλάττους τιθεῖσαν τῷ μὴ συμπύσχειν. τὸν
δὲ θυμὸν ὅσον οἰόντε ἀφαιροῦσαν καὶ, εἰ δυνατόν, πάντη, εἰ δὲ
μὴ, μὴ γοῦν αὐτὴν συνοργιζομένην, ἀλλ' ἄλλον εἶναι τὸ ἀπροαί-
ρετον, τὸ δὲ ἀπροαίρετον ὀλίγον εἶναι καὶ ἀσθενές· τὸν δὲ φό-
βον πάντη (περὶ οὐδενὸς γὰρ φοβήσεται· τὸ δὲ ἀπροαίρετον
καὶ ἐνταῦθα) πλήν γε ἐν νουθετήσει. ἐπιθυμία δὲ, ὅτι μὲν οὐ-

2 ἄκρι Stob. 4 ἀλλοτρίῳ τῷ Stob. τῷ Buecheler. πράγ-
ματι] σώματι A sed lin. infra σώματι add. et πράγματι suprasc.
A¹ et Br¹, sed litt. σω in ras. atramento pallidiore. 5 συν-
δεδεμένον V Stob. 6 δὲ om. Holst. πείσματος] πείσματος VS
πύγματος Raderm. 7 συναγαγεῖν Stob. τοῖς οἶον τόποις
Holst. 9 συνεχῶς τις Stob. κἂν μὴ] εἰ καὶ μὴ Stob. 10 ποιῇ]
ποιεῖ S Stob. 11 ὁ περὶ τὸ σῶμα VS. κατ' αὐτὴν VS. 12 προσ-
πάσχομεν S. αἰσθημάτων Stob. 13 δὴ] δὲ VS. 14 δ' ἂν]
δὴ ἂν VS. 15 καὶ τὰς ante αἰσθήσεις deleti.

μόνον τις παραλαμβάνει ἢ ἀπαλλαγῆς πόνων, ἵνα μὴ ἐμπο-
δίζοιτο. ἀφαιρετέον δὲ καὶ τὰς ἀλγηδόνας· εἰ δὲ μὴ οἶ-
όντε εἴη, πρῶτος οἰστέον ἐλάττω τιθέντα τῷ μὴ συμπάσχειν.
τὸν δὲ θυμὸν ὅσον οἶόντε ἀφαιρετέον καὶ μὴ μελετητέον
πάντη· εἰ δὲ μὴ, μὴ αὐτὸν γοῦν συναναμιγνύναι τὴν 5
προαίρεσιν, ἀλλ' ἄλλου εἶναι τὸ ἀπροαίρετον· τὸ δ' ἀπρο-
αίρετον ἀσθενὲς καὶ ὀλίγον. τὸν δὲ φόβον πάντη (περὶ οὐ-
δενὸς γὰρ φοβήσεται. τὸ δ' ἀπροαίρετον καὶ ἐνταυθα).
χρηστέον δὲ ἄρα καὶ θυμῷ καὶ φόβῳ ἐν νοουθητήσει, ἐπι-
θυμίαν δὲ παντὸς φανύλου ἐξοριστέον, σίτων δὲ καὶ ποτῶν 10
οὐκ αὐτὸς ἔξει, ἥπερ αὐτός, ἀφροδισίων δὲ τῶν φυσικῶν
οὐδὲ τὸ ἀπροαίρετον (ἐχουσῶν), εἰ δ' ἄρα, ὅσον μέχρι φαν-
τασίας προπετοῦς τῆς κατὰ τοὺς ὕπνους. ὅλως δὲ αὐτὴ
μὲν πάντων ἢ ψυχῆ ἢ νοερά τοῦ καθαιρομένου τούτων
ἔστω καθαρὰ. βουλέσθω δὲ καὶ τὸ κινούμενον πρὸς τὸ 15
ἄλογον τῶν σωματικῶν παθῶν ἀσυμπαθῶς κινεῖσθαι καὶ

δενὸς φανύλου, δῆλον. σίτων δὲ καὶ ποτῶν πρὸς ἄνεσιν οὐκ αὐτὴ
ἔξει, οὐδὲ τῶν ἀφροδισίων δέ, εἰ δ' ἄρα, φυσικῶν, οἶμαι, καὶ οὐδὲ
τὸ ἀπροαίρετον ἐχουσῶν· εἰ δ' ἄρα ὅσον μέχρι φαντασίας προ-
πετοῦς καὶ ταύτης. ὅλως δὲ αὐτὴ μὲν πάντως τούτων καθαρὰ
ἔσται καὶ τὸ ἄλογον δὲ βουλήσεται καὶ αὐτὸ καθαρὸν ποιῆσαι,
ὥστε μὴδὲ πλήττεσθαι· εἰ δ' ἄρα, μὴ σφόδρα, ἀλλ' ὀλίγας τὰς
πληγὰς αὐτοῦ εἶναι καὶ εὐθὺς λυομένας τῇ γειννιάσει... οὐκ οὖν
ἔσται μάχη. ἀρκεῖ γὰρ παρὼν ὁ λόγος, ὅτι τὸ χεῖρον αἰδέσεται,
ὥστε καὶ αὐτὸ τὸ χεῖρον δυσχερᾶναι, εἴαν τι ὅλως κινήθῃ, ὅτι
μὴ ἡσυχίαν ἦγε παρόντος τοῦ δεσπότου καὶ ἀσθένειαν αὐτῷ ἐπι-
τιμῆσαι.

1 τις om. V. παραλαμβάνει S. ἀπαλλαγῆ S ἀπαλλαγὴν
Holst. 3 πρῶτος ὑστερεῖν ἀλλ' ἐλάττωθέντα τῷ μὴ συμπά-
σχειν VS. 4 ὡς οἶόντε Stob. μὴ om. Stob. 5 μὴ prius om.
Stob. αὐτῷ γοῦν Stob. 6 ἀλλ' om. VS. 7 τὸν τε VS. πά-
τα S. περὶ om. S. 10 σιτίων S. 11 εἶπερ V. 12 ἐχουσῶν
addidi ex Plotino dubitanter. 14 ἢ prius om. Stob. 15 βού-
λεσθαι V. 16 τῶν om. V. συμπαθῶς V.

ἀπροσέκτως, ὥστε καὶ τὰς κινήσεις εὐθύς λύεσθαι τῇ γει-
 νιάσει τοῦ λογιζομένου. οὐκ ἔσται τοίνυν μάχη προκο-
 πτούσης τῆς καθάρσεως, ἀλλὰ λοιπὸν παρῶν ὁ λόγος ἀρξέσει,
 ὃν τὸ χεῖρον αἰδέσεται, ὥστε καὶ αὐτὸ τὸ χεῖρον δυσχερᾶναι,
 5 ἂν ὅλως κινήθῃ, ὅτι μὴ ἡσυχίαν ἤγε παρόντος τοῦ δεσπό-
 του, καὶ ἀσθένειαν ἐαυτῷ ἐπιτιμῆσαι· καὶ αὐταὶ μὲν ἔτι με-
 τριοπάθειαι ἐπιτασιν εἰς ἀπάθειαν λαμβάνουσαι. ὅταν δὲ
 παντελῶς τὸ συμπαθὲς ἐκκαθαρθῇ, σύνεστι τούτῳ τὸ ἀπα-
 θές, ὅτι καὶ τὸ πάθος τὴν κίνησιν ἐλάμβανε τοῦ λογισμοῦ
 10 τὸ ἐνδόσιμον διὰ τῆς ῥοπῆς παρεσχηκότος.

XXXIII. Ἐκαστον κατὰ τὴν ἐαυτοῦ φύσιν ἔστι που, εἰ^s
 ὅλως ἔστι που, οὐ μέντοι παρὰ τὴν φύσιν. σώματι μὲν οὖν^[XXXV]
 ἐν ὕλῃ καὶ ὄγκῳ ὕφασται τὸ εἶναι πού· ἔστι τὸ ἐν τόπῳ
 εἶναι. διὸ καὶ τῷ σώματι τοῦ κόσμου, ἐνύλῳ καὶ ἐνόγκῳ
 15 ὄντι, τὸ πανταχοῦ εἶναι ὑπῆρξεν ἐν διαστάσει τε καὶ τόπῳ
 διαστάσεως· τῷ δὲ νοητῷ κόσμῳ καὶ ὅλως τῷ ἀύλῳ καὶ
 καθ' αὐτὸ ἀσωμάτῳ, ἀόγκῳ ὄντι καὶ ἀδιαστάτῳ, οὐδ' ὅλως
 τὸ ἐν τόπῳ πρόσεστιν, ὥστε τὸ εἶναι πανταχοῦ τῷ ἀσωμάτῳ
 οὐκ ἦν τοπικόν.

20 οὔτε ἄρα μέρος μὲν τί ἐστὶν αὐτοῦ τῆδε, μέρος δὲ § 2
 τῆδε. οὐκέτι γὰρ ἐκτὸς ἔσται τόπου οὐδὲ ἀδιάστατον·
 ἀλλ' ὅλον ἐστίν, ὅπου καὶ ἐστίν. οὔτε ἐνθάδε μὲν ἐστὶ,
 ἀλλαχοῦ δὲ οὐ· κατεληγμένον γὰρ ἔσται ὑπὸ τοῦ τῆδε

ad. c. XXXIII cf. Plot. VI 4 praec. 2,3.

1. 18 sq. cf. VI 4,2 τοῦτο δὲ ἄλλου χάριν εἴρηται, ὅτι τὸ πᾶν
 ἐκεῖνο καὶ πρῶτον καὶ ὃν οὐ ζητεῖ τόπον οὐδ' ὅλως ἐν τινι . . .
 καὶ τὸ πανταχοῦ δὲ λέγεσθαι εἶναι αὐτὸ δῆλον, ὅτι ἐν τῷ ὄντι.

1. 20 cf. VI 4,3 ἢ ἔσται αὐτοῦ τὸ μὲν ὅθι, τὸ δὲ ἄλλοθι.

1 εὐθύς τε V Stob. 2 λογιζομένου: hic desinunt Stobaei
 libri. 3 παρ' ὃν S. ἀρξέσει S. 5 τοῦ iterat V. 12 οὐ] ὁ Q.
 14 ἐν ὕλῃ R. ἐν ὄγκῳ S. 20 μὲν τί Kroll] μέντοι S. ἔστιν
 correxi] ἔσται S. 21 διάστατον Creuz. 23 τοῦ τῆδε Kroll]
 τόπῳ τῆδε S.

ἀφροστηκός δὲ τοῦ ἐκεῖσε, οὐδὲ πόρρω μὲν τοῦδε, ἐγγὺς μὲν-
 τοι τοῦδε, ὡς τὸ πόρρω καὶ ἐγγὺς (περὶ) τῶν ἐν τόπῳ πεφυ-
 κότων εἶναι λέγεται κατὰ μέτρα διαστημάτων. ὅθεν ὁ μὲν
 κόσμος τῷ νοητῷ διαστατῶς πάρεστιν, τὸ δὲ ἀσώματον τῷ
 κόσμῳ ἀμερῶς καὶ ἀδιαστατῶς. τὸ δ' ἀμερῆς ἐν διαστατῷ 5
 ὄλον γίνεται κατὰ πᾶν μέρος, ταύτων ὄν καὶ ἐν ἀριθμῷ.
 τῷ μὲν ἄρα πεπληθυσμένῳ φύσει καὶ μεμεγεθυσμένῳ τὸ
 ἀμερῆς καὶ ἀπλήθυντον μεμεγέθυνται καὶ πεπλήθυνται, καὶ
 οὕτως αὐτοῦ ἀπολαύει, ὡς αὐτὸ πέφυκεν, οὐχ ὡς ἐκεῖνο
 ἔστι, τῷ δ' ἀμερεῖ καὶ ἀπλήθυντῳ φύσει ἀμερῆς ἔστι καὶ 10
 ἀπλήθυντον τὸ μεριστὸν καὶ πεπληθυσμένον, καὶ οὕτως
 αὐτῷ πάρεστι, τοῦτ' ἔστιν, αὐτῷ ἀμερῶς πάρεστι καὶ ἀπλη-
 θύντως καὶ ἀτόπως κατὰ τὴν αὐτοῦ φύσιν τῷ μεριστῷ καὶ
 πεπληθυσμένῳ φύσει καὶ ὄντι ἐν τόπῳ, τὸ δὲ μεριστὸν καὶ
 πεπληθυσμένον καὶ ἐν τόπῳ πάρεστι θατέρω τούτων ἐκτός 15
 ὄντι μεριστῶς καὶ πεπληθυσμένως καὶ τοτικῶς.

§ 3 Δεῖ τολύνην ἐν ταῖς σκέψεσι κατακρατοῦντα τῆς ἐκατέρου
 ιδιότητος μὴ ἐπαλλάττειν τὰς φύσεις, μᾶλλον δὲ τὰ προσόντα
 τοῖς σώμασιν, ἢ τοιαῦτα, μὴ φαντάζεσθαι καὶ δοξάζειν περὶ
 τὸ ἀσώματον. οὐ γὰρ ἂν τὰ ἴδιά τις τοῦ καθαρῶς ἀσωμάτου 20
 προσγράψει τοῖς σώμασι. τῶν μὲν γὰρ σωμάτων ἐν συνη-
 θεία πᾶς, ἐκείνων δὲ μόλις <τις> ἐν γνώσει γίνεται, ἀορι-
 στῶν περὶ αὐτὰ καὶ οὐχ ὅτι καὶ αὐτόθεν ἐπιβάλλον, ἕως ἂν
 ὑπὸ φαντασίας κρατῆται.

l. 1 cf. VI 4,2 εἰ δὲ μήτε τὸ πόρρω μήτε τὸ ἐγγύθεν, ἀνάγκη
 ὄλον παρεῖναι, εἴπερ πάρεστιν.

l. 5/6 sq. cf. VI 5,3 τὸ ἐν καὶ ταύτων ἀριθμῷ μὴ μεμερισ-
 μένον, ἀλλὰ ὄλον ὄν.

2 περὶ (vel ἐπι) add. Kroll] 4 διαστατῶς Kroll] διαστατι-
 κῶς S. 9 αὐτοῦ ἀπολαύει Creuz.] αὐτῷ ἀπολάβη S (αὐτῷ ἀπο-
 λαύει M). 12 αὐτὸ ἀμερῶς Holst. 15 καὶ om. Holst. 15 θα-
 τέρω Holst.] θάτερον S. 17 κατακρατοῦντα corrigi] κατακρα-
 τοῦντος S — τες Holst. — τας Creuz. 19 ἢ Kroll] ἢ codd.
 22 τις add. Kroll.

οὕτως οὖν ἐρεῖς· εἰ τὸ μὲν ἐν τόπῳ καὶ ἔξω ἑαυτοῦ, ὅτι § 4
 εἰς ὄγκον προελήλυθε, τὸ <δὲ> νοητὸν οὔτε ἐν τόπῳ καὶ ἐν
 ἑαυτῷ, ὅτι οὐκ εἰς ὄγκον προελήλυθεν, εἰ τὸ μὲν εἰκῶν, τὸ
 δὲ ἀρχέτυπον, τὸ μὲν πρὸς τὸ νοητὸν κέκτηται τὸ εἶναι, τὸ
 5 δὲ ἐν ἑαυτῷ· πᾶσα γὰρ εἰκῶν νοῦ ἐστὶν εἰκῶν.

καὶ [ὡς] μεμνημένον δεῖ τῆς ἀμφοῖν ιδιότητος μὴ θαναμά- § 5
 ζειν τὸ παρηλλαγμένον ἐν τῇ συνόδῳ, εἰ δεῖ ὅλως σύνοδον λέ-
 γειν. οὐ γὰρ δὴ σωμάτων σύνοδον σκοπούμεθα, ἀλλὰ
 πραγμάτων παντελῶς ἐκβεβηκότων ἀπ' ἀλλήλων κατ' ιδιό-
 10 τητα ὑποστάσεως. διὸ καὶ ἡ σύνοδος ἐκβεβηκυῖα τῶν θεω-
 ρεῖσθαι εἰσθότων ἐπὶ τῶν ὁμοουσίων. οὔτε οὖν κρᾶσις ἢ
 μίξις ἢ σύνοδος ἢ παράθεσις, ἀλλ' ἕτερος τρόπος φαντάζων
 μὲν παρὰ τὰς ὁπωσοῦν γινομένης ἄλλων πρὸς ἄλλα κοινω-
 νίας τῶν ὁμοουσίων, πασῶν δὲ ἐκβεβηκῶς τῶν πιπτοουσῶν
 15 ὑπὸ τὴν αἰσθησιν. ἐν ἀπείροις μέρεσιν εἰ τύχοι τοῦ δια-
 στατοῦ παρὸν ὅλον τὸ ἀδιάστατον, οὔτε μερισθὲν πάρεστι,
 τῷ μέρει διδόν μέρος, οὔτε πληθυνθὲν τῷ πλήθει παρέσχεν
 ἑαυτὸ πολλαπλασιασθὲν, ἀλλ' ὅλον πᾶσι τε τοῖς μέρεσι τοῦ ὄγ-
 κωμένου ἐνὶ τε ἐκάστῳ τοῦ πλήθους καὶ παντὶ τῷ ὄγκῳ
 30 καὶ παντὶ τῷ πλήθει πάρεστιν ἀμερῶς καὶ ἀπληθύντως καὶ
 ὡς ἐν ἀριθμῷ· τὸ δὲ μερικῶς καὶ διηρημένως ἀπολαύειν
 αὐτοῦ προσῆν τοῖς εἰς μέρη ἑτεροδύναμα ἐσκαδασμένοις, οἷς
 συνέβαινε πολλάκις τὸ αὐτῶν ἐλάττωμα τῆς φύσεως ἐκείνου
 καταψεύδεσθαι καὶ ἀπορεῖν γε περὶ τῆς οὐσίας <τῇ> ἀπὸ τῆς
 25 αὐτοῖς εἰσθυίας [ἧ] εἰς τὴν ἐκείνης μεταβάσει.

1. 11 κρᾶσις cf. Plot. I 1,3 ἀλλὰ εἰ ἐμέμικτο (ψυχή καὶ σῶμα)
 ἢ κρᾶσις τις ἦν ἢ ...

2 δὲ add. Kroll. 6 ὡς del. Kroll. 14 ἐκβεβηκῶς Holst.
 15 τύχοι Cr.] τύχη S. 18 ἑαυτῷ UMQ. πολλαπλασιασθὲν Q.
 18/19 ὄγκωμ. Cr.] ὄγκωμ. S. 19 ἐνὶ τε Holst.] ἐνὶ τὴν S.
 παντὶ ὄγκῳ τῷ καὶ Holst. 21 ὡς ἐν] ὡς ὄν R. 22 ἑτεροδύ-
 ναμα Kroll] ἑτέρω δύναμιν S. 23 ἐκείνω S. 24 τῇ addidi.
 25 αὐτοῖς Kroll] αὐτῆς S ἢ delevi. μεταβάσει correcti] μεταβάσειν S.

v, s
[XXXVI]

XXXIV. Τὸ ὄντως ὄν οὔτε μέγα οὔτε μικρόν ἐστι· τὸ γὰρ μέγα καὶ μικρόν κυρίως ὄγκου ἴδια. ἐκβεβηκὸς δὲ ὑπὲρ τὸ μέγα ὄν καὶ ὑπὲρ τὸ μικρόν καὶ ὑπὲρ τὸ μέγιστον καὶ ὑπὲρ τὸ ἐλάχιστον ταῦτό καὶ ἐν ἀριθμῷ ὄν, εἰ καὶ εὐρίσκεται ἅμα ὑπὸ παντὸς μεγίστου καὶ ὑπὸ παντὸς ἐλαχίστου 5 μετεχόμενον. μήτε ἄρα ὡς μέγιστον αὐτὸ ὑπονοήσεως, εἰ δὲ μή, ἀπορρήσεις, πῶς μέγιστον ὄν τοῖς ἐλαχίστοις ὄγκοις πάρεστι μὴ μειωθὲν ἢ συσταλέν, μήτε ὡς ἐλάχιστον· εἰ δὲ μή, πάλιν ἀπορρήσεις, πῶς ἐλάχιστον ὄν τοῖς μεγίστοις ὄγκοις πάρεστι μὴ πολλαπλασιασθὲν ἢ αὐξηθὲν ἢ παραταθὲν. ἀλλὰ 10 τὸ ἐκβεβηκὸς τὸν μέγιστον ὄγκον εἰς τὸ μέγιστον καὶ τὸν ἐλάχιστον εἰς τὸ ἐλάχιστον ἅμα λαβῶν ἐπινοήσεις, πῶς ἅμα καὶ ἐν τῷ τυχόντι καὶ ἐν παντὶ καὶ ἐν ἀπέλοις θεωρεῖται πλήθει τε καὶ ὄγκοις τὸ αὐτὸ ὄν καὶ ἐν ἑαυτῷ μένον· σύνεστι γὰρ τῷ μεγέθει τοῦ κόσμου κατὰ τὴν αὐτοῦ ιδιό- 15 τητα ἀμερῶς τε καὶ ἀμεγέθως, καὶ φθάνει τὸν ὄγκον τοῦ κόσμου καὶ πᾶν μέρος τοῦ κόσμου περιλαβὼν τῇ ἑαυτοῦ ἀμερείᾳ. ὥσπερ αὖ ὁ κόσμος τῇ αὐτοῦ πολυμερείᾳ πολυμερῶς αὐτῷ σύνεστι καὶ καθ' ὅσον οἶός τε καὶ οὐ δύναται αὐτὸ περιλαβεῖν οὔτε καθ' ὅλον οὔτε κατὰ πᾶσαν αὐτοῦ 20 τὴν δύναμιν, ἀλλὰ ἐν πᾶσιν αὐτῷ ὡς ἀπέλωφ καὶ ἀδιεξίτη- τῷ ἐντυγχάνει κατὰ τε ἄλλα καὶ καθ' ὅσον ὄγκου παντὸς καθαρῶς.

ad. c. XXXIV cf. Plot. VI 4.

2 sqq. ἐκβεβ. δὲ τὸ μέγα ὄν καὶ τὸ μικρόν καὶ ὑπὸ τοῦ μεγίστου καὶ ὑπὸ τοῦ ἐλαχίστου ταῦτό καὶ ἐν ἀρ. l. 4 V. 4/5 εὐρίσκεται καὶ ἅμα ὑπὸ παντὸς μεγάλου τοῦτο καὶ ὑπὸ παντὸς ἐλαχίστου V ante ἅμα hab. καὶ eras. U². 6 μετεχόμενον om. VU¹. μήτε γὰρ VU¹. ὑπονήσεις S. 7 πῶς μέγιστον — l. 9 πάλιν ἀπορρήσεις om. VU¹. 9 ῥήσεις R. 11 εἰς τὸν μέγιστον V (τὸ ex τὸν U²). 13 καὶ ἐν παντι om. Holst. 14 καὶ posterius om. VU¹. 17 περιλαβῶν VMQ. 18 αὐτοῦ V ἑαυτοῦ S. 21 ἀλλ' S. ἐν πᾶσιν] ἔμπαλιν Kroll.

XXXV. Τὸ ὄγκω μείζον δυνάμει ἔλαττον, συγκρινόμενον ^v οὐ πρὸς τὰ ὁμοια γένη, πρὸς δὲ τὰ κατ' εἶδος ἐξηλλαγμένα ^{xxx} δι' ἑτερότητα οὐσίας. οἶον γὰρ ἔκβασις ἦν ἀφ' ἑαυτοῦ ὁ ὄγκος καὶ κατακερματισμὸς τῆς δυνάμεως. τὸ ἄρα δυνάμει
 5 ὑπερέχον ὄγκου παντὸς ἀλλότριον· πεπλήρωται γὰρ ἑαυτῆς ἢ δύνάμει καὶ εἰς ἑαυτὴν κερωρηκυῖα καὶ ἑαυτὴν δυναμοῦσα τὸ οἰκτεῖον κέκτηται κράτος. διόπερ τὸ σῶμα προελθὸν εἰς ὄγκον τοσοῦτον ἀφέστηκεν ἐν ἐλαττώσει δυνάμεως τῆς τοῦ ἀσωμάτου <καὶ> ὄντως ὄντος δυνάμεως, ὅσον τὸ ὄντως ἔν
 10 ἐν ὄγκω οὐκ ἐστενώθη μένον ἐν μεγέθει τῆς αὐτοῦ διὰ τὸ ἄογκον δυνάμεως. ὡς οὖν τὸ ὄντως ἔν πρὸς ὄγκον ἀμέγεθες καὶ ἄογκον, οὕτω τὸ σωματικὸν πρὸς τὸ ὄντως ἔν ἀσθενὲς καὶ ἀδύναμον. τὸ μὲν γὰρ μεγέθει δυνάμεως μέγιστον ὄγκου λειπούμενον. ὥστε πανταχοῦ ὦν ὁ κόσμος παντα
 15 χοῦ τῷ ὄντως ὄντι, ὡς λέγεται πανταχοῦ εἶναι, ἐντυγχάνων περιλαβεῖν τὸ μέγεθος τῆς δυνάμεως οὐ δύναται· ἐντυγχάνει δὲ οὐ μεριστῶς συνόντι, ἀλλ' ἀμεγέθως καὶ ἀόγκως. ἢ οὖν παρουσία οὐ τοπικὴ, ἐξομοιωτικὴ δέ, καθ' ὅσον οἶόν τε σῶμα ὁμοιοῦσθαι ἀσωμάτῳ καὶ ἀσώματον θεωρεῖσθαι

ad. c. XXXV cf. Plot. VI 4, Procl. CL XXVII.

l. 1 sq. cf. Plot. IV 7,9 εἰ δὲ μεγάλων μὲν τῶν ὄγκων μικραὶ (δυνάμεις), οἱ δὲ μικρότατοι τῶν ὄγκων μεγίστας ἔχουσι τὰς δυνάμεις, ἄλλω τινὶ ἢ μεγέθει τὸ ποιεῖν ἀναθιτέον.

l. 18 sq. cf. πρὸς Γαῦρον XIII 7 ἦν δ' ἀμελὲς καὶ τοῦτο ἀγνόημα τῶν συνεῖναι μὴ δυναμένων, πῶς ἢ ψυχὴ πάρα τῷ σώματι καὶ πῶς ἄλλιν ἄπεστι καὶ ὅτι οὐ τοπικὴ ἢ παρουσία τε καὶ ἀπουσία.

3 ante δι' ins. ἢ S. 5 ὄγκω πάν V. 6 καὶ prius om. S. 8 τῆς τοῦ ἀσ. — 9 ὄντως post. om. V. 9 καὶ add. Kroll. 10 ἐστενώθη Kroll] ἐκενώθη codd. τῆς αὐτοῦ V τῆς αὐτῆς S 11 τῆς δυνάμεως V. πρὸς ὄγκον — 12 ὄντως ἔν om. V. 13 ἀδύναμον] ἀδύνατον V. 15 τῷ ὄντως ὄντι] ὄντος τῷ ὄντι S ὄντι τῷ ὄντι V. ὡς] δ Creuz. 17 ἀόγκως] ἀορίστως S.

ἐν σώματι ὁμοιωμένῳ αὐτῷ. καὶ οὐ πάρεστιν οὖν τὸ ἀσώ-
ματον, καθ' ὅσον ὁμοιοῦσθαι τὸ ἔνυλον τῷ καθαρῶς αὐλῷ
οὐχ οἶόντε, καὶ πάρεστι καθ' ὅσον ὁμοιοῦσθαι δύναται τὸ
σωματικόν τῷ ἀσώματῳ· οὐ μὴν ἐνοῦται διὰ τῆς καταδο-
χῆς (ἐφθάρη γὰρ ἂν ἐκάτερον), τὸ μὲν ἔνυλον δεξάμενον 5
τὸ αὐλον διὰ τῆς εἰς αὐτὸ μεταβολῆς, τὸ δὲ αὐλον γεγυῶς
ἔνυλον. ὁμοιώσεις οὖν καὶ μετοχὰι ἀπὸ τῶν δυνάμεων καὶ
ἀδυναμιῶν εἰς τὰ οὕτως ἑτεροούσια φοιτῶσι παρ' ἄλλων
εἰς ἄλλα. πολὺ ἄρα τὸ ἀπὸν τῷ μὲν κόσμῳ τῆς δυνάμεως
τοῦ ὄντος, τῷ δὲ ὄντι τῆς ἀδυναμίας τοῦ ἐνύλου. τὸ δ' 10
ἐν μέσῳ ὁμοιοῦν καὶ ὁμοιούμενον καὶ συνάπτου τὰ ἄκρα
τουτὶ γέγονεν αἴτιον τῆς περὶ τὰ ἄκρα ἀπάτης διὰ τὸ τῆ
ὁμοιώσει προσιέναι τῷ ἑτέρῳ τὰ ἕτερα.

V, S
[XXVIII]

XXXVI. Τὸ ὄντως ὄν πολλὰ λέγεται οὐ τόπου διαφο-
ραῖς οὐδὲ ὄγκου μέτροις, οὐ σωρεῖα, οὐ μερῶν μερισταις 15
περιγραφαῖς ἢ διαλήψεσιν, ἀλλ' ἑτερότητι αὐλῷ καὶ ἀόγκῳ
καὶ ἀπληθύντῳ κατὰ πληθος διηρημένον. διὸ καὶ ἔν' οὐχ
ὡς ἔν σῶμα οὐδ' ὡς ἐν τόπῳ οὐδ' ὡς εἰς ὄγκος, ἀλλὰ
ἐν πολλὰ, ὅτι καθ' ὃ ἔν, ἕτερον, καὶ ἢ ἑτερότης αὐτοῦ διή-
ρηται καὶ ἡνωται· οὐ γὰρ ἔξωθεν ἐπίκτητος οὐδὲ ἐπεισο- 20
διώδης αὐτοῦ ἢ ἑτερότης οὐδὲ ἄλλου μεθέξει, ἀλλ' ἑαυτοῦ

ad. c. XXXVI cf. Plot. VI 5 (praec. § 3).

1 ὁμοιωμένῳ Cr.] ὁμοιουμένῳ S ὁμοιωμένον V αὐτῷ///
ex? corr. V. 4 ἐνοῦται Kroll] ἔτι καὶ codd. 8/9 παρ' ἄλλων
εἰς ἄλλα Kroll] παρ' ἄλλῶν εἰς ἄλλα codd. 9 ἀπὸν] λείπον
Kroll. 10 ὄντι] ὄντι, i. mg. ὄντι V. 11 συνάπτων M. 12 τουτὶ
Kroll] ταυτὶ codd. 13 προσιέναι Kroll] προσιθέναι codd.
14 τόπον^{ων} διαφοραῖς Kroll] τόποις διαφόροις codd. 15 μερι-
σταῖς] μεριστῶν Holst. 16 ὑπογραφαῖς S. ἀλλ'] καὶ V.
17 οὐχ] καὶ οὐχ V. 18 ἐν Kroll] ἐν codd. 18/19 ἀλλὰ ἐν
πολλὰ] οὐδ' ὡς ἐν πολλὰ S. 19/20 διήρηται] ἡρηται V.
20 ἡνωται] ἡρωται V. ἐπίκτητος] ἐπίοντος V. 20/21 ἐπίσι-
ώδης S (ἐπονισιάδης M). 21 ἑαυτῷ πολλὰ S.

πολλά. ταῖς γὰρ πάσαις ἐνεργείαις ἐνεργεῖ μένον, ὃ ἔστιν, ὅτι τὴν πᾶσαν ἑτερότητα διὰ τῆς ταυτότητος ὑπέστησεν οὐκ ἐν διαφοροτάτῃ θατέρου πρὸς τὸ ἕτερον θεωρουμένην, καθάπερ ἐπὶ τῶν σωμάτων· ἐπὶ τούτων μὲν γὰρ ἀνάπαλιν
 5 καὶ ἡ ἐνότης ἐν ἑτερότητι, ὡς ἂν προηγουμένης μὲν ἐν αὐτοῖς τῆς ἑτερότητος, ἔξωθεν δὲ καὶ ἐπεισοδιώδους τῆς ἐνότητος ἐγγενομένης. ἐπὶ γὰρ τοῦ ὄντος ἢ μὲν ἐνότης προηγείται καὶ ἡ ταυτότης, ἢ δὲ ἑτερότης ἐκ τοῦ ἐνεργητικῆν εἶναι τὴν ἐνότητα γέγονε. διόπερ ἐκεῖνο μὲν ἐν ἀμερεῖ
 10 πεπληθύνεται, τοῦτο δὲ ἐν πληθει καὶ ὄγκῳ ἤνωται. κακεῖνο μὲν ἐν ἑαυτῷ ἰδρῦται καθ' ἑν ὄν ἐν ἑαυτῷ καὶ οὐκ ἐξιστάμενον, τοῦτο δὲ οὐδέποτε ἐν ἑαυτῷ, ὡς ἂν ἐν ἐκστάσει λαβὼν τὴν ὑπόστασιν. τὸ μὲν ἄρα ἐν παντενέργητον, τὸ δὲ πληθὸς ἐνιζόμενον. πιέζειν οὖν δεῖ, πῶς ἐν ἐκεῖνο καὶ
 15 ἕτερον, καὶ πῶς πάλιν τοῦτο πληθὸς καὶ ἕν, καὶ μὴ ἐπαλλάττειν τὰ τοῦ ἑτέρου ἴδια εἰς τὰ θατέρω προσόντα.

XXXVII. Οὐ διὰ τὸ πληθὸς τῶν σωμάτων δεῖ νομί- S. St
Ecl. I
(p. 34
[XXX
 ζειν τὸ πληθὸς τῶν ψυχῶν γενέσθαι, πρὸ δὲ τῶν σωμάτων εἶναι καὶ πολλὰς καὶ μίαν, οὔτε τῆς μιᾶς καὶ ὅλης κωλυ-
 20 ούσης τὰς πολλὰς ἐν αὐτῇ εἶναι οὔτε τῶν πολλῶν τὴν μίαν

1. 12 ἐξιστάμ. cf. Plot. VI 5,3 καὶ οὐκ ἐξίσταται αὐτὸ ἑαυτοῦ. ad. c. XXXVII cf. Plot. VI 4 praecip. § 4 (cf. praeterea IV 9. et V 9,6).

1. 17 sqq. cf. VI 4,4 οὔτε διὰ τὸ μέγεθος τοῦ σώματος δεῖ νομίζειν τὸ πληθὸς τῶν ψυχῶν γίνεσθαι, ἀλλὰ πρὸ τῶν σωμάτων εἶναι καὶ πολλὰς καὶ μίαν... οὔτε γὰρ ἡ μία ἢ ὅλη κωλύει τὰς πολλὰς ἐν αὐτῇ εἶναι οὔτε αἱ πολλὰι τὴν μίαν.

1 ὃ ἔστιν om. S. 2 ὅτι om. V. 3 θεωρούμενον S. 4 μὲν πάλιν V. 5/6 μὲν ἢ αὐτοῖς V. 6 τῆς prius om. V. ἐπεισοδιώδους S. ἐπεισοδιώδως Holst. 8 ὁ ταυτότης V. 10 πεπληθύνεται V. 11/12 καὶ οὐκ ἐξιστάμενον om. S. 12 τοῦτο δὲ] τὸ δὲ S. ἐν αὐτῷ V. 13 λαβὼν Holst.] λαβῶν codd. 15/16 ἐπηλλάττειν V ὑπαλλάττειν S ὑπολλάττειν Holst. 18 τὸ om. Stob. 19 καὶ ante πολλὰς om. Stob. 20 ἐν αὐτῇ S.

εἰς αὐτάς μεριζουσῶν. διέστησαν γὰρ οὐκ ἀποκοπεῖσαι οὐδὲ ἀποκερματίζασαι εἰς ἑαυτάς τὴν ὅλην καὶ πάρεισιν ἀλλήλαις οὐ συγκεχυμένα οὐδὲ σωρὸν ποιοῦσαι τὴν ὅλην· οὔτε γὰρ πέρασίν εἰσι διειλημμένα οὔτε πάλιν ἀλλήλαις συγκεχυμένα, ὥσπερ οὐδὲ αἱ ἐπιστῆμαι συνεχύθησαν αἱ 5
πολλαὶ ἐν ψυχῇ μιᾷ, καὶ πάλιν οὐκ ἔγκεινται ὡς τὰ σώματα τῇ ψυχῇ ἑτεροουσίως, ἀλλὰ τῆς ψυχῆς ποιαὶ ἦσαν ἐνέργειαι. ἀπειροδύναμος γὰρ ἡ τῆς ψυχῆς φύσις καὶ καθ' ἕκαστον τὸ τυχόν αὐτῆς ψυχῆ καὶ πᾶσαι μιὰ καὶ πάλιν ἡ ὅλη ἄλλη παρὰ πάσας. ὡς γὰρ τὰ σώματα ἐπ' ἄπειρον 10
τεμνόμενα οὐ καταλήγει εἰς ἀσώματον κατ' ὄγκον μόνον λαμβάνοντα τῶν τμημάτων τὴν διαφοράν, οὕτω ψυχῆ εἶδος οὐσα ζωτικὸν ἐπ' ἄπειρον κατὰ τὰ εἶδη συνελ्लηπται, παραλλαγὰς [γὰρ] ἔχουσα εἰδικὰς καὶ ἡ ὅλη σὺν ταύταις οὐσα καὶ ἄνευ τούτων. εἰ γὰρ ἐπ' αὐτῆς οἶον τομῆ, ἑτερότης 15
ἦν μενούσης τῆς ταυτότητος. εἰ δ' ἐπὶ τῶν σωμάτων, ἐφ' ὧν ἡ ἑτερότης ἐκράτει μᾶλλον τῆς ταυτότητος, οὐδὲν ἐπεισελθὸν ἀσώματον διέκοψε τὴν ἔνωσιν, μένει δὲ πάντα ἠνωμένα μὲν κατὰ τὴν οὐσίαν, ταῖς δὲ ποιότησι καὶ τοῖς ἄλλοις εἶδεσι διειλημμένα, τί χρὴ καὶ λέγειν καὶ ὑπονοεῖν ἐπὶ τῆς 20
εἰδικῆς ἀσώματου ζωῆς, ἐφ' ἧς ἡ ταυτότης μᾶλλον κεκρά-

1. 4/5 cf. VI 4,4 οὐ γὰρ πέρασίν εἰσιν διαωρισμένα, ὥσπερ οὐδὲ ἐπιστῆμαι αἱ πολλὰ ἐν ψυχῇ μιᾷ. V 9,6 ἐπεὶ καὶ ψυχῆ ὁμοῦ ἔχουσα πολλὰς ἐπιστήμας ἐν ἑαυτῇ κ. τ. λ.

1 αὐτάς codd. 2 ἀποκερματίζασαι R. 6 ἔγκεινται S. 7 ἑτεροουσίως Stob. 8 γὰρ om. Stob. 9 ἡ ψυχῆ R post αὐτῆς inser. εἶδος ἡ πᾶσα Wachsm. πᾶσαι] αἱ πᾶσαι S. 9 πάλιν] πᾶν S. 10 ἄλλη ὅλη Stob. ἀσώματα Stob. 11 μόνον om. Stob. U¹. 12 λαμβανόντων Stob. 12 εἶδος om. Stob. 13 ἐπ' ἄπειρα U. τὰ del. Usener. διείληπται Wachsm. 14 γὰρ om. Stob. εἰδικὰς Stob U¹. 15 καὶ ἄνευ] ἡ ἄνευ S ἦν ἄνευ Usener. εἰ γὰρ] ἡ γὰρ Wachsm. 16 ἦν μενούσης] σημαίνουσης Stob. ἔστι μενούσης Wachsm. 16/17 ἐφ' ὧν del. Mein. 19 μὲν om. R. 20 καὶ λέγειν καὶ om. Stob. 21 ἰδικῆς U¹M.

τηκε τῆς ἐτερότητας καὶ οὐδὲν ὑπόκειται ἀλλοῖον παρὰ τὸ
 εἶδος; ἀφ' ἧς καὶ τοῖς σώμασιν ἡ ἐνότης. οὐδὲ σῶμα
 συνεμπεσὸν ἀποκόπτει τὴν ἔνωσιν καίπερ πρὸς τὰς ἐνερ-
 γείας ἐν πολλοῖς ἐμποδίζον, αὐτὴ δὲ δι' αὐτὴν ἡ ταυτότης
 5 αὐτῆς πάντα ποιεῖ καὶ τελίσκει διὰ τῆς ἐπ' ἄπειρον εἰδι-
 κῆς ἐνεργείας τοῦ τυχόντος μέρους πάντα δυναμένου, ὅταν
 σωμάτων καθαρῆ, ὡς τὸ τυχὸν μέρος τοῦ σπέρματος τὴν
 τοῦ παντὸς σπέρματος ἔχει δύναμιν. ὥσπερ δὲ κρατηθὲν
 ἐν ὕλῃ τι σπέρμα καθ' ἕκαστον ὃν ἡδύνατο λόγον ἐν τοῖς
 10 μέρεσι τῆς ὕλης κρατεῖται καὶ πάλιν συναχθὲν εἰς τὴν τοῦ
 σπέρματος δύναμιν καθ' ἕκαστον τῶν μερῶν ἔχει τὴν πᾶσαν
 δύναμιν, οὕτω καὶ ψυχῆς ἀῦλον τὸ ὡς μέρος ἐπινοούμενον
 τῆς πάσης ψυχῆς ἔχει τὴν δύναμιν, τὸ δὲ πρὸς ὕλην ῥέψαν
 κεκράτῃται μὲν καθ' ὃ <εἰς> εἶδος ἔρρεψε καὶ ἐπιτηδείως
 15 ἔσχε προσομιλεῖν ἐνύλῳ εἶδει, ἔχει δὲ τὴν τῆς ὅλης δύναμιν
 ἤδη καὶ ἐντυγχάνει οὔσῃ ἐν αὐτῷ, ὅταν ἀπὸ τοῦ ἐνύλου
 ἀποστὰν ἐν ἑαυτῷ γένηται. ἐπεὶ δὲ πρὸς μὲν ὕλην ῥέπον
 ἴσχει ἀπορίαν πάντων καὶ τῆς οἰκέας δυνάμεως κένωσιν,
 εἰς δὲ τὸν νοῦν ἀναγόμενον τὸ πλήρες αὐτῆς καὶ τὴν δύ-

l. 7 sqq. cf. Plot. V 9,6 αὶ μὲν οὖν ἐν τοῖς σπέρμασι δυνά-
 μεις ἐκάστη αὐτῶν λόγος εἰς ὅλος μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐμπεριεχο-
 μένων μερῶν κ. τ. λ.

2 ἀφ' ἧς — ἐνότης del Usener. ἡ om. Holst. 3 συμπε-
 σὸν F σῶμπεσον P. 4 αὐτὴ δ' αὐτὴν S αὐτὴ δι' αὐτὴν Stob.
 5 αὐτῆς del. Heeren. τελίσκει Kroll] εὐρίσκει codd. εἰδητι-
 κῆς U¹ Stob. 7 καθαιρεύῃ M¹ καθαρῆ R. 8 ἔχει τὴν
 δ. M. 9 τι] τὸ S. ὡν ἡδύνατο λόγον Stob. 10 μέρεσι] σπέρ-
 μασι S. πάλιν] πᾶν S. τοῦ om. S. τοῦ ὅλου Heeren.
 14 κρατῆσαι S. καθ' ὃ ἐπιτηδείως Wachsm. καθ' ὃ εἶδος
 ῥέψαν ἐπιτηδείως Stob. εἰς add. Kroll. 15 ἐνύλῳ] ἀῦλῳ
 Holst. εἶδει om. Stob. εἶδει εἰ καὶ ἐντυγχάνει₁₆ S. 16 ἀπὸ]
 ὑπὸ Stob. 17 ῥέπον] ῥεπούση Stob. 18 ἴσχει om. U¹ Stob.
 ἀπορία U¹ Stob. 19 ἀναγόμενη U¹ Stob. αὐτῆς] ἑαυτῆς Stob.
 καὶ τὴν δύναμιν R] κατὰ τ. δ. S Stob.

ναμιν ἔχειν τῆς πάσης εὐρίσκετο, τὴν μὲν εἰκότως Πενίαν, τὴν δὲ Κόρον οἱ τοῦτο πρῶτον γνόντες τῆς ψυχῆς τὸ πάθος ἤνιξαντο.

V [XL] XXXVIII. Βουλόμενοι ὡς ἐνδέχεται διὰ λόγου παραστῆσαι τὴν τοῦ ὄντως ἀσωμάτου ἰδιότητα οἱ παλαιοί, 5 ὅταν αὐτὸ ἐν εἴπωσι, προστιθέασιν εὐθύς πάντα, καθ' ὃ <οὐχ> ἐν τι τῶν καθ' αἴσθησιν συνεγνωσμένων. ὅταν δὲ ἄλλοῖον τὸ ἐν τοῦτο ὑπονοήσωσιν οὐχ ὀρῶντες ἐπὶ τοῦ αἰσθητοῦ τὸ ὅλον τοῦτο ἐν πάντα καθ' ὃ ἐν, τῷ πάντα αὐτὸ ἐν εἶναι συνῆψαν τὸ ἐν καθ' ὃ ἐν, ἵνα ἀσύνθετόν τι 10 νοήσωμεν τὸ πάντα εἶναι ἐπὶ τοῦ ὄντος καὶ σωρείας ἀποστῶμεν. καὶ ὅταν πανταχοῦ αὐτὸ εἶναι εἴπωσι, προστιθέασιν, ὅτι οὐδαμοῦ. ὅταν δὲ ἐν πᾶσιν εἶναι καὶ ἐν παντὶ τῷ ἐπιτηδείως αὐτὸ δέχεσθαι δυναμένῳ μεριστῶ, προστιθέασιν, ὅτι ἐν ὅλῳ ὅλον. καὶ ὅλως διὰ τῶν ἐναντιωτάτων αὐτὸ 15 δεδηλώκασιν ἅμα ταῦτα λαμβάνοντες, ἵνα τὰς ἀναπλαστικὰς ἀπὸ σωμάτων ἐξορίσωμεν ἀπ' αὐτοῦ ἐπινοίας, αἱ παρασκιάζουσι τὰς γνωριστικὰς ἰδιότητας τοῦ ὄντος.

V Stob. Eccl. I 41 p. 281. [XXIII] XXXIX. Τὰ κατηγορούμενα τοῦ αἰσθητοῦ καὶ ἐνύλου ἀληθῶς ἐστὶ ταῦτα· τὸ πάντῃ εἶναι διαπεφορημένον, τὸ μετα- 20 βλητὸν εἶναι, τὸ ὑφισταῖν ἐν ἑτερότητι, τὸ σύνθετον εἶναι,

l. 1 sqq. Πενίαν καὶ Κόρον cf. Plot. III 5,2 et infra c. XL. ad. c. XXXVIII cf. Plot. VI 5,1.

l. 13 ἐπιτηδείως: cf. πρὸς Γαῦρον XII 3 et XIII 7. ad c. XXXIX cf. Plot. VI 5,2.

l. 20 sqq. ἐπεὶ γὰρ τὸ μὲν ἐστὶ πεφορημένον καὶ παντοίας δεχόμενον μεταβολὰς καὶ εἰς πάντα τόπον διειλημμένον ...

1 ἠὐρίσκετο Stob. 2 Πόρον Creuz. cf. praef. p. XXIX. 2/3 πάθος] πλήρης S. 5 ὄντως correxi] ὄντος V. 7 οὐχ add. Kroll. 8 ὑπονοήσωσιν Kroll] ὑπονοήσωμεν V. 9 sq. haec sana esse non praesto. 12 ὅταν Holst.] ὃ δὲ V. 13 οὐδαμοῦ ὅταν δὲ ἐν πᾶσιν εἶναι καὶ ἐν παντὶ iterat V. 15 αὐτὸ Holst.] αὐτῶ V. 16 ταῦτα Kroll] ταύτας V. 20 πεφορημένον V.

τὸ καθ' αὐτὸ λυτὸν ὑπάρχειν, τὸ ἐν τόπῳ, τὸ ἐν ὄγκῳ
θεωρεῖσθαι καὶ ὅσα τούτοις παραπλήσια. τοῦ δὲ ὄντως § 2
ὄντος καὶ καθ' ἑαυτὸ ὑφεστηκότος ἀῦλον τὸ εἶναι ἀεὶ ἐν
ἑαυτῷ ἰδρυμένον, τὸ ὡσαύτως κατὰ ταῦτά ἔχειν, τὸ ἐν
5 ταυτότητι οὐσιῶσθαι, τὸ ἀμετάβλητον εἶναι κατ' οὐσίαν, τὸ
ἀσύνθετον, τὸ μῆτε λυτὸν μῆτε ἐν τόπῳ εἶναι μῆτε εἰς ὄγ-
κον διαπεφορῆσθαι, τὸ μῆτε γιγνόμενον μῆτε ἀπολλύμενον
εἶναι καὶ ὅσα τούτοις ὅμοια, ὧν ἐχομένους δεῖ μηδὲν ἐπαλ-
λάττοντας περὶ τῆς διαφόρου αὐτῶν φύσεως καὶ αὐτοῦς λέ-
10 γειν καὶ ἄλλων λεγόντων ἐπακούειν.

XL. Ὅταν λάβῃς ἀέναον οὐσίαν ἐν ἑαυτῇ κατὰ δύναμιν^v [XL
ἀπειρον καὶ νοεῖν ἄρξῃ ὑπόστασιν ἀκάματον, ἄτροτον, οὐ-
δαμῆ μὲν ἐλλείπουσαν, ὑπερεξαίρουσαν δὲ τῇ ζωῇ τῇ
ἀκραιφνεστάτῃ καὶ πλήρῃ ἀφ' ἑαυτῆς, ἐν αὐτῇ τε ἰδρυμέ-
15 νῃ καὶ κεκορησμένη ἐξ ἑαυτῆς καὶ οὐδ' ἑαυτὴν ζητούσῃ,

1. 3 sqq. τὸ δὲ ὄν ἀεὶ οὐ διειλημμένον, ὡσαύτως κατὰ ταύ-
τὰ ἔχον, οὔτε γινόμενον οὔτε ἀπολλύμενον οὐδέ τινα χώρων
οὐδὲ τόπων οὐδέ τινα ἔθραν ἔχον . . . ἐν ἑαυτῷ μένον.

ad c. XL cf. Plot. VI 5,12.

1. 11 sqq. ἐὰν οὖν λάβῃς ἀέναον ἐν αὐτῇ ἀπειρίαν, φύσιν
ἀκάματον καὶ ἄτροτον καὶ οὐδαμῆ ἐλλείπουσαν, ἐν αὐτῇ οἶον
ὑπερξέουσαν ζωῇ, ἣ ποῦ ἐπιβαλὼν ἢ πρὸς τί ἀτενίσας οὐχ εὐρή-
σεις ἐκεῖ, τούναντίον δ' ἂν σοι γένοιτο. οὐ γὰρ σύ γε ὑπερβή-
σῃ παρελθὼν οὐδὲ αὐτὴν εἰς μικρὸν ὡς οὐκέτι ἐχούσης δι-

1 καθ' αὐτὸ] κατ' αὐτὸν V. λυτὸν om. Stob. μὴ ὑπάρ-
χειν Wachsm. οὐχ ὑπάρχ. (sine λυτὸν) Heeren. 2 θεωρεῖ-
ται V. καὶ ὅσα] καὶ θεῶα Stob. 3 ὄντος] ὄντοι V. καὶ
om. V. αῦλον] αὐτοῦ Stob. τὸ εἶναι — ἰδρυμένον₄ om. V.
4 τὸ ὡσαύτως κατὰ ταῦτά ἔχειν] τὸ κατ' αὐτὸ τὸ αὐτὸ ἔχειν V
ὡσαύτως τὸ κατὰ ταῦτα ἔχειν Stob. τὸ ὡσαύτως καὶ κατὰ ταύ-
τὰ ἔχειν Mein. 5 αὐτότητι P. οὐσιῶσθαι V. 6 μῆτε λυτὸν
om. V. 7 διαπεφορῆσθαι Stob. 8 καὶ ὅσα τοιαῦτα Stob.
μηδὲ Stob. μῆδ' ἐπ' ἄλλων τὰς περὶ Heeren. 10 ἐπακούειν
Stob. πλήρῃ ἐφ' ἑαυτῆς Creuz. 15 οὐδ' ἑαυτὴν] οὐδὲν
πλήν ἑαυτῆς Creuz.

ταύτη ἐάνπερ τὸ ποῦ ἐπιβάλης ἢ τὸ πρὸς τι, ἅμα τῷ ἡλατ-
τῶσθαι ἐξ ἐνδείας τοῦ ποῦ ἢ πρὸς τι, εὐθὺς ἐκείνην μὲν
οὐκ ἡλάττωσας, ἑαυτὸν δὲ ἀπέστρεψας κάλυμμα λαβὼν τὴν
ὑποδραμοῦσαν τῆς ὑπονομίας φαντασίαν.

- § 2 οὐ γὰρ δὴ ὑπερβήση παρελθὼν τὴν τοιαύτην οὐδ' αὖ στή- 5
σεις οὐδ' ἀπαρτήσεις οὐδὲ καταλήξεις εἰς μικρὸν, ὥς οὐκέτι
ἐχούσης διδόναι ἐν τῷ κατὰ μικρὸν ἐπιλιπεῖν. ἀδιάλειπτος
γὰρ μᾶλλον ἢ πασῶν πηγῶν τὸ αἰεὶ χεόμενον [νοῶν] καὶ ἀδιάλει-
πτον. ἢ συνθεῖν [οὐ] δυνηθεῖς καὶ τῷ παντὶ ὁμοιωθῆναι τοῦ
ὄντος οὐδὲν ἐπιζητήσεις ἢ ζητῶν παρεκβήση εἰς ἄλλο βλέ- 10
ψας. εἰ δ' οὐδὲν ἐπιζητήσεις, στὰς ἐπὶ σαυτοῦ καὶ τῆς
σαυτοῦ οὐσίας, τῷ παντὶ ὁμοιώθης καὶ οὐκ ἐνεσχέθης ἐν
τινὶ τῶν ἀπ' αὐτοῦ. οὐδ' εἶπας οὐδὲ σὺ τοσοῦτός εἰμι'
<ἄλλ'> ἀφείς <τὸ> τοσοῦτος' γέγονας πᾶς· καίτοι καὶ πρότερον
ἦσθα πᾶς, ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι προσῆν σοι μετὰ τοῦ πᾶς 15
καὶ ἐλάττων ἐγίνου τῇ προσθήκῃ, ὅτι μὴ ἐκ τοῦ ὄντος ἦν
- § 3 ἢ προσθήκη, οὐδὲν γὰρ ἐκείνῳ προσθήσεις. ὅταν οὖν τις
καὶ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γένηται, κόρος τῇ πενίᾳ σύνοικος καὶ
ἐνδεὴς πάντων. ἀφείς οὖν τὸ μὴ ὄν τότε πᾶς κόρος αὐτὸς

δόναι ἐν τῷ κατὰ μικρὸν ἐπιλιπεῖν, ἄλλ' ἢ συνθεῖν δυνηθεῖς,
μᾶλλον δὲ ἐν τῷ παντὶ γενόμενος, οὐδὲν ἔτι ζητήσεις, ἢ ἀπει-
πῶν παρεκβήση εἰς ἄλλο καὶ πεσῆ παρῶν οὐκ ἰδὼν τῷ εἰς ἄλλο
βλέπειν. ἄλλ' εἰ οὐδὲν ἔτι ζητήσεις, πῶς ποτε τοῦτο πείσῃ; ἢ ὅτι
παντὶ προσήλθες καὶ οὐκ ἔμεινας ἐν μέρει αὐτοῦ οὐδ' εἶπας
οὐδὲ σὺ τοσοῦτός εἰμι', ἀφείς δὲ τοσοῦτον γέγονας πᾶς, καίτοι
καὶ πρότερον ἦσθα πᾶς· ἄλλ' ὅτι καὶ ἄλλο τι προσῆν σοι μετὰ
τὸ πᾶν (τοῦ πᾶς corr.?), ἐλάττων ἐγίνου τῇ προσθήκῃ· οὐ γὰρ

2 τοῦ ποῦ correxi] τόπου V. 3 ἀπέστρεψας V. 6 κατα-
λήξεις] καταλλάξεις Creuz. 7 ἐπιλείπειν Holst. 8 πασῶν
Kroll] πᾶς V. νοῶν del. Kroll. 9 οὐ delevi, cf. Plot.
10/11 βλέψας Kroll] βλέψαι V. 11/12 τῆς σῆς οὐσίας, i. mg. Ἰ'.
σαυτοῦ V. 12 ὁμοιώθης correxi] ὁμοιώθης V. 13 εἰμι Kroll
(cf. Plot.)] εἰ μὴ V. 14 ἄλλ' addidi. τὸ add. Kroll. 18 κόρος
Kroll] τόπος V.

ἑαυτοῦ· ὥστε <εἴ τις γέγονε πᾶς>, ἀπολαμβάνει αὐτὸν ἀφίς
 τὰ ταπεινώσαντα καὶ κατασμικρύναντα, καὶ μάλιστα, ὅταν
 ἐκεῖνα εἶναι αὐτὸν τὰ σμικρὰ τῆ φύσει καὶ οὐχ ὅστις ἐστὶν
 αὐτὸς τῆ ἀληθείᾳ δοξάζῃ· ἀπέστη γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ ἅμα καὶ § 4
 5 ἀπέστη τοῦ ὄντος. καὶ ἔστις ἐν αὐτῷ παρὼν παρόντι, τότε
 πάρει καὶ τῷ ὄντι πανταχοῦ ὄντι. ὅταν δὲ ἀφῆς αὐτόν,
 ἀπέστης κάκεινον. τοιαύτην γὰρ ἀξίαν εἴληφε, παρεῖναι τῷ
 αὐτῷ παρόντι καὶ ἀπειναι τῷ αὐτοῦ ἐκστάντι. εἰ δὲ πά-
 ρεστιν μὲν ἡμῖν τὸ ὄν, ἄπεστι δὲ τὸ μὴ ὄν, μετὰ δὲ ἄλλων
 10 οὔσιν οὐ πάρεστιν, οὐκ ἦλθεν, ἵνα παρῇ, ἀλλ' ἡμεῖς ἀπήλ-
 θομεν, ὅτε οὐ πάρεστιν. καὶ τί θαυμαστόν; αὐτὸς γάρ σοι
 παρὼν οὐκ ἀπῆς αὐτοῦ. καὶ οὐ πάρει σαυτῷ καίπερ παρὼν
 καὶ αὐτὸς ὢν ὁ παρὼν τε καὶ ἀπῶν, ὅταν πρὸς ἄλλα βλέ-
 πης παρῆς σαυτὸν βλέπειν. εἰ δ' οὕτως αὐτῷ παρὼν οὐ
 15 πάρει καὶ διὰ τοῦτο σαυτὸν ἀγνοεῖς καὶ πάντα μᾶλλον, οἷς
 πάρει, καὶ πόρρω σου ὄντα εὐρίσκεις, ἢ αὐτὸν σαυτῷ φύσει
 παρόντα, τί θαυμάζεις, εἰ τὸ οὐ παρὼν πόρρω σοῦ ἐστι,
 σοῦ πόρρω αὐτοῦ διὰ τὸ καὶ σαυτοῦ πόρρω γεγονότος; ὅσῳ

ἐκ τοῦ ὄντος ἢ προσθήκη — οὐδὲν γὰρ ἐκείνῳ προσθήσεις —
 ἀλλὰ τοῦ μὴ ὄντος. γενόμενος δὲ τις καὶ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, ἐστὶν
 οὐ πᾶς, ἀλλ' ὅταν τὸ μὴ ὄν ἀφῆ. ἀξίεις τοίνυν σεαυτὸν ἀφίς
 τὰ ἄλλα καὶ πάρεστί σοι τὸ πᾶν ἀφέντι (ad l. 9 sqq.), μετὰ
 δὲ ἄλλων ὄντι οὐ φαίνεται, οὐδ' ἦλθεν, ἵνα παρῇ, ἀλλὰ σὺ
 ἀπήλθες.

1 ὥστε spat. 15 fere litt. ἀπολαμβάνει αὐτόν V, supplevi.
 En sorte que vous aurez l'Être universel en écartant tout le
 reste: car tant qu'on est avec le reste, l'Être ne se manifeste
 pas, n'accorde pas sa présence. on trouve l'Être en écartant
 tout ce qui... Bouillet praef. p. LXXXV. 4 δοξάζει V.
 ἀπέστη Creuz] ἀπέσται V. 5 ἔστις Kroll] ἐστι τις V. ἐν αὐ-
 τῷ V. 6 ἀφῆς Kroll] ἀφίς V. αὐτόν] αὐτόν V. 10/11 ἀπήλ-
 θομεν Holst.] ἀπήλθωμεν V. 11 σοι Kroll] σοι V. 12 σαυτῷ
 αὐτῷ Creuz. 15 οἷς Cr.] εἰς V. 16 καί] καίπερ Kroll. εὐρί-
 σκης Holst. 17 σοῦ Holst.] τοῦ V.

γὰρ ἑαυτῷ πρόσει καίτοι παρόντι καὶ ἀναποστάτῳ ὄντι
[αὐτὸς γὰρ ὄσῳ πρόσεισι], τόσῳ κἀκείνῳ πρόσει, ὃ δὴ οὕτω
σοῦ ἔστιν ἀναπόσπαστον κατ' οὐσίαν, ὡς σὺ σαυτοῦ· ὥστε
καὶ πάρεστί σοι καθόλου γινώσκειν, τί τε πάρεστι τῷ ὄντι
καὶ τί ἄπεστι τοῦ ὄντος παρόντος πανταχοῦ καὶ πάλιν ὄντος 5
οὐδαμοῦ;

- § 5 τοῖς μὲν γὰρ δυναμένοις χωρεῖν εἰς τὴν αὐτῶν οὐσίαν
νοερώς καὶ τὴν αὐτῶν γινώσκειν οὐσίαν <καὶ> ἐν αὐτῇ τῇ
γνώσει καὶ τῇ εἰδήσει τῆς γνώσεως αὐτοὺς ἀπολαμβάνειν
καθ' ἐνότητα τὴν τοῦ γινώσκοντος καὶ γινωσκομένου, [καὶ] 10
τούτοις παροῦσιν αὐτοῖς πάρεστι καὶ τὸ ὄν. ὅσοι δ' ἂν
παρεξέλθωσιν ἀπὸ τοῦ εἶναι ἑαυτῶν πρὸς τὰ ἄλλα, ἀποῦσιν
§ 6 ἑαυτῶν ἄπεστι καὶ τὸ ὄν. εἰ δ' ἡμεῖς ἐπεφύκειμεν ἰδρῶ-
σθαι ἐν τῇ αὐτῇ οὐσίᾳ καὶ πλουτεῖν ἀφ' ἑαυτῶν καὶ μὴ
ἀπέρχεσθαι πρὸς ὃ μὴ ἤμεν καὶ πένεσθαι ἑαυτῶν καὶ διὰ 15
τοῦτο πάλιν τῇ πενίᾳ συνεῖναι καίπερ παρόντος αὐτοῦ, καὶ
ἀπὸ τοῦ ὄντος οὐ τόπῳ, οὐκ οὐσίᾳ κεχωρισμένοι οὐδ' ἄλλῳ
τινὶ ἀποτετημμένοι τῇ πρὸς τὸ μὴ ὄν στροφῇ χωριζόμεθα,
δίκην ἄρα ταύτην ἀποτιννυμεν τῇ τοῦ ὄντος ἀποστροφῇ
αὐτοὺς ἀποστρεφόμενοι καὶ ἀγνοοῦντες, καὶ τῇ πάλιν ἀ- 20
τῶν φιλλίᾳ ἑαυτοὺς τε ἀπολαμβάνοντες καὶ τῷ θεῷ συναπτό-
μενοι. καὶ ὀρθῶς ἄρα εἴρηται, ὡς ἐν τινι φρουρᾷ <έσμεν

1. 22 sqq. cf. Plat. Phaedon. p. 62 B λόγος, ὡς ἐν τινι φρου-
ρᾷ ἔσμεν οἱ ἄνθρωποι καὶ οὐ δεῖ δὴ ἑαυτὸν ἐκ ταύτης λύειν οὐδ'
ἀποδράσκειν. Plot. IV 8,1 καὶ τὴν πρὸς τὸ σῶμα κοινωνίαν τῆς
ψυχῆς μεμψάμενος ἐν δεσμῷ τε εἶναι καὶ τεθάφθαι ἐν αὐτῷ
τὴν ψυχὴν λέγει καὶ τὸν ἐν ἀπορρήτοις λεγόμενον λόγον μέγαν εἶναι,

1/2 ὄντι αὐτὸς — πρόσεισι del. Holsten. 4 σοι] τι Holst.
7 αὐτῶν] αὐτῶν V. 8 καὶ inser. Kroll. 9 αὐτοὺς V. 10 καὶ
incl. Kroll. 11 αὐτοῖς V. 12 ἑαυτῶν Cr.] ἑαυτοῖς V. 16 τοῦτο]
τούτων V. 20 αὐτοῦς V. καὶ τῇ πάλιν αὐτῶν φιλλίᾳ correxi]
καὶ τῇ πάλιν ἐν τῇ αὐτῶν φιλλίαν V. 22 sq. post φρουρᾷ
spat. vac. 1 3/4 lin. (70 fere litt.) in V, supplevi ex Plat.

οἱ ἄνθρωποι καὶ δεσμοῖς κατακλεισθέντες. καὶ οὐ δεῖ ἑαυτὸν ἐκ ταύτης τῆς φρουρᾶς ἀποδιδράσκοντα λύειν ἐκ τῶν δεσμῶν πειραῶσθαι, ὡς ἂν του πρὸς τὰ τῆδε ἐστραμμένον καὶ ἑαυτὸν θεῖον ὄντα καταλειποτός, ὡς φησι, φυγὰς θεόθεν
 5 καὶ ἀλήτης. ὥστε πᾶς φαῦλος βίος δουλείας πλήρης καὶ ἀσεβείας καὶ διὰ τοῦτο ἄθεός τε καὶ ἄδικος <διὰ τὸ> ἐν αὐτῷ πνεῦμα πλήρες ὑπάρχον τῆς ἀσεβείας καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἀδικίας. καὶ οὕτω πάλιν ἐν ἰδιοπραγίᾳ ὀρθῶς εἰρηται εὐρίσκεισθαι τὸ δίκαιον, ἐν δὲ ἀπονεμῆσει τοῦ κατ' ἀξίαν
 10 ἐκάστῳ τῶν συζώντων εἰκόνα κείσθαι καὶ εἶδωλον τῆς ἀληθινῆς δικαιοσύνης.

XLI. Τὸ ἐν ἄλλῳ ἔχον τὸ εἶναι καὶ ἐφ' ἑαυτοῦ χωριστῶς ἀπὸ ἄλλου μὴ οὐσιωμένον, ἐὰν εἰς ἑαυτὸ στρέφηται εἰς
 τὸ γινῶναι ἑαυτὸ ἄνευ ἐκείνου, ἐν ᾧ οὐσίωται ἀπολαμβάνον
 15 ἑαυτὸ ἀπ' ἐκείνου, νοσεῖ τε καὶ φθείρεται αὐτὸ τοῦ εἶναι χωρίζον ἑαυτό. τὸ δὲ γινώσκειν ἑαυτὸ δυνάμενον ἄνευ ἐκείνου, ἐν ᾧ ἔστιν, ἀπολαμβάνον ἑαυτὸ ἀπ' ἐκείνου καὶ οἷόν τε ὄν ἄνευ τῆς ἑαυτοῦ φθορᾶς τοῦτο ποιεῖν, ἀμήχανον οὐσιωῶσθαι ἐν ἐκείνῳ, ἀφ' οὗ στρέφειν ἑαυτὸ εἰς ἑαυτό

ὅς ἐν φρουρᾷ τὴν ψυχὴν φησιν εἶναι. praeterea II 9,7 κάκεινο ἐνθυμείσθαι ἔδει, ὅτι ἡμεῖς μὲν ὑπὸ τοῦ σώματος δεδόμεθα ἡθὴ δεσμοῦ γεγενημένον.

l. 4 φυγὰς: cf. Plot. IV 8,1 Ἐμπεδοκλῆς εἰπὼν . . . καὶ αὐτὸς φυγὰς θεόθεν γενόμενος κ. τ. λ.

ad c. XLI cf. Plot. VI 5,3 et V 3,1/2.

l. 12 sqq. cf. VI 5,3 ἡδὴ γὰρ ἂν ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ εἶη καὶ ὅλως ἐν τινι εἶη καὶ οὐκ ἐφ' ἑαυτοῦ οὐδ' ἀπαθές· πάθοι γὰρ ἂν εἰ ἐν ἄλλῳ.

Phaed. 62B (inclusum animum in corpore: et vinculis istic adstrictum teneri, ut solent mancipia suppl. Holsten). 2 λύειν δὲ V. 3 του] τοῦ V. 5/6 καὶ ἀσεβείας om. Holsten. 6 διὰ τὸ add. Kroll. 8 οὕτω] οὐδέποτε Cr. cf. praef. p. XXX. 10 ἐκάστω Kroll] ἐκάστου V. 12 ἄλλῳ Holst.] ἄλλο V. 15 νοσεῖ Kroll] νοήσει V νοσήσει Creuz. τε correxi] γὰρ V.

ἀπ' ἐκείνου ἄνευ φθορᾶς καὶ γινώσκειν ἑαυτὸ ἄνευ ἐκείνου ἐδύνατο. εἰ δὴ ὄρασις μὲν καὶ πᾶσα αἰσθητικὴ δύναμις οὔτε ἑαυτῆς ἐστὶν αἰσθησις οὔτε χωρίζουσα ἑαυτὴν τοῦ σώματος ἑαυτῆς ἀντιλαμβάνεται ἢ σώζεται, νοῦς δὲ χωρίζων ἑαυτὸν ἀπὸ σώματος τότε μάλιστα νοεῖ καὶ εἰς ἑαυτὸν στρέ- 5 φεται καὶ οὐ φθείρεται, δῆλον, ὡς αἱ μὲν αἰσθητικαὶ δυνάμεις διὰ σώματος κέκτηνται τὸ ἐνεργεῖν, ὁ δὲ νοῦς οὐκ ἐν σώματι, ἐν ἑαυτῷ δὲ κέκτηται τὸ ἐνεργεῖν τε καὶ εἶναι.

^V
[XLIII] **XLII.** Ἀσώματα μὲν κατὰ στέρησιν σώματος λέγεται καὶ ἐπινοεῖται κυρίως. ὡς ἡ ὕλη κατὰ τοὺς ἀρχαίους καὶ 10 τὸ εἶδος τὸ ἐπὶ ὕλης, ὅταν ἐπινοῆται ἀποληφθὲν ἀπὸ τῆς ὕλης, καὶ αἱ φύσεις καὶ αἱ δυνάμεις, οὕτως δὲ καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος καὶ τὰ πέρατα. τὰ γὰρ τοιαῦτα πάντα κατὰ § 2 στέρησιν σώματος λέγεται. ἤδη δὲ ἦν ἄλλα καταχρηστικῶς λεγόμενα ἀσώματα, οὐ κατὰ στέρησιν σώματος, κατὰ δὲ 15 <τὸ> ὅλως μὴ πεφυκέναι γεννᾶν σῶμα. διὸ τὰ μὲν κατὰ τὸ πρῶτον σημαίνοντα πρὸς τὰ σώματα ὑφίσταται, τὰ δὲ κατὰ τὸ δεύτερον χωριστὰ τέλεον σωμάτων καὶ τῶν περὶ τὰ σώματα ἀσωμάτων. σώματα μὲν γὰρ ἐν τόπῳ καὶ πέρατα ἐν σώματι, νοῦς δὲ καὶ νοερὸς λόγος οὔτε ἐν τόπῳ οὔτε ἐν 20 τῷ σώματι ὑφίσταται οὔτε προσεχῶς ὑφίσταται σώματα οὔτε <μὴν> παρὑφίσταται σώμασιν ἢ τοῖς κατὰ στέρησιν σωμάτων λεγομένοις ἀσωμάτοις. οὐδ' εἰ κενὸν οὖν τι ἐπινοηθῆι ἀσώματον, ἐν κενῷ οἶόντε εἶναι νοῦν. σώματος μὲν γὰρ δε- 25 κτικὸν ἂν εἴη τὸ κενόν, νοῦ δὲ ἐνέργειαν χωρῆσαι ἀμή- χανον καὶ τόπον δοῦναι ἐνεργείᾳ. διττοῦ δὲ φανέντος τοῦ γένους, τοῦ μὲν οὐδ' ὅλως οἶ ἀπὸ Ζήνωνος ἀντελάβοντο,

ad c. XLII cf. Plot. VI 4.

2 δῆ] δὲ Creuz. 7 κέκτηται Holst.] κῆται V. 16 τὸ
addidi. 21 τῷ om. Holst. 22 μὴν addidi] οὔτε spat.
† litt. V. 25 χωρῆσαι Kroll] χωρίσαι V.

τὸ δ' ἕτερον παραδεξάμενοι καὶ τὸ ἕτερον μὴ τοιοῦτον εἶναι καθορῶντες ἀναιροῦσιν αὐτὸ δέον ὡς ἄλλο γένος ἦν ὑποπιτεῦσαι καὶ μὴ ὅτι οὐκ ἔστι τὸ ἕτερον μηδὲ τοῦτο μὴ εἶναι δοξάσει.

- 5 **XLIII.** Ὁ νοῦς οὐκ ἔστιν ἀρχὴ πάντων· πολλὰ γὰρ ^{Stob. Rel. I p. 312 [XV]} ἔστιν ὁ νοῦς, πρὸ δὲ τῶν πολλῶν ἀνάγκη εἶναι τὸ ἔν.
 ὅτι δὲ πολλὰ ὁ νοῦς δῆλον· νοεῖ γὰρ αἰεὶ τὰ νοήματα οὐχ ἔν ὄντα ἀλλὰ πολλὰ καὶ οὐκ ἄλλα ὄντα παρ' ἐκεῖνον. εἰ οὖν ὁ αὐτός ἐστιν αὐτοῖς, ἐκεῖνα δὲ πολλὰ, πολλὰ ἂν εἴη
 10 καὶ ὁ νοῦς· ὅτι δὲ ὁ αὐτός ἐστι τοῖς νοητοῖς, οὕτως δεικνύται· εἰ γὰρ τι ἔστιν, ὃ θεωρεῖ, ἦτοι ἐν ἑαυτῷ ἔχων τοῦτο θεωρήσει ἢ ἐν ἄλλῳ κείμενον. καὶ ὅτι μὲν θεωρεῖ δῆλον, σὺν γὰρ τῷ νοεῖν εἴη ἂν νοῦς, ἀφαιρεθεῖς δὲ τοῦ νοεῖν ἀφήρηται τῆς οὐσίας.
 15 δεῖ τοίνυν ἐπιστήσαντας τοῖς πάθεσιν, ἃ συμβαίνει περὶ § 2 τὰς γνώσεις, ἀνιχνεύσαι τὴν ἐκείνου θεωρίαν· γνωστικαὶ δὲ δυνάμεις ἐν ἡμῖν ἀθρόον· αἰσθήσεις, φαντασία, νοῦς. πάντῃ δὲ τὸ αἰσθήσει προσχρώμενον τοῖς ἔξω ἐπιβάλλον θεωρεῖ οὐχ ἐνούμενον ἐκείνοις, ἃ θεωρεῖ, ἀλλὰ μόνον τύπον
 20 αὐτῶν ἐκ τῆς πρὸς αὐτὰ προσβολῆς λαμβάνον. ὅταν οὖν ἴδῃ ὀφθαλμὸς τὸ δρώμενον, ἀμήχανον ἐν ταυτότητι γενέσθαι τοῦ δρώμενου. οὐ γὰρ ἂν ἴδοι, εἰ μὴ ἐν διαστάσει γένοιτο· ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ἀπτόμενον ἐν ταυτότητι γενόμενον φθαρεῖ· ἔξ ὧν δῆλον, ὅτι αἰεὶ ἢ τε αἰσθήσεις καὶ τὸ
 25 αἰσθήσει προσχρώμενον εἰς τὸ ἔξω φέρεται, εἰ μέλλει τὸ

ad c. XLIII cf. Plot. V 3 praesertim in § 5.

l. 5 ὅτι νοῦς πολλὰ cf. V 3,10—12.

l. 18 sqq. αἰσθήσεις: cf. Plot. V 3,1 sqq. V 5,1.

5 post πολλὰ add. μὲν Mein. 7 νοήματα] νοητὰ Mein. 8 ἐκεῖνον Wachsm.] ἐκεῖνο codd. 11 ἦτοι Mein.] ἦ τὸ codd. ἔχων Mein.] ἔχον codd. 13 νοῦς F] ὁ νοῦς P. δὲ F] γὰρ P. 14 ἀφήρηται P. 17/18 πάντῃ Holst.] πάντα codd. πᾶν Mein. 23 καὶ] καὶ Mein. (sed hoc loco ἂν omissum est.)

αἰσθητὸν κατάληψεσθαι. ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ φαντασία ἀεὶ ἐπὶ τὸ ἔξω φέρεται καὶ τῇ τάσει αὐτῆς τὸ εἰκόνισμα παρφυλίσταται, ἣτις καὶ παρασκευάζει ἔξωθεν <ἦ> αὐτῇ τῇ πρὸς τὸ ἔξω τάσει [τὴν] ὡς ἔξω ὄντος εἰκονίσματος ἔνδειξις.

- § 3 καὶ τούτων μὲν κατάληψις τοιαύτη, ὧν οὐδεμία εἰς ἑαυτὴν συννεύουσα καὶ συναγομένη ἐντύχοι ἂν ἢ τῷ αἰσθητῷ ἢ τῷ ἀναισθητῷ εἶδει. ἐπὶ δὲ τοῦ νοῦ οὐ τοῦτον τὸν τρόπον ἢ κατάληψις, ἀλλὰ συννεύοντος εἰς ἑαυτὸν καὶ ἑαυτὸν θεωροῦντος, παρεξελθὼν γὰρ τοῦ θεάσασθαι τὰς ἑαυτοῦ ἐνεργείας καὶ ὄμμα εἶναι τῶν αὐτοῦ ἐνεργειῶν οὐκ ὧν ἑαυτοῦ ὄραμα οὐδὲν ἂν νοήσειεν. ὡς μὲν οὖν ἦν αἰσθησίς τε καὶ τὸ αἰσθητόν, οὕτως ἐστὶ νοῦς τε καὶ τὸ νοητόν. θεωρεῖ δὲ ἡ μὲν ἐκτεινομένη εἰς τὸ ἔξω ἐφρίσκουσα τὸ αἰσθητὸν <ἐν> τῇ ὕλῃ κείμενον, ὁ δὲ νοῦς εἰς αὐτὸν συνα-
§ 4 γόμενος οὐδὲ μὴν ἔξω ἐκτεινόμενος. — ὕπερ καὶ ἐδόκει 15 τισὶν ὀνόματος διαφορᾶς προστεθείσης τῇ τοῦ νοῦ ὑποστά-

1. 15 sqq. cf. πρὸς Γαῦρον XIV 3 ἄρα δὴ ταῦτα τῶν Στωϊκῶν ἀγνοήματα, οἱ κάτωθεν ἄνω ἐστραμμένοι ἀπὸ τῶν χειρόνων ἐτόλμησαν γενεῶν τὰ κρείττω, τὸ μὲν εἶναι καὶ τὴν οὐσίαν πᾶσιν ἐκ τῆς ὕλης δόντες. Plot. I 4,10 ὥστε καὶ τοιοῦτον ἂν τι νοοῖτο μετὰ φαντασίας τὴν νόησιν γίνεσθαι οὐκ οὐσίας τῆς νοήσεως φαντασίας.

2/3 παραφίσταται FP¹, corr. P². 3 παρφυλίσταται: ἦτοι καὶ παρασκευάζον ἔξωθεν ἢ ἡ αὐτῇ τῇ πρὸς τὸ ἔξω τάσει τὴν ὡς ἔξω ὄντος εἰκονίσματος ἐνδεικνύμενον codd. lacun. post παρφυλίσταται sign. Usener, qui fere δηλον οὖν ὅτι καὶ τὸ φαντασίᾳ προσχρώμενον εἰς τὸ ἔξω πέρεται. ἣτις Kroll παρασκευάζει coni. Canter ἢ αὐτῇ Heeren. 4 τὴν del. Kroll. ἔνδειξις Heeren. 5 ἡ κατάληψις Wachsm. 6/7 ἢ τῷ — ἢ τῷ Usener ἦτοι — ἢ(τῷ) Wachsm. 10 οὐκ ὧν ἑαυτοῦ ὄρ. Kroll] καὶ οὐσῶν τὸ ὄρ. codd. οὐσιῶν τε ὄρ. Holst. ἐνεργουσῶν τὸ ὄρ. Wachsm. 11 ἡ αἰσθησίς F. 12 τὸ post. om. P. 14 ἐν add. Heeren. αὐτὸν corr. Heeren] αὐτὸν codd. 15 οὐδὲ μὴν Mein.] εἰ δὲ μὴ codd. οὐδαμῇ Canter. καὶ om. P. 16 οὐδ' ante ὀνόματος add. Wachsm.

σει καὶ τῆς φαντασίας. ἡ γὰρ ἐν λογικῷ ζῳῳ φαντασία δέδοκτο αὐτοῖς νόησις. ἀλλ' [εἶ] ἐκείνοις μὲν πάντα ἀναρτήσασιν ἀπὸ τῆς ὕλης καὶ τῆς σωματικῆς φύσεως ἀκόλουθον ἦν καὶ τὸν νοῦν τούτων ἀναρτᾶν· ὁ δ' ἡμέτερος <νοῦς> 5 ἀσωμάτων καὶ νοερῶν θεωρὸς οὐσιῶν· ποῦ τοίνυν κειμένης καταλήφεται αὐτάς; ἔξω δὲ ὄντα <τῆς νοερᾶς> ὕλης οὐδαμοῦ ἂν εἶη ταῦτα.

δηλον <οὖν> ὡς νοερά καὶ νόησει συνταχθήσεται. καὶ § 5 τοίνυν εἰ νοερά εἰς τὸν νοῦν <χωρεῖ,> ἑαυτὸν θεωρήσει <ὁ 10 νοῦς> νοῶν τὰ νοητά, καὶ χωρῶν εἰς ἑαυτὸν νοεῖ καὶ τὸ νοητὸν διὰ τὸ εἰς αὐτὸν ἐκεῖνα χωρεῖν. εἰ δὲ πολλὰ καὶ τὰ νοητά — πολλὰ γὰρ ὁ νοῦς νοεῖ καὶ οὐχ ἓν — πολλὰ ἂν εἶη καὶ ἔξ ἀνάγκης καὶ αὐτός. κεῖται δὲ πρὸ τῶν πολλῶν τὸ ἓν, ὥστε ἀνάγκη πρὸ τοῦ νοῦ εἶναι τὸ ἓν.

15 **XLIV.** Ἄλλο νοῦς καὶ νοητὸν καὶ ἄλλο αἰσθησις καὶ ἅ αἰσθητόν. καὶ νῶ μὲν τὸ νοητὸν σύζυγον, αἰσθήσει δὲ τὸ αἰσθητόν. ἀλλ' οὔτε ἡ αἰσθησις ἀντιλαμβάνεται αὐτῆς καθ' αὐτὴν οὔτε τὸ αἰσθητόν. νῶ δὲ τὸ νοητὸν σύζυγον [ὄν] καὶ τὸ νοητὸν τῶ νῶ, αἰσθήσει δὲ τὸ αἰσθητόν. νῶ

1. 4/5 cf. Plot. V 5,1 ὁ δὴ νοῦς γινώσκων καὶ τὰ νοητὰ γινώσκων, εἰ μὲν ἕτερα ὄντα γινώσκει, πῶς ἂν συντόχοι αὐτοῖς; ἐνδέχεται γὰρ μή...

ad c. XLIV cf. Plot. V 1,4, V 3,3/5/6 et Procl. CLX sqq.

1 καὶ τῆ τῆς φ. Usener. ἡ Mein.] εἰ codd. 2. ἐδέδοκτο Mein. εἰ del. Canter. 2/3 ἀναρτήσ. correxi] ἀπαρτ. codd. 4 νοῦς add. Heeren. 5 ἀσωμάτων Usener. σωματῶν codd. νοερῶν Kroll] ἐτέρων codd. θειοτέρων Usener. 6 ὄντα Kroll] ὄντων codd. τῆς νοερᾶς ins. Kroll. 8 οὖν add. Heeren. 8 sqq. καὶ τοίνυν εἰ νοερά εἰς τὸν νοῦν καὶ τὸ νοητὸν καὶ ἑαυτὸν θεωρήσει νοῶν τὰ νοητά codd. 9 χωρεῖ add. Mein. (vel νοερά mutat in χωρεῖ). καὶ ante ἑαυτὸν praeb. codd. (del. Usener). 9/10 ὁ νοῦς addidi. 10/11 καὶ τὸ νοητὸν post νοῦν, praeb. codd., transp. Kroll. 11 διὰ τὸ εἰς αὐτὸν ἐκεῖνα χωρεῖν Usener] διὰ τὸ εἰς ἐκεῖνα χωρεῖν codd. καὶ om. F. 12 καὶ prius del. Heeren. 15 ἄλλ ὁ νοῦς V, corr. Holst. 18 ante αἰσθητόν lacun. sign. Holsten. 19 ὄν del. Kroll. αἰσθήσει δὲ — τῶ νῶ p. 44,1 om. Holst.

δὲ τὸ νοητὸν σύζυγον ὄν καὶ [τὸ] νοητὸν τῷ νῶ, αἰσθήσει οὐδαμῶς ἔστιν ἰπόπτωτον, ἀλλὰ νῶ νοῦς ἔστι νοητόν. εἰ δὲ νοητὸν τῷ νῶ ὁ νοῦς, ἑαυτῷ ἂν εἶη νοητόν ὁ νοῦς. εἰ μὲν οὖν νοητὸς ὁ νοῦς καὶ οὐκ αἰσθητός, νοητὸν ἂν εἶη. εἰ δὲ νοητὸς νῶ καὶ οὐκ αἰσθήσει, νοοῦν ἂν εἶη. 5 ὁ αὐτὸς ἄρα νοοῦν καὶ νοούμενον ὅλον ὅλου, καὶ οὐχ ὡς ὁ τριβῶν καὶ τριβόμενος. οὐκ ἄλλω οὖν μέρει νοεῖται καὶ ἄλλω νοεῖ. ἀμερῆς γὰρ καὶ νοητὸς ὅλος ὅλω καὶ νοῦς δι' ὅλου, ἐπίνοιον οὐδεμίαν ἐν ἑαυτῷ ἀνοησίας ἔχων. διὸ οὐχὶ τότε μὲν ἑαυτοῦ νοεῖ, τότε δὲ οὐ νοεῖ. καθ' ὃ γὰρ 10 οὐ νοεῖ, ἀνόητος ἔσται. οὐδὲ ἀφιστάμενος οὖν τοῦδε ἐπὶ τότε μεταβαίνει· ἀφ' οὗ γὰρ ἀφίσταται μὴ νοῶν ἐκεῖνο, ἀνόητος καθ' ἐκεῖνο γίνεται. εἰ δὲ μὴ τότε μετὰ τότε ἐπ' αὐτοῦ γίνεται, ἅμα πάντα νοεῖ. ἐπεὶ οὖν πάντα ἅμα καὶ οὐ τὸ μὲν νῦν τὸ δὲ αὐθις, πάντα ἅμα νῦν καὶ αἰ. εἰ 15 οὖν ἐπ' αὐτοῦ τὸ νῦν, ἀνήρηται δὲ τὸ παρεληλυθὸς καὶ τὸ μέλλον, ἐν ἀδιαστάτῳ τὸ νῦν <καὶ> ἀχρόνω παραστήματι. ὥστε τὸ ὁμοῦ κατὰ τε τὸ πληθὸς κατὰ τε τὸ χρονικὸν διάστημα ἐπ' αὐτοῦ. διὸ καθ' ἕν πάντα καὶ <ἐν> ἐνὶ καὶ ἀδιαστάτῳ καὶ ἀχρόνω. εἰ δὲ τοῦτο, οὐδὲ τὸ ποθὲν ποι τῷ 20 νῶ οὐδὲ κίνησις ἄρα, ἀλλὰ ἐνέργεια, καθ' ἕν, ἐν ἐνὶ αὐξῆς

1. 6 cf. Plot. V 1,4 ἀλλὰ δύο ὄντα τοῦτο τὸ ἐν ὁμοῦ νοῦς καὶ ὄν καὶ νοοῦν καὶ νοούμενον.

1. 8 cf. Plot. V 3,6 νοῦς γὰρ καὶ νόησις ἐν· καὶ ὅλος ὅλω, οὐ μέρει ἄλλο μέρος.

1. 14 cf. Procl. CLXX.

1. 16 sq. cf. Plot. V 1,4 ὁ δὲ νοῦς πάντα. ἔχει οὖν ἐν αὐτῷ πάντα ἔστώτα ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἔστι μόνον καὶ τὸ ἔστιν αἰ καὶ οὐδαμοῦ τὸ μέλλον οὐδὲ τὸ παρεληλυθὸς.

1 τὸ incl. Kroll. 6 νοοῦν correxi] νοῶν V. 9 ἀνοησίας Holst.] ἀνοσίας V. 14/15 καὶ οὐ — πάντα ἅμα bis hab. V. 15 inter αἰ et εἰ lacun. sign. Holsten. 17 τὸ νῦν <καὶ> ἀχρ. Kroll] τῷ νῦν ἀχρ. V. 19 ἐν add. Holst. 20 ποθὲν ποι Kroll] πόθεν ποιῶ V. 21 αὐξῆς correxi] αὐξην V.

τε ἀφηρημένη καὶ μεταβολῆς καὶ διεξόδου πάσης. εἰ δὲ
 τὸ πλήθος καθ' ἓν καὶ ἅμα ἡ ἐνέργεια καὶ ἄχρονος, ἀνάγκη
 παρυσποστῆναι τῇ τοιαύτῃ οὐσίᾳ τὸ αἰεὶ ἐν ἐνὶ ὄν. τοῦ-
 το δὲ ἐστὶν αἰών. παρυσπέστη ἄρα νῶ ὁ αἰών.
 5 τῶ δὲ μὴ καθ' ἓν ἐν ἐνὶ νοοῦντι, ἀλλὰ μεταβατικῶς § 2
 καὶ ἐν κινήσει καὶ ἐν τῶ τὸ μὲν καταλείπειν, τὸ δὲ ἐπιλαμ-
 βάνειν καὶ μερίζειν καὶ διεξοδεύειν παρυσπέστη χρόνος. τῇ
 γὰρ τοιαύτῃ κινήσει παρυσφίσταται τὸ μέλλειν καὶ παρεληλυ-
 θέναι. ψυχῇ δὲ μεταβαίνει ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλο ἐπαμβίβουσα
 10 τὰ νοήματα οὐκ ἐξισταμένων τῶν προτέρων οὐδέ ποθεν
 ἄλλοθεν ἐπεισιόντων τῶν δευτέρων· ἀλλὰ τὰ μὲν ὥσπερ
 ἀπελήλυθε καίπερ μένοντα ἐν αὐτῇ, τὰ δ' ὥσπερ ἀλλαχόθεν
 ἔπεισιν. ἀφίκετο δ' οὐκ ἀλλαχόθεν, ἀλλ' αὐτῆς [καὶ] αὐτόθεν
 εἰς ἑαυτὴν κινουμένης καὶ τὸ ὅμμα φεροῦσης εἰς ἃ ἔχει
 15 κατὰ μέρος. πηγῇ γὰρ ἔοικεν οὐκ ἀπορροῦτω, ἀλλὰ κύκλω
 εἰς ἑαυτὴν ἀναβλυζούσῃ, ἃ ἔχει· τῇ μὲν οὖν ταύτης κινή-
 σει παρυσφίσταται χρόνος, τῇ δὲ τοῦ νοῦ μονῇ τῇ ἐν ἑαυτῶ
 ὁ αἰών, οὐ διηρημένος ἀπ' αὐτοῦ ὥσπερ ὁ χρόνος ἐκ ψυχῆς,
 ὅτι καὶ αἱ παρυσποστάσεις ἦνονται ἐκεῖ. διαψεύδεται δὲ τὸ § 3
 20 κινούμενον <πρὸς τὸ μένον> αἰῶνα διὰ τὸ ἄμετρον τῆς

1. 4 αἰών: cf. Procl. CLXIX.

1. 4 sqq. περὶ χρόνον καὶ αἰῶνος cf. Plot. VI 5,11 et IV 4,15.

1. 9 sqq. χρόνος τῇ ψυχῇ: cf. Procl. CXCI sq., CXCIX sqq.

1. 15 πηγῇ cf. Porph. de abst. ed. Nauck p. 283,12 ἀπὸ κρη-
 νης ἀενάου καὶ ἀπορροῦτου. Plot. VI 9,8 ἡ κίνησις αὐτῆς <sc. ψυ-
 χῆς> οὐκ ἐθδεῖα ἀλλ' ἢ ὅταν κλάσιν λάβῃ, ἡ δὲ κατὰ φύσιν
 κινήσις, οἷα ἡ ἐν κύκλω περὶ τι οὐκ ἔξω, ἀλλὰ περὶ κέντρον.

1. 16 sqq. cf. Plot. IV 4,15 εἰ γὰρ αἰών μὲν περὶ νοῦν, χρό-
 νος δὲ περὶ ψυχὴν ...

5 μεταβατικῶς Holst.] μεταβατικῆς V. 8/9 παραληλυθέ-
 ναι V, corr. Holst. 13 καὶ del. Kroll. 20 πρὸς τὸ μένον
 addidi. αἰῶνα correxi] αἰών V (τὸ κιν. αἰεὶ πρὸς τὸν αἰῶνα
 Creuz.) διὰ τὸ Kroll] δὲ αὐτοῦ V δι' αὐτοῦ Holst.

κινήσεως εἰς ἔννοιαν λαμβανόμενον αἰῶνος, καὶ τὸ μένον
 πρὸς τὸ κινούμενον χρόνον ἑαυτοῦ, ὡσπερ τὸ νῦν αὐτοῦ
 καὶ διεξοδεῦον καὶ πολλαπλασιάζον κατὰ πάροδον τοῦ χρό-
 νου. διὸ καὶ ἐν στάσει τὸν χρόνον τινὲς οὐχ ἦττον ἢ ἐν
 κινήσει θεωρεῖσθαι ὑπελάμβανον καὶ τὸν αἰῶνα, ὡς ἔφαμεν, 5
 τὸν ἄπειρον χρόνον, ἑκατέρου τὰ πάθη τὰ ἑαυτοῦ τῷ ἑτέρῳ
 προστιθέντος, τοῦ μὲν κινουμένου ἀεὶ ἀπὸ τοῦ ἐστῶτος
 κατὰ ταυτότητα τῷ ἀεὶ τῷ ἑαυτοῦ τὸν αἰῶνα ἀπεικονίζοντος,
 καὶ τοῦ ἐστῶτος ἐν ταυτότητι ἐνεργείας τὸν χρόνον τῇ ἑαυ-
 § 4 τοῦ μονῆ <τῆ> ἀπὸ τῆς ἐνεργείας προσάπτοντος. λοιπὸν 10
 δὲ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ὁ διηρημένος χρόνος ἄλλος ἄλλου·
 οἶον ἄλλος Ἡλίου, ἄλλος Σελήνης, ἄλλος Ἐωσφόρου καὶ
 ἐφ' ἑκάστου ἄλλος. διὸ καὶ ἄλλου ἐνιαυτὸς ἄλλος· καὶ
 ὁ τούτους περιέχων ἐνιαυτὸς κεφαλαιούμενος εἰς τὴν τῆς
 ψυχῆς κίνησιν, ἣς κατὰ μίμησιν κινουμένων τούτων, ἀλλοίας 15
 δὲ τῆς ἐκείνης κινήσεως οὔσης καὶ ἀλλοίας τῆς τούτων
 ἀλλοῖος καὶ ὁ χρόνος ἐκείνης τοῦ τούτων· διαστηματικὸς
 μὲν οὗτος καὶ ταῖς κατὰ τόπον κινήσεσι καὶ μεταβά-
 σεσι * * *

5 post αἰῶνα praeb. V καὶ τὸν αἰῶνα, ὡς sed ipse delet. 10 τῆ add. Kroll. 17 τῆς τούτων V, correxi.

Index.

<p style="text-align: center;">A</p> <p>ἀβλαβής 17 19 ἀγαθοειδής 19 17 ἀγαθός 19 17 22 12; τὸ ἀγαθόν sum- mum bonum 19 12 sqq. opp. κακία 20 1 sqq. ἀγέννητον 4 17 11 18 q. ἄγνοια 14 17 ἀγνοεῖν 37 15 38 20 Ἰδιός 13 3 sqq. 14 1 ἀδιάλειπτος 36 7 sq. ἀδιάστατον 25 17 25 21 44 17 20 opp. διά- στατον 26 5 27 16 ἀδιεξίτητος 28 21 ἀδικία 39 8 ἄδικος 39 6 ἀδυναμία 30 8 10 ἀδύναμος 7 20 8 8 29 13 ἀειδής (φύσις) 14 2 ἀένναος οὐσία 35 11 ἄζωτα 9 14 sq. 10 3 13 ἄζωος 7 19 ἄηρ 15 9 ἄθεος 39 6 αἰδεῖσθαι 25 4 αἰθέριον σῶμα 14 13 αἰνίσεσθαι 34 3 αἰσθησις 5 6 sqq. 23 9 23 15 27 15 34 7 opp. νόησις 5 8 sqq. de differentia, quae est inter αἰσθησις, φαντασία, νοῦς c. XLIII § 2—4; αἰσθησις καὶ τὸ αἰσθητόν opp. νοῦς καὶ τὸ νοητόν 42 11 sq. et c. XLIV</p>	<p>αἰσθητικός 5 9 12 7 2; αἰσθητικαὶ δυνά- μεις opp. νοῦς 40 2 sqq. αἰσθητός 23 12 34 8 34 19 42 1 46 11 opp. νοητός 43 15 sqq. αἰτία 4 7 14 15 3 αἴτιος 4 13 6 13 30 12 αἰών opp. χρόνος 45 4 sqq. ἀκαθαρσία 19 13 ἀκάματος ὑπόστασις 35 12 ἀκολουθεῖν 17 18 ἀκολουθία 20 15 ἀκόλουθον 43 3 ἀκραιφνέστατος 35 14 ἀκράτητον 12 4 τὰ ἄκρα 30 11 sq. ἀλληθῶν 24 2 ἀλήθεια 37 4 ἀληθινός 8 2 39 10 ἄληπτον 11 17 ἀλήτης 39 5 ἄλλοιός ὕλη 7 20 ἄλλοιοῦσθαι 9 4 ἄλλοίωσις 9 5 ἄλλοτριος 19 12 23 4 29 5 ἄλογια 21 15 ἄλογος 24 16, πάθος 21 13, κίνησις 23 1 ἄλυτος 4 11 4 18 ἄμαρτια 16 5 ἀμεγέθης 6 1 12 3 29 11, ἀμεγέθως 28 16 29 17 ἀμέρεια 28 18 ἀμερής 26 5 8 sqq. 31 9 44 8, ἀμερῶς 1 7 26 5 27 20 28 16</p>	<p>ἀμέριστος 1 17 sq. ἀμετάβλητος 35 5 ἄμετρον 45 20 ἀμήχανον 39 18 40 25 41 21 ἄμοιρον 12 4 ἄμορφον 14 16 ἄν om. in opt. potent. 41 23 ἀναβλύζειν κύκλω 45 16 ἀνάγειν 11 13 15 14 sq. 33 19 ἀναγωγή πρὸς τὸ πρῶτον 15 19 ἀναδέχεσθαι 14 8 ἀναδυσμίασις 14 17 19 ἀναιρεῖν 41 2 44 16 ἀναίσθητον εἶδος 42 7 ἀναίτιος 4 8 ἀνάλογον 5 11 6 14 ἀναπλαστικὰς ἐπι- νοίας 34 16 ἀναπόστατος 38 1 3 ἀναρτᾶν c. gen. 43 4, ἀπὸ 4 13 43 2 ἀνδρεία 18 1 19 2 20 17 21 7 ἀνείδεος 7 20 ἀνεννοήτως 3 3 ἀνεπιπρόσθητον 11 19 ἀνέφελος 15 9 ἀνθέλκω 15 3 ἀνθρωπος 18 10 19 5 21 12 14 22 11 sq. 39 1 ἀνιχνεύειν 41 16 ἄνοδος 22 16 ἀνοησία 11 4 44 9 ἀνόητος 44 11 13 ἀντακολουθεῖν 20 18 ἀντιλαμβάνεσθαι τι- νος 40 4 27 43 17</p>
---	--	---

- ἀντιτείνω 19 3
 ἀξία 37 7 39 9
 τὸ ἄογκον 11 17 29
 11 sq. 12 3, opp. τὸ
 ἐν ὄγκῳ 12 1 sqq.
 ἀοριστεῖν περὶ 26 22
 ἀπάθεια 19 6 20 17
 25 7. ἀπό 2 8
 ἀπαθής 6 7 10 9 13
 20 17 25 8, -θῶς 23 8
 ἀπαλλαγὴ 24 1
 ἀπαλλάττειν 20 5 sq.
 ἀπαρτῶν movere 36 6
 ἀπάτη 30 12
 ἀπεικονίζειν 46 8
 *ἀπειροδύναμος ψυ-
 χῆς φύσις 32 8
 ἀπειρος 7 20 27 15
 28 13 21 35 12 46 6,
 ἐπ' ἀπειρον 32 10
 ἀπιστία 16 6
 τὸ ἀπλήθυντον 26
 8 sqq. 30 17, -τως
 26 12 27 20
 ἀποδιδράσκειν 39 2
 ἀποδηήσκειν 9 17
 ἀποιος ὕλη 9 6
 ἀποικερατίζειν 32 2
 ἀποκόπτειν 32 1 33 3
 ἀπολαμβάνειν recu-
 perare 37 1 38 9 38
 21, ἀ. ἐαυτὸν ἀπό se
 abstrahere 39 14 17
 ἀπολαύειν 16 1 26 9
 27 21
 ἀπόλαυσις 23 10
 ἀπόλειψις ἐκ 8 11
 ἀπολλύμενον 35 7
 ἀπονέμῃσις 39 9
 ἀπορεῖν 27 24 28 7 9
 ἀπορία 33 18
 ἀπόρρητος πηγὴ 45 15
 ἀοσπᾶν 13 6
 ἀπόστασις 18 6 22 18
 ἀποστρέφειν 16 12 36 3
 38 20
- ἀποστροφή 38 19
 ἀποτέμνειν 38 18
 ἀποτιννυμένον δίκην
 38 19
 ἀπόφασις 7 15
 ἀποχή 18 7
 τὸ ἀπροαίρετον 24
 6 sqq.
 ἀπροσέκτως 25 1
 ἀπτεσθαι 41 23
 ἀρεταί περὶ ἀρετῶν
 c. XXXII, quattuor
 genera § 1 § 6, ἀ.
 τοῦ πολιτικοῦ § 2,
 ἀ. τοῦ θεωρητικοῦ
 § 3, ἀ. νοεῶς τῆς
 ψυχῆς ἐνεργούσης
 § 4, ἀ. παραδειγμα-
 τικαί § 5
 ἀριθμός 26 6 27 21
 28 4
 ἀρεεῖν 19 14 25 3
 ἀρμονία 6 11 13
 ἀρμόττειν 6 12 7 2 sq.
 ἀρρητος 12 15
 ἀρτῶν 4 19, ἀπό 4
 14 sqq.
 ἀρχαῖοι 40 10
 ἀρχεσθαι med. in-
 cipere 15 18 35 12,
 pass. obtemperare
 18 4
 ἀρχέτυπον 27 4
 ἀρχή principium 41
 5, imperium 18 3
 ἀσέβεια 39 6 sq.
 ἀσθένεια 25 6
 ἀσθενής 24 7 29 12
 ἄσκιος 15 9
 ἀσκός 12 12
 ἀσυμπαθῶς 24 16
 ἀσύνθετος 4 10 18 34
 10 35 6
 τὸ ἀσώματον 3 4 7
 7 sqq. 29 9 32 11,
 ζωαὶ ἀσώματοι 10
- 14 sqq., duplex est
 6 8 sqq. et c. XLII,
 quid cognoverint
 de eo veteres
 c. XXXVIII, quo-
 modo adsit σώματι
 29 18 sqq., opp.
 κόσμος 26 4 sqq.,
 τὸ πάσχειν τῶν
 ἀσωμάτων opp. τ.
 π. τῶν σωμάτων
 c. XVIII
 ἀτελής 16 3 10
 ἀτμίς 15 10
 κατὰ ἄτομον 3 5
 ἀτόπως 26 13
 ἄτρυνος ὑπόστασις 35
 12
 ἀτύχη 15 8 10
 ἄυλος 6 1 14 12 25 16
 30 16, opp. ἐνυλον
 c. XXXIX 30 2 sqq.
 33 12
 ἀυξάνειν 28 10
 αὐξή 44 21
 αὐτόθεν opp. ἀλλα-
 χόθεν 45 13
 αὐτοκίνητος 7 14 10 6
 ἀφαιρέσις 19 12
 ἀφαιρέσθαι 24 2 sqq.
 41 13 sq. 45 1
 ἀφή 2 3 sq.
 ἀφθαρτος 4 12 18 6 1
 11 2
 ἀφορίζειν 21 15
 ἀφροδίσια φυσικά 24
 11
 ἄχρονος 44 17 20 45 2
 ἀχάριστος 6 13 7 12
- B**
- βαρεῖσθαι 15 2
 βαρὺ πνεῦμα 14 4
 βέβαιος 10 15
 βίος 22 16 39 5
 βιοῦν 13 11

βλέπειν 17 19 20 17
36 10 37 13 sq.
βούλεσθαι 1 9 7 5 11
16 24 15 34 4

Γ

γειννιάσις 25 1
γένεσις 4 7 11 1 22 2
γεννᾶν 11 8 10 15 14
20 2 40 16, τὸ γεν-
νητόν duplex 4
7 sqq., quae inter-
cedat ratio inter
γεννᾶν et γεννη-
θέν c. XIII
γέννημα 45 15 13 16 5
γένος 7 8 20 12 21 9
29 2 40 27
γεώδης 15 4
γῆ 14 5 15 3, γῆς ἐπι-
βαίνειν 13 1, ἐπιγῆς
ἐνίσχεσθαι 15 4, τὸ
ἐπι γῆς εἶναι 13 1
γιγνώσκειν 11 6 21 5
34 2 38 4 8 sqq. 39 16,
τὸ γνῶναι ἑαυτόν
23 4 39 14 40 1
γνωριστικὰ ιδιότη-
τες 34 18
γνώσις 11 6 20 9 26
22 38 9 41 16
γνωστός 11 6

Δ

δαιμόνιος ἄνθρωπος
22 12
δαίμων 22 12
δεικνύναι 41 10
δεκτικός 40 24
δεσμός 39 1 sq.
δεσπότης 25 5
δέχεσθαι 30 5 34 14
δηλοῦν 34 16
διάθεσις 12 4 6 14 10
19 4 23 14

διαιρεῖσθαι 30 19,
δηρημένος 30 17
45 18, -ως 27 21
46 11
διακείσθαι 12 5
διακόπτειν 32 18
διαλαμβάνεσθαι 32 4
32 20
διάληψις 30 16
διάστασις 25 15 sq. 41
22
διάστατος 27 15, δια-
στατῶς, opp. ἀμε-
ρῶς 1 6 26 4
διάστημα 26 3 44 19
διαστηματικός χρό-
νος 46 17
διατιθέναι 14 10,
med. 23 8
διαφέρειν 22 4
διαφορὰ 30 14 32 12
42 16
διαφορεῖσθαι 34 20
35 7
διάφορος 35 9
διαφορότης 31 3
διαψεύδεσθαι τι πρὸς
τι 45 19
διεξοδεύειν 45 7 46 3
διέξοδος 45 1
διέρχεσθαι 11 19
διήκει 14 4 15 18
τὸ δίκαιον 39 9
δικαιοσύνη 18 2 19 3
20 14 39 11
δίκην ἀποτίννυμεν
38 19
διορισμένον σῶμα 14
11
δίνυρος ἀναθυμία-
σις 14 19
δοκεῖν 8 13 sq. 42 15,
δέδοκτο (aug. om.)
43 2
δοξάζειν 26 19 37 4
41 4

δουλεία 39 5
δυναμειν 29 6
δύναμις 1 14 sq. 3 5
9 9 12 13 21 8 30 7
33 8 sqq. etc., κατὰ
δύναμιν 16 2 28 21,
opp. ὄγκος 29 1 sqq.
δυσχεραίνειν 25 4

Ε

ἐγκείσθαι 32 6
ἐγγήγορος 11 5
ἐδρατος 10 15
εἰδήσις 20 9 38 9
εἰδικός 32 14 21 33 5
εἶδος genus 21 1,
forma 2 2 9 7 14
15 sq. 32 12 sq. 33 2
40 11 42 7, κατ'
εἶδος 29 2, opp. ὕλη
9 16
εἰδωλικῶς 3 2
εἶδωλον 8 2 11 13 4 7
14 1 15 5 39 10
εἰκόνομια 42 2 4
εἰκών 27 3 5 39 10
εἰσδύειν 5 7
ἐκβασις ἀφ' ἑαυτοῦ
29 3
ἐκβαίνειν ἐκβεβηκῶς
27 9 sqq. 28 11, ὕπερ
c. acc. 28 2
ἐκκαθαίρειν 25 8
ἐκκαλεῖσθαι 5 4 6
ἐκστασις 31 12
ἐκτασις 12 15
ἐκτείνειν 42 13 15
ἐλαττοῦν 36 1 sq.
ἐλάττωμα 27 23
ἐλάττωσις 29 8
ἐλκειν 12 13
ἐλλείπειν 8 6 35 13
ἐλλειψις 8 7
ἐμποδίζειν πρὸς 11 16
33 4, pass. 24 1
ἐμποιεῖν 9 5 11

ἔμφυχον 3 9 6 14
 τὸ ἐν divinum 41 6,
 opp. νοῦς 43 14
 ἐναπομόργγυσθαι τύ-
 πον 13 12
 ἐναρμόνιον 7 1
 ἐνδεής 36 19
 ἐνδεια 36 2
 ἐνδειξις 42 4
 ἐνδέγεται 34 4
 τὸ ἐνδόσιμον 25 10
 ἐνεργάζεσθαι 21 16
 ἐνέργεια 6 5 7 13 sq.
 22 5 31 1 32 8 33
 3 sqq. 40 25 sq. 42 10
 45 2 46 10, opp. κί-
 νησις 44 21
 ἐνεργεῖν 5 3 18 14 21
 18 etc., ἔ. νοερός 20
 13, πρὸς τὸν νοῦν
 20 16 22 7
 ἐνεργητικὴ ἐνότης
 31 8
 ἐνέγεσθαι 15 5 36 12
 ἐνιαυτός 46 13 sq.
 ἐνίξεσθαι 31 14
 ἐννοια 22 8 46 1
 ἐνογκος 11 18 25 14
 ἐνότης 31 5 sqq. 38 10
 ἐνοῦσθαι 30 4 20 31
 10 32 18 41 19 45 19
 τὰ ἐντεῦθεν 18 6
 ἐντυγχάνειν 28 22 29
 15 33 16 42 6
 ἐνυγρον πνεῦμα 14 4
 ἐνυλος 2 1 25 14 33 15,
 opp. ἄνυλον 30 28 sqq.
 et c. XXXIX
 ἐνωσις πρὸς αὐτό 12
 14 32 18 33 3
 ἐξαλλάττειν ἐξηλλαγ-
 μένα 29 2
 ἐξέρχεσθαι 9 8
 ἐξιστάναι 11 12 37 8,
 med. 31 12 45 10
 ἐξοδος 14 19

ἐξομοιωτικὴ παρου-
 σία 29 18
 ἐξορίζειν c. gen. 24
 10, ἀπό 34 17
 ζοικα 6 6 11
 ἐπαγγέλλεσθαι 8 8
 ἐπακούειν 35 10
 ἐπαλλάττειν 26 18 31
 15 35 8
 ἐπαμείβειν 45 9
 ἐπιείργεσθαι 9 4 10
 32 17 45 11
 ἐπεισοδιώδης 30 20
 31 6
 τὸ ἐπέκεινα 3 3, ζωὴ
 τοῦ ἐπ. 3 11, quid
 sit proprium τοῦ
 ἐπ. c. XXV
 ἔπεσθαι 2 16 5 12 14 17
 ἐπιβαίνειν γῆς 13 1
 ἐπιβάλλειν trans. 36 1,
 intrans. 26 23 41 18
 ἐπιζητεῖν 36 10 sq.
 τὸ ἐπιθυμητικόν 18 2
 ἐπιθυμία 24 9
 ἐπικτητος 30 20
 ἐπιλαμβάνειν 45 6
 ἐπιλείπειν 36 7
 ἐπιμελητέον 22 14
 ἐπίνευσις 23 13
 ἐπίνουεῖν 28 12 33 12
 40 10 sq. 23
 ἐπίνοια 34 17 44 9
 ἐπιστήμη 21 4 32 5
 = ἐνέργεια 32 8
 ἐπιστρέφειν 4 3 sqq.
 5 5 15 13 16 5 7 sq.
 ἐπιστροφή 2 6 20 8
 ἐπίτασις 25 7
 ἐπιτηδείως 33 14 34
 13
 ἐπιτηδειότης 14 9
 ἐπιτιμᾶν 25 6
 ἔργον 12 8 15 7 21 6
 ἔτεροδύναμα μέρη
 27 22

ἔτεροούσιος 23 5 30 8,
 -ως 32 7
 ἔτερότης 29 3 30 16
 31 2 sqq. 34 21
 εὐρίσκειν 37 16 42 13,
 εὐρίσκεισθαι 12 5
 28 4, c. inf. 34 1
 ἐφέλλεσθαι 13 7 14 1
 15 1 5 sq.
 ἐφίεσθαι 15 20
 ἐφιστάναι aor. II c.
 dat. contemplari
 41 15
 ἔχειν 39 12 44 9, se
 habere ἔ. κατὰ
 ταῦτά 35 4, c. inf.
 36 7, ἔχεσθαι c. gen.
 11 9 35 8
 Ἐωσφόρου χρόνος
 46 12

Z

ζῆν 3 11 6 2 7 20 9
 11 sq. 19 5, τὸ μὴ
 ζῆν 9 12
 Ζήνων: οἱ ἀπὸ Ζή-
 νωνος 40 27
 ζητεῖν 35 15 36 10
 ζωαρεῖον 12 11
 ζωὴ 3 9 sqq. 6 2 7
 14 sq. 9 13 10 3 10 sqq.
 32 21 35 13
 ζῶον 5 9 sqq. 6 10 14,
 λογικόν 43 1, αἰ-
 σθητικόν 5 12
 ζωτικόν εἶδος ψυχῆ
 32 13

H

ἡγεῖσθαι 19 2
 ἡδεσθαι 23 10
 ἡδονή 23 12 15
 ἡλιοειδής 14 14
 ἡλιος ἡλίου χρόνος
 46 13
 ἡσυχίαν ἄγειν 25 5

θάνατος διπλοῦς 2 13,
 ἐν ποιῶ ζωῆ 10 11
 θανμάζειν 27 6 37 17,
 θαναμαστόν 37 11
 θεᾶσθαι 42 9
 θεατός 17 15
 τὸ θεῖον 16 8 39 4
 θεμέλιος 23 3
 θεός 16 1 19 7 22 13
 38 21, θεόθεν 39 4,
 θ. πανταχοῦ καὶ
 οὐδαμοῦ 16 13, τὰ
 πάντα γίνεται δι'
 αὐτόν 17 2
 θέρμανσις 6 6
 θεωρεῖν 41 11 sqq. 41
 19 42 9 43 9, θεω-
 ρεῖσθαι 6 10 9 11
 10 2 11 4 18 7 19 9
 22 17 27 10 28 13
 31 3 35 2
 θεωρητικός 17 14 sq.
 18 5, θ. ἀρεταί 19 6
 θεωρία 17 14 18 5
 20 14 41 16
 θεωρός 43 5
 θηλύνειν 14 14
 θηρίον 12 11
 θνητός 18 10
 τεθολωμένον 15 1
 θραυσθέν 12 17
 τὸ θνυόμενον 18 1
 θνυμός 24 4 9

I

ἰατρία 23 15
 ἰδιοπραγία 39 8
 τὰ ἴδια 7 18 26 20
 28 2 31 16
 ἰδιότης 26 18 27 6
 28 15 34 5 18
 ἰδρῦεσθαι 8 12 31 11
 35 4 14 38 13
 ἵνα = ὥστε 5 11
 ἰσῆναι ἐστός 46 7 sqq.

K

καθάειρειν 19 7 sqq.
 21 12 23 14, pass.
 19 8 20 7 21 13 24 14
 καθαρῶν 28 23 33 7
 καθαρός 14 11, ἀπό
 17 16 24 15
 καθαρσις 18 11 sqq.
 19 9 22 18 23 3 25 3,
 duplex est 19 7, κα-
 θάρσις = ἀρεταί
 τοῦ πρὸς θεωρίαν
 προκόπτοντος 18 6,
 καθάρσις et τὸ
 ἀγαθόν 19 11 sqq.
 καθαρτικαὶ ἀρεταί
 19 8 20 6 12 22 6
 12 sqq.
 καθεύδειν 11 5
 τοῦ καθήκοντος abs.
 17 18
 τὰ καθόλου, opp. τὰ
 μερικά 10 8 sqq.,
 καθολικῶς 10 8
 καθορᾶν 41 2
 κακία 20 2, διπλῆ 20
 3 sqq.
 κακοῦν 16 6
 κάλυμμα 36 3
 καταδειεσθαι 2 6 12 17
 καταδοχή 30 4
 κατακερματισμός 29 4
 κατακλείειν 39 1
 κατακοσμεῖν 18 10 21
 14
 κατακρατεῖν 26 17
 καταλαμβάνεσθαι
 med. 42 1 43 6, pass.
 25 23
 καταλείπειν 39 4 45 6,
 pass. 19 15
 καταλήγειν trans. 36
 6, intrans. 32 11
 κατάληψις 42 5 8
 κατάπτωμα 11 14

κατασκευάζειν 37 2
 καταχρηστικῶς 40 14
 καταψεύδεσθαι 27 24
 κατέχεσθαι 12 10
 τὰ κατηγορούμενα 34
 19
 κάτοπτρον 8 12
 κενός 19 2 40 23 sq.,
 τὸ κενόν 40 25
 κένωσις 33 18
 κεφαλιτούμενος ἐνι-
 αὐτός 46 14
 κινεῖν 6 12 sqq. 7 3 sqq.
 15 16 24 15 sq. 45
 14 20, τὸ κινούμε-
 νον opp. τὸ μένον
 45 20 sqq.
 κίνησις 8 1 12 4 23 1
 25 1 9 45 6 16 sqq.,
 opp. ἐνέργεια 44 21
 κοινωρία 17 19 sq. 27 13
 κοινότης 7 7
 κοκορησμένη ζωή 35 15
 κόρος opp. πενία 34 2
 36 18 sq.
 κοσμεῖσθαι 18 11
 κοσμικὸν σῶμα 15 15
 κόσμος 12 7 sq., τὸ
 σῶμα τοῦ κόσμου
 opp. νοητός κόσμος
 c. XXXIII, quae
 ratio intercedat
 inter κόσμος et τὸ
 νοητόν et ἀσώμα-
 τον 26 4 sqq., quae
 ratio intersit inter
 κόσμος et τὸ ὄν 30
 9 sqq. et c. XXXIV
 κρᾶσις 27 11
 κρατεῖν τινος 32 17,
 pass. 12 7 26 24 32
 21 33 8 sqq.
 κράτος 29 7
 κρίνειν = καλεῖν 20 5
 κτᾶσθαι 3 12 4 9 6 2
 13 5 27 4 29 7 40 7

κόκλος 15 16 45 15
 κολύειν 7 10 31 19

Α

λαγχάνειν 14 8
 λαμβάνειν 22 7 25 7
 28 12 31 13 34 16
 35 11 36 3 41 20 46 1,
 ἔξϊαν εἴληψε c. inf.
 37 7
 τὸ λειπόμενον 29 14
 τὸ λογιζόμενον 17 21
 25 2
 λογικός 43 1
 τὸ λογισμὸν 17 18 18 2
 25 „, -ὼς 3 1
 λόγος oratio 34 4,
 ratio 5 3 14 13 25 3
 40 20, λ. ψυχῆς 10 4
 13 10, καθ' ἕκαστον
 λόγον 33 9
 λοιδορεῖν 16 6
 λύειν 2 7 9 sqq. 12 17
 25 1 39 2
 λυτός 35 1 6
 λύπη 23 12

Μ

μάχη 25 2
 μέγεθος 28 15 29 10
 13 sqq.
 τὸ μεμεγεθυσμένον
 26 7
 μειωθέν 28 8
 μελετᾶν 5 2 15 7 24 4
 μέλλειν 41 25, τὸ μ.
 45 8, opp. τὸ παρε-
 ληλυθός 44 16
 μένειν 8 7 10 14 21 7
 28 14 29 10 31 1 45
 12, τὸ μένον opp.
 τὸ κινούμενον 45
 20 sqq.
 μερίζειν 32 1 45 7,
 μερίζεσθαι 3 4 27 16

μερικός 10 7 sqq. 13
 10, -ὼς 10 9 27 21
 μεριστός 1 18 2 1 sq.
 16 3 26 11 sqq., -ὼς
 26 16 29 17
 μέρος 12 6 sq. 25
 20 sqq. 27 15 sqq.
 28 17 30 15, ἀνά
 μέρος 17 11, κατὰ
 μέρος 45 15, opp. τὸ
 πᾶν 33 6 sqq.
 μέσος 1 18 30 11
 μεταβαίνειν 14 6 8 44
 12 45 9
 μεταβάλλειν 10 17
 μετάβασις 12 2 27 25
 46 18
 μεταβατικῶς καὶ ἐν
 κινήσει 45 5
 μετάβλητος 34 20
 μεταβολή 10 18 11 1
 30 6 45 1
 μεταδιδόναι 1 14
 μετέχειν 17 11 19 17,
 μετέχεσθαι 28 6
 μετοχαί 30 7
 μετριοπάθεια 17 17
 19 4 21 15 25 7

μέτρον 26 3 30 15,
 λαμβάνειν 22 7, ἐπι-
 τιθέναι 22 4, ἀφο-
 ρίζειν 21 15
 μίμησις 46 15
 μίξις 27 12
 μηνίμη 5 1
 μονή 45 17 46 10
 μουσικός 6 14 7 4, -ὼς
 7 5
 μυχός 15 3

Ν

νέφος 15 10
 νηπιότης 14 18
 νοεῖν 18 15 34 11 35 12
 40 5 41 7 42 11 43 10
 44 5 sqq. 45 5

νοερός 3 10 43 8 sqq.,
 οὐσία 10 6, λόγος
 40 20, ψυχή 24 14,
 νοερώς 3 1 20 13 38 8
 νόημα 45 10, οὐχ ἔν 41 7
 νόησις 5 7 43 8, κατὰ
 νόησιν 11 3, opp.
 αἰσθησις 5 8 sqq.
 νοητός 41 10, ν. κός-
 μος 25 16, τὸ νοη-
 τὸν 26 4 43 10 sqq.,
 opp. σῶμα 27 2 sqq.,
 ν. νῶ σόζυγον 43
 15 sqq.

νομίζειν 31 17

νοσεῖν 39 15

νοσητέτης 24 9

νοῦς 15 17 19 3 20 14
 21 2 sqq. 22 7 27 5

33 19, νοοῦν καὶ
 νοούμενον 44 1 sqq.,
 νοῦς πολλά 41 5 sqq.

43 11 sqq., τοῦ νοῦ
 ἀρεταί 17 16 21 10,

μερικός ν. opp. ο.

παντέλειος ν. 10 7
 sqq., opp. αἰσθησις

et φαντασία c.
 XLIII § 2—4, ν.

καὶ νοητὸν opp. αἰ-
 σθησις καὶ αἰσθη-

τὸν 42 11 sqq. et
 c. XLIV, opp. αἰ-

σθητικαὶ δυνάμεις
 40 2 sqq., opp. σῶ-

μα 40 19 sqq., opp.
 ψυχή 45 4 sqq., ν.

et ψυχή opp. σῶμα
 1 18 sq., quae inter-

cedat ratio inter
 θεός, νοῦς, ψυχή,

σῶμα c. XXXI

Ξ

ξηρὰ ἀγνή 15 9 sq.

ξηρότης 15 10

O

ὄγκος 8 3 27 2 19 30 15
31 10 32 11 35 1 6,
ὄγκω συνυφίσταται
τόπος 11 30, ὄγκου
ἴδια μέγα καὶ μι-
κρόν 28 2, τὸ ἐν
ὄγκω opp. ἄογκον
12 1 sq., ὄ. opp.
δύναμις c. XXXV,
opp. τὸ ὄν c.
XXXIV, ὄ. et σω-
ματικόν opp. τὸ ὄν
c. XXXV
ὄγκουσθαι 27 18
ὀδός 8 16 10 12
ὀκνειπραγία 18 3 20
14 21 6
ὀκλειος 21 6 29 7 33
18, τὰ οἰκεία 14 11,
-ως 2 17
ὀκλειώσεις ψυχῆς 6 5
ὀμιλεῖν 15 7
ὄμμα 42 11 45 14
ὀμοιομερής 10 6
ὄμοιος 29 2 35 8, τῷ
ὀμοίῳ τὰ ὀμοία γι-
νώσκειται 11 6
ὀμοιοῦν 29 19 30
1 sqq. 36 9 12
ὀμοιώματα 21 3
ὀμοιώσις 11 7 20 17
30 7 13, ὄ. πρὸς 19 7
ὀμολογία 18 1
ὀμοούσιος 27 11 14
ὀμοπαθεῖν 18 15
τὸ ὀμοῦ ὄν 3 6
ὀμόνυμον 3 8
τὸ ὄν 13 7 18 9 34 18,
opp. σῶμα XXXII,
opp. ὄγκος, κόσμος,
σῶμα c. XXXIV,
XXXV, τὸ ὄν καὶ
ἐνυλον opp. αἰσθη-
τὸν καὶ ἄυλον

c. XXXIX, intelli-
gitur ab eo, qui se
ipsum cognoscit c.
XL, opp. τὸ μὴ ὄν 8
1 sqq. 11 8 sqq. 36
16 sqq., τὸ μὴ ὄν
duplex c. XXVI, =
κενόν 19 2
ὄνομα 42 16
ὄραμα 42 11
ὄρασις 40 2 sqq. (opp.
νοῦς)
ὄραν 12 8 20 11 34 8
41 21 sq.
ὄργανον 5 9
ὄρμᾶσθαι 23 6
ὄστρεον 15 4
ὄσρανός 12 6
ὄσσία 1 18 2 17 10
4 sqq. 14 6 22 9 32
19 35 5 36 12 etc.
ὄσσιοῦσθαι 35 5 39
13 sqq.
ὄφθαλμός 12 8 41 21

II

παθαίνεσθαι 14 15
παθητικὴ κίνησις 23 1
πάθος 2 7 5 9 10 12
11 11 20 3 21 14 22
5 sqq. 24 16 25 9 34 2
41 15 46 6; τὰ πά-
θη ψυχῆς = ἐνέρ-
γειαι 6 5; τὰ πά-
θη ζωαί 10 10/11;
τ. π. περὶ τοῦτο
περὶ ὃ ἡ φθορά 8
15 sqq.
παίγιον 8 9
οἱ παλαιοὶ 34 5
παντέλειος νοῦς 10 7
παντελής 10 13
παντενέργητον τὸ ὄν
31 13
παράγειν 4 14 11 14
παραδείγματα 21 3 sqq.

παραδειγματικά
ἀρεταί 21 1 10 22 13
παραδέχεσθαι 41 1
παραδοχή 8 16
παραθέσις 27 13
παρακεῖσθαι 14 15
παρακολούθημα 5 11
παραλαμβάνειν 24 1,
pass. 22 17
παραλλαγῆ εἰδικαί
32 13
τὸ παρηλλαγμένον 27 7
παραπλήσιος 35 2
παρασκευάζειν 42 3
παρασιυιάζειν 34 17
παραστάσις opp. ἀπό-
φρασις 7 16
παραστήμα 44 17
παραταθέν 28 10
παρεμβάλλειν 36 10
παρεξέρχεσθαι 38 12,
παρεξελθόν c. gen.
42 9
παρερχεσθαι 36 5, τὸ
παρηληλυθός 44 16,
τὸ παρηληλυθέναι
45 8
παρέχειν 25 10 27 17
πάροδος 46 3
παρουσία 12 9 29 18
παρνοστάσις 45 19
πᾶς πάντα ἐν πᾶσιν
2 17, τὸ πᾶν 17 10
πάσχειν 6 3 sqq. 7 3
9 1 sqq. 13 10 1, τὸ
μὴ παθεῖν 9 14
πειραῶσθαι 39 3
πεῖσις 23 6
πέλασις 2 3
πένεσθαι τινος 38 15
πενία opp. κόρος
34 1 36 18 38 16
πέρατα 32 4 40 13 19
περιγραφῆ 30 16
περιέχειν 46 14
περικεῖσθαι 15 4 6

- περιλαμβάνειν 12 12
 28 17 20 29 16
 περιουσία 3 7 21 8
 περίστασις 22 2
 πηγὴ 36 8 45 15
 πιέζειν 31 14
 πιμπλάναι 8 13
 πίπτειν 14 15 27 14
 Πλάτων 10 4
 πλήθος 27 17 sqq. 28
 14 30 17 31 10 sqq.
 44 18 45 2
 πληθύνεσθαι 35 26 7
 sqq. 27 17 31 10, πε-
 πληθυσμένως 26 16
 πλήρης 35 14 39
 5 sqq., τὸ πλήρες
 33 19
 πληροῦσθαί τινας 29
 5, ἀπό 21 12
 πλησιάζειν 6 9
 πλήττεσθαι 7 1
 πλουτεῖν ἀπό 38 14
 πνεῦμα 12 13 13 8
 14 1 sq. 15 1 sq. 39 7
 ποιότης 2 1 9 4 10 32 19
 πολιτικός 17 13, αἱ
 ἀρεταὶ τοῦ π.
 c. XXXI § 2, αἱ
 πολ. ἀρεταὶ 17 20
 18 9 sqq. 19 4 20 4
 22 4
 πολλαπλασιάζεσθαι
 27 18 28 10 46 3
 πολυμέρεια 28 18
 πόνος 24 1
 ποτός 24 10
 πράγμα 10 3 23 4,
 πραγμάτων σύνο-
 δος 27 9
 πρακτικαὶ ἀρεταὶ 22
 11
 πράξις 17 19 18 8
 πράττειν 18 12
 πράως οἰστέον 24 3
 προαίρεσις 24 6
 προβεβλημένον λόγον
 13 10
 προβολή 5 2 14 14
 πρόδρομοι 18 10
 προηγεῖσθαι 31 7,
 προηγουμένως 18 12
 22 1 31 5
 προθυμία 23 13
 προκόπτειν 18 5 25 2
 προνοεῖν 11 9 sq.
 πρόοδος 10 14 17 9
 προπετής φαντασία
 24 13
 τὸ πρὸς αὐτόν 21 5
 προσάπτειν 46 10
 προσβολή 41 20
 προσεχής 1 14 sq. 15
 20, -ὼς 40 21
 προσηγορία 7 7
 προσήκειν 23 14
 προσθήκη 36 16 sq.
 προσομιλεῖν 33 15
 τὰ προσόντα 26 18 31
 16
 προσπάθεια 12 18 13
 12 23 9, πρὸς 13 10
 προσπάσχειν 23 12
 προσχεῖσθαι 41 18 25
 προχειρίσις 5 4
 τὸ πρῶτον = τὸ ἐν
 divinum 15 18 sq.,
 τὰ πρῶτα 16 10
- P**
- ῥέπειν 1 9 sq. 12 14
 16 4 33 13 sq.
 ῥοπή 1 13 1 15 25 10
- Σ**
- σελήνης χρόνος 46 12
 σεληροειδές 14 15
 τὸ σημαντικόμενον 19 9
 40 17
 σίτος 24 10
 σκεδάννυσθαι 23 10
 27 22
 σκέψις 26 17
 σκιά 15 1
 σκοπεῖσθαι 22 15 27 8
 σκοποὶ τῶν ἀρετῶν
 22 3 sq.
 σκοτεινός 13 4 6 14 3
 σκότωσις 14 18
 σμικρός 37 3
 σοφία 20 13 = γι-
 νάσκων ὁ νοῦς 21 5
 σπέρμα 33 7 sqq.
 σπερματικῶς 3 2
 σπεύδειν 15 2
 σπουδαῖος ἄνθρωπος
 22 11
 στάσις 8 2 4, opp. κί-
 ησις 46 4
 στενοχωρεῖσθαι 12
 1 sq.
 στενοῦσθαι 29 10
 στερεὸν σῶμα 13 8
 στέρησις 7 9 10 12 40
 9 sqq.
 στρέφειν 12 18 16 10
 39 3 13 19 40 5
 στροφή 20 16 38 18
 συγγινώσκειν 34 7,
 συνηνωσμένος no-
 tus 2 13
 συγκρίνασθαι 1 13
 συγκλείειν 12 11
 συγκρίνεσθαι 29 1
 συγκεχυμένοι 32 3 sqq.
 συζώντων 39 10
 σύζυγον 43 16 18 44 1
 συλλαμβάνεσθαι 32 13
 συλλέγεσθαι 13 9
 συμβαίνειν 41 15, συμ-
 βεβηκός 2 5 11 11
 συμπαθία 18 8
 συμπαθής 23 13
 συμπάσχειν 24 3 25 8
 συνεμπεσόν σῶμα 33 3
 συμπλέκειν 12 15
 συμφυτον 14 12 14
 συμφωνία 18 2

συναγελασμός 17 20
 συνάγειν 23 7 33 10
 42 6 14
 συναναμιγνύσθαι 24 5
 συνάπτειν 30 11 34 10
 38 21
 συναφής 23 11
 συνδεδισθαι 23 5
 συνδοξάζειν 18 13
 συνδρομή 22 10
 σύνδρομοι 21 10
 σύνεργεις εἰς 12 16
 συνεῶς 15 6 23 9
 συνήθεια 26 21
 συνθῆειν 36 9
 σύνθεσις 4 9
 σύνθετος 4 12 9 15
 10 1 34 21
 συννεύειν 42 6 8
 σύνοδος 27 7 sq. 10 12
 σύνοικος 36 18
 συνομαρτεῖν 13 8
 συντάττειν 43 8
 συσταλέν opp. μει-
 ωθέν 28 8
 σφαίρα 13 9
 σχέσις 1 10 13 11 14 8
 σώζειν 40 4
 σώμα 10 1 14 7 19 1
 21 13 22 18 23 7 26
 19 27 8 32 6 34 17
 40 3 sqq. 9 sqq., ἐξ
 ὕλης καὶ εἰδούς 9 16,
 ἐν τοῖς σώμασιν ἢ
 ζωῇ τῶν πολλὰχῶς
 3 9, quomodo in-
 corporea corpori-
 bus adsint c. I—IV,
 c. XXVIII; quae
 intercedat ratio
 inter corpora et
 incorporea p. 26
 20 sqq. et cpp. XIX,
 XXVII, XLII; σώ-
 ματα διχῶς γεν-
 ηητά (opp. νοῦς et

ψυχῇ) 4 13 sqq.; τὸ
 πάσχειν corporum
 opp. τὸ π. ἀσωμά-
 των c. XVIII; qua-
 nam ratione corpus
 cum anima con-
 iungatur cpp. VII
 —IX, non propter
 multitudinem cor-
 porum exstat mul-
 titudo animarum
 31 17 sqq.; quae
 ratio intercedat
 inter corpus et ani-
 mam post mortem
 c. XXXIX; opp.
 νοῦς 40 19 sqq.;
 opp. ψυχῇ et νοῦς
 c. V; σώμα et ὄγκος
 opp. τὸ ὄντως ὄν
 c. XXXV; quae in-
 tercedat ratio in-
 ter θεός, νοῦς, ψυ-
 χῇ, σώμα c. XXXI;
 κοσμικὸν σώμα 15
 15 sqq.; σώμα τοῦ
 κόσμου 25 14 sqq.
 σωματικός 24 16 43 3,
 τὸ σωματικόν 29 12
 σωρεία 30 15 34 11
 σωρός 32 3
 σωτηρία φαντασιῶν
 5 1
 τὸ σωφρονεῖν 18 15
 σωφροσύνη 18 1 20 16
 21 6

T

ταπεινοῦν 37 2
 τάσις 42 2 4
 ταυτότης 21 7 31 2 8
 32 16 sqq. 33 4 35 5
 41 21 sqq. 46 8
 τέλειος 14 18 15 12 sq.
 17 15
 τελειότης 16 8

τελειοῦσθαι 18 15
 τέλειον 40 18, τελέως
 22 6
 τελλίσκειν 33 5
 τέλος 19 5 sqq.
 τέμνειν 32 11
 τεῦξις 22 15
 τῆως 22 6
 τηρεῖν 16 9
 τίμαι ἀρεταί 20 5, τι-
 μιώτεροι 20 6 22 16
 τμήμα 32 12
 τομή 32 15
 τοπικός 12 4 25 19,
 -κῶς 11 19 12 2 26 16
 τόπος 1 3 sqq. 11 20
 12 5 13 4 14 5 sqq.
 27 1 30 14 35 1 38 17
 40 12 sqq.; τὸ ἐν
 τόπῳ 25 18; οἱ τό-
 ποι (τοῦ σώματος)
 23 7
 τρέπεσθαι 9 15
 τριβεῖν 44 7
 τροπή 6 4 7
 τρόπος 27 12 42 8
 τυγχάνειν 14 2 27 15,
 τὸ τυχόν 9 6 28 13
 32 9 33 6
 τύπος 5 11 13 12 41 19

Υ

ὄγκος 12 13 14 17 15
 5 sq.
 ὄργότης 15 9
 ὄλη 6 8 sq. 9 6 16 sq.
 16 7 33 9 sq. 40
 10 sqq. 42 14 43 3 6;
 proprietates mate-
 riae c. XX
 ὑπάρχειν 39 7
 ὑπερβαίνειν 3 6 36 5
 ὑπερβολή 20 4
 ὑπερξίρειν 35 13
 ὑπερέχον opp. ἐλ-
 λείπον 8 6 29 5

ὑπερουσίως 3 3
 ὕπνος 24 13
 ὑποβάθρα 23 3
 ὑποβαίνειν 3 4
 ὑπόγειος 135 145 157
 ὑποδραμεῖν 36 4
 ὑποκείσθαι 33 1, ὑπο-
 κείμενον 9 11
 ὑπολαμβάνειν 46 5
 ὑπονοεῖν 28 6 32 20
 34 8
 ὑπόνοια 36 4
 ὑπόπτωτον αἰσθῆσει
 44 2
 ὑποπτεύειν 41 2
 ὑπόστασις 1 12 14 3 4
 4 11 8 4 10 16 11 16
 13 5 15 12 sq. 31 13
 35 12
 ὕψεις 3 5 8 4

Φ

φαίνεσθαι 21 9 40 26
 φανερός 12 9
 φαντάζεσθαι 8 5 9 13
 26 19
 φαντασία 5 1 10 13 12
 14 13 24 12 26 24
 36 4; quae ratio
 intercedat inter
 φαντασία, αἰσθη-
 σις, νοῦς c. XLIII
 § 2—4
 φάντασμα 5 12 8 3
 φαῦλος βίος 39 5, τὸ
 φαῦλον 24 10
 φέρειν 45 14, φέρε-
 σθαι 41 25 42 2,
 οἰστέον 24 3
 φεύγειν 8 7 9
 φθάνειν 28 16
 φθαρτός 4 10
 φθειροεσθαι 9 1 sqq.
 10 16 12 18 30 5 39
 15 40 6 41 24

φθορά 8 15 sq. 10 17
 11 1 39 18 40 1
 φιλεῖν 16 11
 φιλία αὐτῶν 38 21
 φιλοσόφων θάνατος
 2 14
 φοβείσθαι 19 1 24 8
 φόβος 24 7 9
 τὸ φρονεῖν 18 14
 φρόνησις 17 21 20 14
 21 5
 φρουρά 38 22 39 2
 φρυγᾶς θεόθεν 39 4
 φρυγή 8 10
 φυσικὰ ἀφροδίσια 24
 11
 φύσις 2 9 sq. 3 10 26
 18 27 23 32 8 35 9
 40 12 43 3 etc., φύ-
 σει 15 3, φύσιν 20
 18, κατὰ φύσιν 19 5
 22 5, παρὰ φύσιν
 25 12
 τὸ φυτόν 3 2 9
 φύειν 26 9 38 13, πε-
 φυνέκναι 1 10 14 7
 26 2 40 16

Χ

τὸ χεόμενον 36 8
 χορδή 6 12 sq. 7 2 sq.
 χρομικὸν διάστημα
 44 18
 χρόνος καὶ τόπος
 κατὰ στέρησιν σώ-
 ματος λέγεται 40 13,
 ἐν τοῖς αἰσθητοῖς
 ὁ διηρημένος χρό-
 νος ἄλλος ἄλλον
 46 11, opp. αἰών
 45 7 sqq.
 χωρεῖν εἰς 3 6 15 2
 29 6 38 7; ὀπό 14 5,
 = capere, conti-
 nere 40 25

χωρίζειν 6 8 11 8 sq.
 38 17 sq. 39 16 40
 3 sq.
 χωριστός 6 11 7 3 11
 40 18, -τός 39 12

Ψ

ψευδὲς πάθος 11 11
 ψεδέσθαι 8 8
 ψιλής 7 9
 ψῦξις 6 6
 ψυχή 6 5 10 1 sq. 18 9
 19 10 16 20 13 sqq.
 23 4 24 14; ani-
 mae proprietates
 c. XVII; anima
 agit aut ab altero
 commota aut se in
 se vertens c. XVI;
 unaquaque pars
 totius animae habet
 vim 33 12 sq.;
 quae intercedat
 ratio inter ani-
 mam unam et sin-
 gulas c. XXXVII;
 ψυχή ἐν Αἴθου
 c. XXXIX; quo-
 modo cum corpore
 coniungatur et ab
 eo solvatur opp.
 VII—IX; opp. σώ-
 μα 32 10 sqq.; αἰτία
 σώματος 17 8; opp.
 νοῦς (ψυχή παρρη-
 σθη χρόνος, νό
 δὲ αἰών) 45 4 sqq.;
 θεός, νοῦς, ψυχή,
 σῶμα quomodo in-
 ter se habeant
 1 17 sqq. 4 15 sqq.
 c. XXXI; ψυχῆς
 ἀρεταὶ 21 11 sqq.;
 ψυχή τοῦ κοσμικοῦ
 σώματος 15 15 sqq.

